

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน
โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

นางสาวประวีณนุช ศิริบุรณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2564

สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางสาวประวีณนุช ศิริบูรณ์ แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิราศ จันทจริตร)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะธิดา ปัญญา)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกรรณ ศรีวาปี)

คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน.....ปี.....

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน
โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผู้วิจัย : นางสาวประวีณนุช ศิริบุรณ์

ปริญญา : ค.ม. (หลักสูตรและการเรียนการสอน)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร

ปีการศึกษา : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนกับหลังเรียน 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/8 จำนวน 36 คน โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน จำนวน 10 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 15 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ร้อยละ (%) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ t-test (Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนคำพื้นฐานโดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 90.24/94.18 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม

การอ่านและการเขียนคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบ
แบบฝึกทักษะโดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 2.64 , S.D. = 0.07)

คำสำคัญ: การอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน; กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค STAD แบบฝึกทักษะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

A handwritten signature in black ink, consisting of stylized, cursive letters, positioned above a horizontal line.

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Title : Developing Basic Reading and Spelling Outcomes Using Cooperative Learning,STAD TechniQues,and Skill Practice for Prathomsuksa 1

Author : Miss Praweenut Siriboon

Degree : M.Ed. (Instruction and Curriculum)
Rajabhat Maha Sarakham University

Advisors : Associate Professor Dr.Prasopsuk Rittidet
Assistant Professor Dr.Surakan Changhan

Year : 2021

ABSTRACT

The objectives of this study were to ; 1) Develop learning activities for basic reading and spelling Outcomes Using Cooperative Learning,STAD TechniQues,and Skill Practice for Prathomsuksa 1 with the required efficiency of 80/80, 2) Compare the achievement learning activities for basic reading and spelling Outcomes Using Cooperative Learning,STAD TechniQues,and Skill Practice for Prathomsuksa 1 between pre-test and post-test score, 3)survey students' satisfaction on the Cooperative Learning,STAD TechniQues,and Skill Practice learning activities for basic reading and spelling for Prathomsuksa 1. The Sample group were Prathomsuksa 1/8 36 people Anubanmahasarakham Semester 2,academic year 2020 Using a group sampling technique Cluster Random Sampling. The research intruments included : 1)10 learning plans, 2) Achievement test Choose 3 options,20 questions and 3) Satisfaction questionnaire 15 items. The statistics used for data analysis are: Mean, Percentage, Standard deviation, and t-test (Dependent Samples)

The research results were ; 1) Learning plan activities for basic reading and spelling Outcomes Using Cooperative Learning,STAD TechniQues,and Skill Practice for Prathomsuksa 1 the efficiency of 90.24/94.18 with high than the standard criteria 80/80, 2) The learning achievement Cooperative Learning,STAD TechniQues,and Skill Practice was statistically significant higher than the pretest score at the 0.5 level.

3)The students were satisfied with the activities reading and writing basic Cooperative Learning,STAD TechniQues,and Skill Practice at very level. (\bar{X} = 2.64, S.D. = 0.07)

Keywords: Reading and writing basic, STAD Technique, Skill training

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

A handwritten signature in black ink, consisting of stylized, cursive letters, positioned above a horizontal line.

Major Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาช่วยเหลือและแนะนำเป็นอย่างดีจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ ที่ได้สละเวลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษา แนะนำ และข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ รวมทั้ง ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของวิทยานิพนธ์ด้วยความเอาใจใส่ ห่วงใย และให้กำลังใจด้วยดี เสมอมา ผู้วิจัยซาบซึ้งในความกรุณาของท่าน จึงขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.นิราศ จันทระจิตร ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะธิดา ปัญญา กรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ ที่ได้สละเวลามาให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ ในการนำไปปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ต่อไป

ขอบพระคุณท่านผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรรคัม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม คุณครูบัณฑิต ลอยคลัง และคุณครูพิพัฒน์ แน่นอุดร ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำ ปรับปรุงแก้ไข ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้และขอขอบคุณนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/8 โรงเรียนอนุบาล มหาสารคาม ที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยครั้งนี้

ประโยชน์และคุณค่าจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา คุณครู อาจารย์ตลอดผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในชีวิต หน้าที่การงาน

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

นางสาวประวีณนุช ศิริบุรณ์

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย	4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	8
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	8
2.2 การอ่านและการเขียนสะกดคำ	14
2.3 กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD	29
2.4 แบบฝึกทักษะ	37
2.5 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	44
2.6 ประสิทธิภาพ	51
2.7 ความพึงพอใจ	54
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	60
2.9 กรอบแนวคิดการวิจัย	62

หัวข้อเรื่อง	หน้า
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	63
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	63
3.2 รูปแบบการวิจัย	63
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	64
3.4 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	64
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล	72
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	73
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	73
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	79
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	79
4.2 ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล	79
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	80
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	84
5.1 สรุป	84
5.2 อภิปรายผล	84
5.3 ข้อเสนอแนะ	87
บรรณานุกรม	88
ภาคผนวก	93
ภาคผนวก ก ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้	94
ภาคผนวก ข แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	115
ภาคผนวก ค แบบสอบถามความพึงพอใจ	126
ภาคผนวก ง การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	130
ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์	144
การเผยแพร่ผลงานวิจัย	151
ประวัติผู้วิจัย	152

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1	แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน 12
2.2	แสดงตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา 13
2.3	เกณฑ์คุณภาพการพัฒนาของทีม..... 33
3.1	แบบแผนการทดลองแบบ The Single Group Pre-test Post-test Design 64
3.2	แผนการจัดการเรียนรู้..... 65
3.3	การสร้างแบบฝึกทักษะ 68
3.4	การสร้างแนวข้อสอบ 70
4.1	ผลการประเมินประสิทธิภาพของแผนการกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียน สะกดคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ 80
4.2	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านและ การเขียนสะกดคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะก่อนเรียนกับหลังเรียน 81
4.3	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจ 82
ง.1	ผลการประเมินกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรม การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1..... 131
ง.2	ผลการประเมินแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 134
ง.3	ผลการประเมินความสอดคล้องแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการอ่าน และการเขียนสะกดคำพื้นฐาน โดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ 135
ง.4	ผลการประเมินความสอดคล้องแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ การจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน โดยกิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ โดยผู้เชี่ยวชาญ 136

ง.5	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ	137
ง.6	ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน โดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ	139
ง.5	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ	141
ง.6	ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน โดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ	143

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

2.1	กรอบแนวคิดการวิจัย.....	62
-----	-------------------------	----

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นสิ่งสำคัญที่เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติไทยในการสร้างเอกภาพของชาติเป็นภาษาประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมให้คนในชาติมีความเป็นไทยที่ทุกคนต้องรักษาให้ยั่งยืนตลอดไป ที่สำคัญภาษาไทยเป็นเครื่องมือสื่อสาร ในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศ จึงมีความจำเป็นต้องอาศัยทักษะต่าง ๆ ทางด้านภาษาไทย คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลาย ๆ ทักษะอย่างสัมพันธ์กันเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในสิ่งที่ตนเองอยากรู้ และขยายความรู้ความเข้าใจให้กว้างขวาง และลึกซึ้งยิ่งขึ้น ตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 6)

การพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดให้นักเรียนเกิดสมรรถนะสำคัญมีความสามารถในการรับ และสื่อสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาในการถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และประสบการณ์ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง และสังคมโดยมีสาระมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดเป็นตัวกำหนดเกณฑ์คุณภาพของนักเรียน และหลักสูตรก็ได้เปิดแนวทางให้สำหรับครูผู้สอนสามารถปรับใช้มาตรฐานการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสม ในแนวทางการจัดการศึกษาสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะที่หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ระบุไว้โดยเป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ดังนั้นการหาเทคนิค และวิธีการต่าง ๆ ที่จะช่วยพัฒนาหรือฝึกให้นักเรียนให้มีความสามารถในการอ่าน และเขียนหนังสือได้นั้น สิ่งหนึ่งที่ต้องคำนึงคือการใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมสื่อการเรียนการสอนที่จะช่วยในการเรียนรู้แก่นักเรียนจำเป็นจะต้องมีการจัดกิจกรรมที่เป็นลักษณะการฝึกทบทวนที่ย้ำ และซ้ำบ่อย ๆ เพื่อให้เกิดทักษะ เกิดการจำ และสามารถนำไปใช้ได้โดยจัดแบบฝึกให้มีลักษณะที่นำสนใจเริ่มจากง่ายไปหายากซึ่งนักเรียนสามารถทบทวนด้วยตนเองสามารถทำซ้ำ ๆ ได้บ่อยครั้ง และสามารถตรวจสอบได้ด้วยตนเองช่วยให้เกิดผลสัมฤทธิ์ และเกิดเจตคติที่ดีในการเรียน(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 11)

การอ่าน และการเขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรแกนกลางมาตรฐาน ท 1.1 การอ่าน โดยมีตัวชี้วัด ป1/1,ป1/2 ที่กล่าวถึงการอ่านออกเสียง และบอกความหมายโดยประกอบคำพื้นฐานไม่น้อยกว่า 600 คำ ประกอบด้วยคำที่มีรูปวรรณยุกต์ และไม่มี

รูปวรรณยุกต์ คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา และไม่ตรงมาตรา คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 44) มาตรฐาน ท 4.1 หลักการภาษาไทย โดยมีตัวชี้วัด ป.1/1, ป.1/2 ที่กล่าวถึงการบอก และเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย การเขียนสะกดคำ และบอกความหมายของคำ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 52)

ปัญหาการเรียนภาษาไทยของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นปัญหาด้านการอ่าน และการเขียนที่สำคัญมากซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน และการเขียนในปี 2561 และ 2562 ต่ำกว่าปี 2560 โดยปี 2560 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 82.16 ปี 2561 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 63.04 และปี 2562 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 69.86 (โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม, 2562, น. 30) จึงจำเป็นต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย และนำเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น และวิธีที่จะฝึกทักษะทางภาษาให้ได้ผลดีวิธีหนึ่ง คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำพื้นฐานที่มีทั้งหมด 708 คำที่เป็นปัญหาส่วนใหญ่จะเป็นคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา จึงนำมาเป็นสื่อในการเรียนรู้ที่ทำให้นักเรียนเกิดความแม่นยำ คล่องแคล่ว สามารถใช้เป็นเครื่องมือประเมินแต่ละทักษะของนักเรียนได้

แนวทางแก้ไขปัญหาการอ่าน และการเขียนสะกดคำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ STAD เป็นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบหนึ่งที่แบ่งผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันออกเป็นกลุ่มเพื่อทำงานร่วมกันกลุ่มละประมาณ 4-5 คน โดยกำหนดให้สมาชิกของกลุ่มได้เรียนรู้ในเนื้อหาสามารถที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้แล้ว ทำการทดสอบความรู้คะแนนที่ได้จากการทดสอบของสมาชิกแต่ละคนนำเอามาบวกเป็นคะแนนรวมของทีม ผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคการเสริมแรง เช่น การให้รางวัล คำชมเชย เป็นต้น สมาชิกกลุ่มจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม ข้อดีการเรียนรู้แบบ STAD 1) นักเรียนที่เก่งเข้าใจคำสอนของครูได้ดี จะเปลี่ยนคำสอนของครูเป็นภาษาพูดของนักเรียนอธิบายให้เพื่อนฟังได้ และทำให้เพื่อนเข้าใจได้ดีขึ้น 2) นักเรียนที่ทำหน้าที่อธิบายบทเรียนให้เพื่อนฟังจะเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้นซึ่งครูทุกคนทราบข้อนี้คือยิ่งสอนยิ่งเข้าใจในบทเรียนที่ตนสอนได้ดียิ่งขึ้น 3) การสอนเพื่อนที่จะเป็นการสอนแบบตัวต่อตัวทำให้นักเรียนได้รับการเอาใจใส่ และมีความสนใจมากยิ่งขึ้น 4) นักเรียนทุกคนต่างก็พยายามช่วยเหลือซึ่งกัน และกันเพราะคะแนนของสมาชิกในกลุ่มทุกคนจะถูกนำไปแปลงเป็นคะแนนของกลุ่มโดยใช้ระบบกลุ่มสัมฤทธิ์ 5) นักเรียนทุกคนเข้าใจดีว่าคะแนนของตนมีส่วนช่วยเพิ่มหรือลดคะแนนของกลุ่ม ดังนั้นทุกคนต้องพยายามอย่างเต็มที่ที่จะคอยอาศัยเพื่อนอย่างเดียวยังไม่ได้ 6) นักเรียนมีโอกาสฝึกทักษะทางสังคม มีเพื่อนร่วมกลุ่ม และเรียนรู้วิธีการทำงานเป็นกลุ่มซึ่งจะเป็นประโยชน์มากเมื่อเข้าสู่ระบบการทำงานอันแท้จริง 7) นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้กระบวนการกลุ่มเพราะในการปฏิบัติงานร่วมกันนั้นก็ต้องมีการทบทวนกระบวนการทำงานของกลุ่มเพื่อให้ประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานหรือคะแนนของกลุ่มดีขึ้น 8) นักเรียนเก่งจะมีบทบาททางสังคมในชั้นมากขึ้นเขาจะรู้สึกว่าเขาไม่ได้เรียน

หรือหลบไปท่องหนังสือเฉพาะตนเพราะเขาต้องมีหน้าที่ต่อสังคมด้วย 9) ในการตอบคำถามในห้องเรียนหากตอบผิดเพื่อนจะหัวเราะ แต่เมื่อทำงานเป็นกลุ่มนักเรียนจะช่วยเหลือซึ่งกัน และกัน ถ้าหากตอบผิดก็ถือว่าผิดทั้งกลุ่ม คนอื่น ๆ อาจจะทำให้ความช่วยเหลือบ้าง ทำให้นักเรียนในกลุ่มมีความผูกพันกันมากขึ้น (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2547) และการใช้การสอนโดยเทคนิค STAD ให้ได้ผลดีควรมีสื่อประกอบ

แบบฝึกทักษะ คือ สื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนา และเสริมสร้างทักษะต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียนมีประสบการณ์ สามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง และผู้เรียนเรียนรู้จากการกระทำจริงจึงทำให้จดจำสิ่งที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น แบบฝึกทักษะมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาการสอนทุกวิชาโดยเฉพาะการฝึกทักษะทางภาษาในทุก ๆ ด้าน เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ เกิดแรงจูงใจ และสามารถตรวจสอบผลการเรียนทำให้ทราบความก้าวหน้า และข้อบกพร่องอันส่งผลต่อทัศนคติและประสิทธิภาพในการเรียนรู้ได้อย่างดี (ชนิษฐา แสงภักดี, 2540, น. 10)

แบบฝึกทักษะที่ดีนั้นจะต้องเกี่ยวกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว เหมาะสมกับวัยของนักเรียน มีคำสั่งหรือคำอธิบาย มีคำแนะนำในการใช้แบบฝึกทักษะ มีรูปแบบที่น่าสนใจ และมีกิจกรรมหลาย ๆ แบบ (ชาญชัย อาจินสมจาร, 2540, น. 34) คำอธิบายต้องชัดเจนเป็นแบบฝึกสั้น ๆ ใช้เวลาฝึกไม่นานเกินไป แบบฝึกมีหลายรูปแบบ คำศัพท์ที่ใช้ฝึกฝนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ทั้งยังต้องคำนึงถึงจิตวิทยาการเรียนรู้ มีวิธีการฝึกทักษะที่เหมาะสม มีจุดมุ่งหมายในการฝึกที่ชัดเจน และสร้างแบบฝึกให้มีรูปแบบที่น่าสนใจ โดยคำนึงถึงความพร้อม และความสามารถของนักเรียน (เข็มทอง จิตจักร, 2544, น. 3)

จากความเป็นมา และความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD ประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนคำพื้นฐาน นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 ซึ่งจะช่วยพัฒนาด้านทักษะการอ่าน และการเขียนภาษาไทยเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อม และให้นักเรียนมีประสิทธิภาพในระดับสูงต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่าน และการเขียนสะกดคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่าน และการเขียนสะกดคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะก่อนเรียนกับหลังเรียน

1.2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่าน และการเขียนสะกดคำพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

1.3 สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่าน และการเขียนสะกดคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ด้านประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1.4.1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคามเขต 1 จำนวน 8 ห้อง จำนวนนักเรียน 300 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ที่จัดแบบคละความสามารถ

1.4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/8 จำนวน 36 คน โดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

1.4.2 ด้านตัวแปรที่ศึกษา

1.4.2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้การอ่าน และการเขียนสะกดคำพื้นฐาน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

1.4.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่าน และการเขียนคำพื้นฐาน
- 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่าน และการเขียนสะกดคำพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

1.4.3 ด้านเนื้อหาสาระ

เนื้อหาที่ใช้ทำวิจัยตามสาระการเรียนรู้การอ่าน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน โดยมีตัวชี้วัด

- 1) อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้น ๆ (ป 1/1) 2) บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน (ป 1/2) ตามสาระการเรียนรู้ภาษาไทยหลักภาษา และการใช้ภาษาไทย

ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษา และหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ โดยมีตัวชี้วัด 1) บอกร และเขียน พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย (ป 1/1) 2) เขียนสะกดคำ และบอกความหมายของคำ (ป 1/2) และผู้วิจัยใช้เนื้อหาตามกรอบสาระทั้ง 2 สาระดังกล่าวมา มีเนื้อหาจากหนังสือแบบเรียน วรรณคดีลำนํ้า 5 เรื่อง 10 ชั่วโมง คำพื้นฐานสำหรับ ป.1 มีทั้งหมด 708 คำ โดยการศึกษาตามสาระ การเรียนรู้แกนกลางที่นักเรียนจะต้องอ่านออก ดังนั้นผู้วิจัยได้คัดออกมาเรื่องละ 20 คำ จำนวน ทั้งหมด 100 คำ โดยแบ่งเป็นจุดประสงค์ตามตารางที่ 3

เรื่องที่ 1 ผนตกแดดออก (คำที่มีรูปวรรณยุกต์ และไม่มีรูปวรรณยุกต์) 20 คำ

เรื่องที่ 2 เรารักเมืองไทย (คำที่มีตัวสะกดตรงมาตรา) 20 คำ

เรื่องที่ 3 ตั้งเอยตั้งไข่ (คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา) 20 คำ

เรื่องที่ 4 แมวเอ๋ยแมวเหมียว (คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ) 20 คำ

เรื่องที่ 5 กระต่ายกับเต่า (คำที่มีอักษรนำ) 20 คำ

1.4.4 ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

สถานที่วิจัย คือ โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่จัดให้นักเรียนเรียน ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แบบคละความสามารถ โดยจัดกลุ่มละประมาณ 3-4 คน ประกอบด้วย นักเรียนเก่ง นักเรียนปานกลาง นักเรียนอ่อน เพื่อมุ่งพัฒนานักเรียนด้านสติปัญญา ด้านทักษะทาง สังคม ความรู้สึก และด้านการเห็นคุณค่าของตนเอง ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ได้แก่ 1) ขั้นเตรียมเนื้อหา เป็นการจัดเตรียมเนื้อหาสาระ 2) ขั้นจัดทีม ผู้สอนจัดกลุ่มให้ผู้เรียนคละกัน 3) ขั้นเรียนรู้ ผู้สอนแนะนำวิธีการเรียนรู้ 4) ขั้นทดสอบ ผู้เรียนแต่ละคนทำการทดสอบย่อย เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจ 5) ขั้นการรับรองผลงาน และเผยแพร่ชื่อเสียงของทีม

การอ่าน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนสาระมาตรฐาน ท 1.1 และ ท 4.1 ที่ระบุตัวชี้วัด (ป1.1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้น ๆ,ป1.2 บอกความหมายของคำ และข้อความ ที่อ่าน, ป4.1 บอกร และเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย,ป4.2 เขียนสะกดคำ และบอก ความหมายของคำ) ซึ่งนักเรียนได้เรียนรู้ตามที่กำหนดไว้แล้วมีพฤติกรรมการอ่านคำพื้นฐานที่ปรากฏ

ตามสาระทั้ง 2 นี้ จากหนังสือเรียนวรรณคดีลำนำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยมีเนื้อหา 5 เรื่อง ได้แก่ 1) ฝนตกแดดออก 2) เรารักเมืองไทย 3) ตั้งเอยตั้งไข่ 4) แมวเอ๋ยแมวเหมียว 5) กระทบกับเต่า

การเขียน หมายถึง การจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 หลักภาษา และ การใช้ภาษา โดยเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเขียนคำพื้นฐาน บอกความหมายคำพื้นฐาน การแต่งประโยค โดยใช้คำพื้นฐานจากเนื้อหาหนังสือเรียนวรรณคดีลำนำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

การอ่าน และการเขียนสะกดคำพื้นฐาน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนตามสาระมาตรฐาน ท 1.1 และ ท 4.1 ที่ระบุตัวชี้วัด (ป1.1, ป1.2, ป4.1, ป4.2) โดยเน้นให้ผู้เรียนเกิดการอ่าน และการเขียนสะกดคำพื้นฐานตามที่กระทรวงได้กำหนดไว้ทั้งหมด 708 คำ ที่ปรากฏในหนังสือเรียนวรรณคดีลำนำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยมีคำพื้นฐานที่คัดมาตามสาระการเรียนรู้แกนกลาง จากการที่นักเรียนอ่าน และเขียนไม่คล่อง จำนวน 100 คำ โดยแยกดังนี้ 1) คำที่มีรูปวรรณยุกต์ และไม่มีวรรณยุกต์ 2) คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา 3) คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา 4) คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ และ 5) คำที่มีอักษรนำ

แบบฝึกทักษะ หมายถึง เครื่องมือเอกสารการเขียนคำพื้นฐาน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่มีลักษณะดังนี้ 1) คำแนะนำในการใช้แบบฝึกทักษะ 2) ใบความรู้ 3) ใบงาน 4) แบบทดสอบย่อย 5) สื่อการเรียนรู้ และ 6) เฉลยซึ่งในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกทักษะจำนวน 5 ชุด ดังนี้ 1) คำที่มีรูปวรรณยุกต์ และไม่มีวรรณยุกต์ 2) คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา 3) คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา 4) คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ และ 5) คำที่มีอักษรนำ

ประสิทธิภาพ หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำกิจกรรมระหว่างเรียน และค่าร้อยละของการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน โดยกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

80 (E₁) ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนระหว่างเรียนได้จากการทดสอบย่อย และแบบประเมินพฤติกรรมกลุ่ม ตามเกณฑ์ร้อยละ 80

80 (E₂) ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนตามเกณฑ์ร้อยละ 80

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนความสามารถของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาไทย ด้านทักษะการเขียนคำพื้นฐานนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่วัดได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาไทยซึ่งเป็นแบบทดสอบที่มี 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยมีพฤติกรรมในทางบวก คือ ความรู้สึกชอบ รัก ภูมิใจ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 นักเรียนได้พัฒนาการเรียนรู้การอ่าน และการเขียนคำพื้นฐาน เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

1.6.2 ครูได้แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนในกลุ่มสาระภาษาไทย โดยใช้การสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD

1.6.3 โรงเรียนได้สารสนเทศแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อใช้พัฒนาในการสอนกลุ่มสาระอื่น ๆ ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน และการเขียนสะกดคำพื้นฐาน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. การอ่าน และการเขียนสะกดคำ
3. การเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD
4. แบบฝึกทักษะ
5. แผนการจัดการเรียนรู้
6. การหาประสิทธิภาพ
7. ความพึงพอใจ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
9. กรอบแนวคิดการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จัดทำขึ้นเพื่อให้เขตพื้นที่การศึกษา หน่วยงานระดับท้องถิ่น และสถานศึกษาทุกสังกัดที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้นำไปใช้เป็นแนวทาง และทิศทางในการพัฒนาหลักสูตร และจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาเด็ก และเยาวชนไทยทุกคน ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 , น. 3) การศึกษาในประเด็นมีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็น มนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็น พลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้ และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต

โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้เต็มตาม ศักยภาพ

2.1.2 หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

2.1.2.1 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมาย และมาตรฐาน การเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็ก และเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ

2.1.2.2 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษา อย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ

2.1.2.3 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัด การศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพ และความต้องการของท้องถิ่น

2.1.2.4 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และ การจัดการเรียนรู้

2.1.2.5 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.1.2.6 เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

2.1.3 จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

2.1.3.1 มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเองมีวินัย และปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.1.3.2 มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

2.1.3.3 มีสุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี มีสุนทรีย์ และรักการออกกำลังกาย

2.1.3.4 มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2.1.3.5 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์ และพัฒนา สิ่งแวดล้อมมีจิตสำนึกที่จะทำประโยชน์ และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่าง มีความสุข

2.1.4 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

2.1.4.1 ความสามารถในการสื่อสาร หมายถึง ใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเอง เพื่อเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเอง และสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัด และลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผล และความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเอง และสังคม

2.1.4.2 ความสามารถในการคิด หมายถึง รู้จักคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดอย่างสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ และคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเอง และสังคมได้อย่างเหมาะสม

2.1.4.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา หมายถึง เข้าใจความสัมพันธ์ และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคมแสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผลคุณธรรม และข้อมูลสารสนเทศ รวมทั้งตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม

2.1.4.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต หมายถึง ใช้กระบวนการต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิตประจำวัน เรียนรู้ด้วยตนเองต่อเนื่อง ทำงาน และอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล จัดการปัญหา และความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม รู้จักปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมสภาพแวดล้อม และหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเอง และผู้อื่น

2.1.4.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี หมายถึง รู้จักเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ ทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเอง และสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสารการทำงาน การแก้ปัญหอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสม และมีคุณธรรม

2.1.5 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทย และพลโลก ดังนี้

2.1.5.1 รักชาติ ศาสตร์ กษัตริย์

2.1.5.2 ซื่อสัตย์สุจริต

2.1.5.3 มีวินัย

2.1.5.4 ใฝ่เรียนรู้

2.1.5.5 อยู่อย่างพอเพียง

2.1.5.6 มุ่งมั่นในการทำงาน

2.1.5.7 รักความเป็นไทย

2.1.5.8 มีจิตสาธารณะ

สรุปได้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กำหนดไว้ 5 สาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา และสาระที่ 5 วรรณคดี และวรรณกรรม ซึ่งกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนในทุกระดับชั้น จำเป็นต้องเรียนรู้ ภาษาไทยเป็นหนึ่งในกลุ่มสาระการเรียนรู้ แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของภาษาไทย และจำเป็นในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ ทักษะต่าง ๆ ด้านภาษาไทย

2.1.6 สาระมาตรฐาน และตัวชี้วัดการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลางสถานศึกษา พุทธศักราช 2551

สาระการเรียนรู้ภาษาไทยหลักสูตรแกนกลางสถานศึกษา พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วย สาระดังต่อไปนี้

ตัวชี้วัดระบุสิ่งที่นักเรียนพึงรู้ และปฏิบัติได้ รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น ซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเฉพาะเจาะจง และมีความเป็นรูปธรรม นำไปใช้ในการกำหนด เนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอน และเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการวัดประเมินผล เพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน

2.1.6.1 ตัวชี้วัดชั้นปี เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนแต่ละชั้นปีในระดับการศึกษา ภาคบังคับ (ประถมศึกษาปีที่ 1-มัธยมศึกษาปีที่ 3)

2.1.6.2 ตัวชี้วัดช่วงชั้น เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ 4-6)

2.1.6.3 สาระ และมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มี 5 สาระการเรียนรู้ ดังนี้ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย สาระที่ 5 วรรณคดี และวรรณกรรม แต่การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้สาระการเรียนรู้ สาระที่ 1 การอ่าน และ สาระที่ 4 หลักการใช้ ภาษาไทย ดังตาราง

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตารางที่ 2.1 แสดงตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	<p>1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ</p> <p>2. บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน</p>	<p>1. การอ่านออกเสียง และบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง และข้อความที่ประกอบด้วยคำพื้นฐาน คือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า 600 คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ใน กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำที่มีรูปวรรณยุกต์ และไม่มีรูปวรรณยุกต์ - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา และไม่ตรงตามมาตรา - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ
	<p>3. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน</p> <p>4. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน</p> <p>5. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน</p>	<p>2. การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> -นิทาน -เรื่องสั้นๆ -บทร้องเล่น และบทเพลง -เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	<p>6. อ่านหนังสือตามความสนใจ อย่างสม่ำเสมอ และนำเสนอเรื่องที่อ่าน</p>	<p>3. การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> -หนังสือที่นักเรียนสนใจ และเหมาะสมกับวัย -หนังสือที่ครู และนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	<p>7. บอกความหมายของเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์สำคัญที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน</p>	<p>4. การอ่านเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> -เครื่องหมายสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน -เครื่องหมายแสดงความปลอดภัย และแสดงอันตราย
	<p>8. มีมารยาท ในการอ่าน</p>	<p>5. มารยาทในการอ่าน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> -ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น -ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน -ไม่ทำลายหนังสือ

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษา และหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตารางที่ 2.2 ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	1. บอก และเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	1. พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ 2. เลขไทย
	2. เขียนสะกดคำ และบอกความหมายของคำ	3. การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ 4. มาตรฐานตัวสะกดที่ตรงตามมาตรา และไม่ตรงตามมาตรา 5. การผันคำ 6. ความหมายของคำ
	3. เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่าย ๆ	7. การแต่งประโยค
	4. ต่อคำคล้องจองง่ายๆ	8. คำคล้องจอง

สรุปได้ว่า หลักสูตรสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีการจัดการเรียนการสอน 5 สาระ แต่สาระการเรียนรู้เรื่องการอ่าน และการเขียนสะกดคำพื้นฐาน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะผู้วิจัยได้ใช้ 2 สาระการเรียนรู้ ได้แก่ สาระที่ 1 การอ่าน และสาระที่ 2 หลักการใช้ภาษาไทย โดยใช้ตัวชี้วัด ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ป1.1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้น ๆ ป1.2 บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษา และหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ ป4.1 บอก และเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย ป4.2 เขียนสะกดคำ และบอกความหมายของคำ

2.2 การอ่าน และการเขียนสะกดคำ

2.2.1 ความหมายของการอ่าน

นักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายของการอ่าน ไว้ดังนี้

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542, น. 1) ให้ความหมายของการอ่านว่า คือ ความเข้าใจในสัญลักษณ์เครื่องหมาย รูปภาพ ตัวอักษร คำ และข้อความที่พิมพ์ หรือเขียนขึ้นมา

นภดล จันทรเพ็ญ (2542, น. 74) การอ่านมีความสำคัญต่อมนุษย์อย่างยิ่งโดยเฉพาะในยุคปัจจุบันที่มีหนังสือให้เลือกอ่านมากมาย การอ่านช่วยให้เราสามารถหาความรู้ ความบันเทิง สร้างเสริมประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์แก่ชีวิต ทั้งการศึกษา อาชีพการงาน และการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม

วรรณิ โสมประยูร (2544, น. 121) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษร หรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้ และเข้าใจความหมายของคำ หรือสัญลักษณ์ โดยแปลออกเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิด และความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านสามารถนำความหมายนั้น ๆ ไปใช้ประโยชน์ได้

รัฐจิต แก้วจำปา (2544, น. 10) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านหมายถึงการรับสารโดยมีหนังสือเป็นสื่อ ซึ่งผู้รับสารจะต้องคิดพิจารณาทำความเข้าใจสารตามตัวหนังสือที่ผู้สื่อเขียนไว้

สนิท สัตโยภาส (2545, น. 92) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านหมายถึงการมองดูตัวอักษรแล้วถ่ายทอดความหมายจากตัวอักษรออกมาเป็นความคิดจากนั้นจึงนำความรู้ ความคิด หรือสิ่งที่ได้จากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในด้านต่างๆ เมื่อถึงเวลาอันควร

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545, น. 1) ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านในลักษณะของกระบวนการแล้วให้คำจำกัดความว่า เป็นลำดับขั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความ และเรื่องราวของสารซึ่งผู้อ่านสามารถบอกความหมายได้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546, น. 1364) ได้กำหนดความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านหมายถึง ออกเสียงตามตัวหนังสือ ถ้าออกเสียงด้วยเรียกว่า อ่านออกเสียง ถ้าไม่ออกเสียงเรียกว่าอ่านในใจ สังเกตหรือพิจารณาดูให้เข้าใจ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549, น. 118-121) อธิบายว่า การอ่านมีหลายความหมาย ขึ้นอยู่กับผู้สนใจ และผู้เกี่ยวข้องว่าจะให้ความหมายอย่างไรโดยแบ่งความหมายของการอ่านไว้หลายส่วน ดังนี้

1. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของกระบวนการ หมายถึง ลำดับขั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความ และเรื่องราวของสารที่ผู้อ่านสามารถบอกความหมายได้
2. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาพัฒนาการ หมายถึง การสอนอ่านเพื่อให้เข้าใจหลักจิตวิทยาพัฒนาการของเด็กแต่ละวัย จัดสื่อการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการ และความสนใจของเด็ก
3. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์ หมายถึง การสอนอ่านจะต้องเข้าใจเสียงฐานที่เกิดเสียงของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ เข้าใจหลักภาษา และการใช้ภาษา เพื่อนำหลักการเหล่านั้นมาสอนอ่าน และเข้าใจความหมายได้ถูกต้อง
4. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการศึกษา หมายถึง การนำหลักจิตวิทยามาใช้ทางการศึกษา เช่น ความพร้อมของการอ่าน ความสนใจ แรงจูงใจ การเสริมแรง และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการพิจารณาการจัดกิจกรรมการอ่าน
5. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาด้านการจำ และการลืม หมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถจดจำเรื่อง และเก็บไว้ในสมอง ถ้ามีโอกาสเล่าให้ผู้อื่นฟังก็สามารถเล่าได้ถูกต้อง แต่การที่ผู้อ่านจะจำข้อความที่อ่านได้ก็จะต้องเข้าใจความหมายของคำ รู้หน้าที่ของคำ อีกทั้งสามารถแยกพยัญชนะ สระตัวสะกด และวรรณยุกต์ออกจากกันได้ อีกประการหนึ่งผู้อ่านจะจำเรื่องได้มากหรือน้อยยังขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้อ่านที่มีต่อเรื่องนั้นด้วย

สรุปได้ว่า การอ่านหมายถึง ออกเสียงตามตัวหนังสือ ถ้าออกเสียงด้วยเรียกว่า อ่านออกเสียง ถ้าไม่อ่านออกเสียงเรียกว่าอ่านในใจ การแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่เขียนให้มีความหมายตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียน สามารถสรุปความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความ และเรื่องราวได้ และสามารถบอกความหมายได้ เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ต่อ

สรุปได้ว่าการอ่าน มีทั้งการอ่านออกเสียง และการอ่านในใจ การอ่านออกเสียงคือการเปล่งเสียงออกมาให้ได้ยิน การอ่านในใจคือเกิดกระบวนการคิดภายในโดยไม่ได้เปล่งเสียงออกมาโดยการเห็นรูป สัญลักษณ์ โฆษณา หรือข้อความต่าง ๆ ที่เราเห็น แล้วเกิดการอยากรู้ ซึ่งเป็นรูปแบบกระบวนการทางสมองให้เกิดการคิด การเรียนรู้

2.2.2 ความสำคัญของการอ่าน

นักการศึกษาหลายท่านอธิบายถึงความสำคัญของการอ่านในชั้นประถมศึกษา ดังนี้

บรรเทา กิตติศักดิ์ (2541 , น. 2) ศึกษาความสำคัญของการอ่านไว้ว่า ผู้ที่อ่านหนังสือย่อมได้รับความรู้ ความคิดกว้างไกล สามารถนำความคิด ความรู้จากการอ่านไปพัฒนาตนเอง พัฒนาอาชีพของตนให้ดีขึ้น และได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ ทำให้ผู้อ่านมีความฉลาดเกิดสติปัญญา นอกจากนี้ยังทำให้ผู้อ่านเกิดความสุข ความเพลิดเพลิน เกิดความจรรโลงใจ ช่วยยกระดับจิตใจของผู้อ่านให้สูงขึ้น และสร้างเสริมชีวิตให้สมบูรณ์ขึ้น

วรรณ โสมประยูร (2544, น. 121) กล่าวว่า โดยทั่วไป อ่านแล้วได้ “อรรถ” ประการที่ 2 อ่านแล้วได้ “รส” ถ้าผู้อ่านสำนึกอยู่ตลอดเวลาถึงผลสำคัญสองประการนี้ย่อมจะได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่จากหนังสือนั้นตรงตามเจตนารมณ์ของผู้เขียนเสมอ อย่างไรก็ตาม การอ่านมีความสำคัญต่อคนทุกเพศทุกวัย และทุกสาขาอาชีพ ซึ่งอาจสรุปได้ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ นักเรียนจำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านทำความเข้าใจกับเนื้อหาสาระของวิชาต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองได้รับความรู้ และประสบการณ์ตามความต้องการ

2. ในชีวิตประจำวันโดยทั่วไป คนเราต้องอาศัยการอ่านติดต่อสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจกับบุคคลอื่นรวมไปกับทักษะการฟัง การพูด และการเขียนทั้งในด้านการกิจส่วนตัว และการประกอบอาชีพการงานต่าง ๆ ในสังคม

3. การอ่านสามารถทำให้บุคคลสามารถนำความรู้ และประสบการณ์จากสิ่งที่อ่านไปปรับปรุง และพัฒนาอาชีพหรือธุรกิจการงานที่ตัวเองกระทำอยู่ให้เจริญก้าวหน้า และประสบความสำเร็จได้ในที่สุด

4. การอ่านสามารถสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลในด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น ช่วยให้มีมั่นคงปลอดภัย ช่วยให้ได้รับประสบการณ์ใหม่ ช่วยให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ช่วยให้ให้มีเกียรติยศ และชื่อเสียง

5. การอ่านทั้งหลายจะส่งเสริมให้บุคคลได้ขยายความรู้ และประสบการณ์เพิ่มขึ้นอย่างลึกซึ้ง และกว้างขวาง ทำให้เป็นผู้รอบรู้ เกิดความมั่นใจในการพูด ปราศรัย การบรรยาย หรืออภิปรายปัญหาต่าง ๆ นับว่าเป็นการเพิ่มบุคลิกภาพ และความน่าเชื่อถือให้แก่ตนเอง

6. การอ่านหนังสือหรือสิ่งพิมพ์หลายชนิด นับว่าเป็นกิจกรรมนันทนาการที่น่าสนใจมาก เช่น อ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร นวนิยาย การ์ตูน ฯลฯ เป็นการช่วยให้บุคคลรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เกิดความเพลิดเพลิน และสนุกสนานได้เป็นอย่างดี

7. การอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ในอดีต เช่น ประวัติศาสตร์ เอกสารสำคัญ วรรณคดี ฯลฯ จะช่วยให้อนุชนรู้จักอนุรักษมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยเอาไว้ และสามารถพัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองต่อไปได้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545, น. 2) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ การรู้ และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี ทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญ และมีความรู้กว้างขวางด้วย

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการอ่าน เป็นความจำเป็นอย่างมากในการดำรงชีวิต สำหรับในการแสวงหาความรู้ เกิดความรอบรู้นำมาพัฒนาตนเอง ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพชีวิต

2.2.3 วิธีการสอนอ่าน

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2542, น. 32) กล่าวว่า การสอนภาษาไทยแบบยึดนักเรียนเป็นสำคัญบทเรียนในหนังสือแบบเรียนภาษาไทยในบทหนึ่ง ๆ จะจัดแนวการสอนเหมือนกันทุกบทตามลำดับดังนี้

1. การสอนอ่านในใจ
2. การอ่านออกเสียง
3. การใช้ภาษา และหลักภาษา
4. การเขียนเชิงสร้างสรรค์
5. พัฒนาทักษะทางภาษา
6. การอ่านบทร้อยแก้วหรือร้อยกรอง อ่านเสริมบทเรียนหรือการสอนซ่อมเสริม

ระพีพัฒน์ นาคทรพรพ (2545, น. 49-50) ได้เสนอแนวทางวิธีการสอนการอ่านออกเสียงไว้ดังนี้

1. ในการอ่านครั้งหนึ่ง ๆ ครูควรตั้งความมุ่งหมาย ไว้แต่เพียงอย่างเดียว และบอกให้นักเรียนทราบความมุ่งหมายนั้นด้วย

2. ไม่ใช่เวลานานเกินไปในการฝึกคร่าวหนึ่ง ๆ เพราะจะทำให้เด็กเบื่อฝึกบ่อย ๆ ในระยะสั้น ๆ จะได้ผลดีกว่า

3. การสอนให้อ่านคำยากนั้นถ้าครูหาวิธีแทรกหลักเกณฑ์การอ่านตามอักขรวิธีให้พอเหมาะกับวัย และตามควรแก่โอกาสแล้วจะเป็นประโยชน์มากเพราะเด็กจะได้รับความรู้อย่างมีหลักเกณฑ์ซึ่งจะช่วยให้จำ ได้แม่นยำ

4. การเลือกข้อความที่จะฝึกนักเรียนให้เหมาะสมจากหนังสือแบบเรียนหรือหนังสืออื่น ๆ

5. ข้อความที่เป็นร้อยแก้วควรให้นักเรียนฝึกอ่านเดี่ยว ส่วนร้อยกรองให้อ่านได้ทั้งหมด และเดี่ยวแล้วแต่ครูจะเห็นสมควร ไม่ควรฝึกหัดนักเรียนให้อ่านร้อยแก้วเป็นหมู่เพราะไม่มีโอกาสใช้ใน ชีวิตประจำวัน และทำให้นักเรียนอ่านผิดธรรมดาไป

6. ประโยชน์ส่วนใหญ่ของการอ่านทำนองเสนาะอยู่ที่ทำให้นักเรียนสนุกกับจังหวะ ในการอ่าน และทำความเข้าใจความไพเราะของบทร้อยกรองง่ายเข้า ดังนั้นในการอ่านออกเสียง ทำนองเสนาะส่วนใหญ่จะเพ่งเล็งถึงความถูกต้อง ชัดเจน และน้ำเสียง ตลอดจนจังหวะวรรคตอน จึงควรมีการสอนอ่านทำนองเสนาะเท่าที่ครู และนักเรียนจะทำได้

7. ข้อเขียนบางตอนของในหนังสือครูอาจให้อ่านหลายครั้งด้วยความมุ่งหมายที่ ต่างกันแต่ละครั้ง เช่น ครั้งแรกให้อ่านในใจเพื่อความเข้าใจ ครั้งที่สองฝึกอ่านออกเสียง

8. อ่านออกเสียงต้องคำนึงถึงผู้ฟัง ถ้าอ่านหนังสือแบบเรียน นักเรียนจะไม่สนใจฟัง ทำให้ผู้อ่านรู้สึกว่าการอ่านของตนนั้นไม่มีประโยชน์ดังนั้นเพื่อเป็นการบังคับให้ฟังครูควรให้นักเรียน อ่านหนังสืออื่นที่ไม่ใช่แบบเรียน และครูควรเลือกคำยาก ๆ มาสอนก่อนแล้วจึง ให้ลงมืออ่าน ไม่ควร ให้อ่านอ่านไปผิด ๆ ก่อนแล้วแก้ไข ควรแก้เมื่ออ่านจบแล้วไม่ควรแก้กลางคัน

9. นักเรียนควรได้รับการฝึกหัดอ่านข้อความที่ทั้งเคยเห็น และไม่เคยเห็นเพราะเรียน จะใช้ทั้งสองอย่างในชีวิตจริง

กรมวิชาการ (2546, น. 135-137) ได้กล่าวถึง วิธีที่ควรใช้ในการสอนอ่าน มีดังนี้

1. วิธีสอนแบบมาตรฐาน วิธีนี้จะยึดหลักที่ว่า การสอน ความหมายในชีวิตประจำวัน นั้นจะสื่อสารกันเป็นคำและประโยคดังนั้นการสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติของการใช้ภาษา ก็คือ การสอนให้อ่านเป็นคำ และประโยค โดยเลือกคำ และประโยคที่มีความหมาย และใกล้ชีวิตตัวเด็กมา สอนก่อน

2. วิธีสอนแบบแจกลูกเทียบเสียง วิธีนี้จะยึดการเทียบเสียงพยัญชนะ สระ และ ตัวสะกด เป็นหลักในการอ่าน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการหัดอ่าน และหัดเขียน เช่น

เกาะ เจาะ เคาะ เจาะ เเกาะ มีสระเอาะ เหมือนกัน

กา มา ขา พา นา มีสระอา เหมือนกัน

จาน นาน วาน ปาน ฐาน มีสระอา-น เหมือนกัน

3. วิธีสอนแบบแจกลูกสะกดคำ คำแต่ละคำประกอบด้วยรูป และเสียงของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด เวลาออกเสียงอ่านแทนที่จะอ่านเป็นคำก็ตั้ง ไ้พยัญชนะสระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดก่อนแล้วจึงอ่านทั้งคำเป็นการช่วยให้อ่านคำได้เพราะเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด จะช่วยหาเสียงไปเอง เช่น

ปี ให้อ่านว่า ปอ-อี-ปี-ปี เอก-ปี

นาน ให้อ่านว่า นอ-อา-นา-นา-นอ-นาน เป็นต้น

วิธีแจกลูกสะกดคำ (ตามที่แนะนำไว้ในแบบฝึกทำยบทของหนังสือเรียนภาษาไทย)

3.1 คำที่ไม่มีตัวสะกด (แม่ ก กา) ให้อ่านออกเสียงพยัญชนะก่อนอ่าน ออกเสียงสระ (ไม่ให้ออกชื่อตัวพยัญชนะ เช่น ตอ เต่า สระอาจไม่ทำให้ออกเสียงผสมคำผิดเพราะ เสียงไม่ต่อเนื่องกัน)

ตัวอย่าง

ตา ให้อ่านว่า ตอ-อา-ตา

ดู ให้อ่านว่า ดอ-อู-ดู

ไป ให้อ่านว่า ปอ-ไอ-ไป

เสือ ให้อ่านว่า สอ-เอือ-เสือ

โต๊ะ ให้อ่านว่า ตอ-โอะ-โต๊ะ-ตรี-โต๊ะ

3.2 คำที่มีตัวสะกดให้ยึดเสียงคำในแม่ ก.กา ที่เรียนมาแล้ว

ตัวอย่าง

जान ให้อ่านว่า จา-นอ-จาง

บาง ให้อ่านว่า บา-งอ-บาง

พูด ให้อ่านว่า พู-ดอ-พูด

เหยียบ ให้อ่านว่า เหยีย-บอ-เหยียบ

หลาย ให้อ่านว่า หลา-ยอ-หลาย

3.3 คำที่มีสระลดรูปให้ออกเสียงตัวอักษรที่เห็นโดยให้จำรูปเป็นคำ ๆ ไปก่อน ส่วนเสียงสระจะสอนในขั้นต่อไป

ตัวอย่าง

คน ให้อ่านว่า คอ-นอ-คน

คอน ให้อ่านว่า คอ-ออ-นอ-คอน

จวน ให้อ่านว่า จอ-วอ-นอ-จวน

นอน ให้อ่านว่า นอ-ออ-นอ-นอน

ชน ให้อ่านว่า ชอ-นอ-ชน

บน ให้อ่านว่า บอ-นอ-บน
 ขน ให้อ่านว่า ขอ-นอ-ขน
 ลม ให้อ่านว่า ลม-มอ-ลม
 ดวง ให้อ่านว่า ดอ-วอ-งอ-ดวง

3.4 คำที่มีสระเปลี่ยนรูป ให้อ่านตามสัญลักษณ์ที่มองเห็น ตัวอย่าง

ฉัน ให้อ่านว่า ฉอ-ไม้หันอากาศ-นอ-ฉัน
 กั้น ให้อ่านว่า กอ-ไม้หันอากาศ-นอ-กั้น
 ฟัง ให้อ่านว่า ฟอ-ไม้หันอากาศ-งอ-ฟัง
 เติน ให้อ่านว่า ตอ-เออ (-)-นอ -เติน
 เคย ให้อ่านว่า คอ-เออ-ยอ-เคย
 เบิก ให้อ่านว่า บอ-เออ-กอ-เบิก
 เลิก ให้อ่านว่า ลอ-เออ-กอ-เลิก
 เต็ม ให้อ่านว่า เต-มอ-ไม้ไต่คู้-เต็ม หรือ เต-มอ, เต-ม-เต-ม-ไม้ไต่คู้-เต็ม

3.5 คำควบกล้ำ ให้ออกเสียงกล้ำกันระหว่างตัวหน้า และตัว ร ล ว หลังจากที เปลี่ยนเสียงตามสัญลักษณ์แล้ว

ตัวอย่าง
 ครู ให้อ่านว่า คอ-รอ-อู-ครู
 เกลือ ” กอ-ลอ-เอือ-เกลือ
 กวาง ” กอ-วอ-อา-กวาง, กวา-งอ-กวาง
 พริก ” พอ-รอ-อิ-พริ, พริ-กอ-พริก
 เปรียบ ” ปอ-รอ-เอีย-เปรีย, เปรีย-บอ-เปรียบ

3.6 การอ่านอักษรนำ ให้อ่านออกเสียงเปลี่ยนไปตามตัวนำ และออกเสียงตัวนำ เป็น อะ กิ่งเสียง ส่วนตัว ห อ ทำไม่ต้องออกเสียงตัวนำ คือ ให้อ่านเป็นคำไม่ต้องแจกลูก

ตัวอย่าง
 อร่อย ให้อ่านว่า อะ-หฺร่อย
 ฉลาด ” ฉะ-หลาด
 สว่าง ” สะ-หว่าง
 ถนน ” ณะ-หนน
 ขยัน ” ขะ-หยัน

หมายเหตุ ถ้าจะอ่านแจกลูก ก็ให้อ่านตามสัญลักษณ์ที่มองเห็น เช่น

หมา ให้อ่านว่า หอ-มอ-อา-หมา

ไหม ” หอ-มอ – ไอ-ไหม

ขนม ” ขอ-นอ-มอ-ขนม

สนาม ” สอ – นอ-อา –มอ-สนาม

ขยะ ” ขอ-ยอ-อะ -ขยะ

3.7 การอ่านออกเสียงผันคำ

กอ-เอา-เกา-เกา-เอก-เก่า-เกา-โท-เก้า-เกา-เก่า-เก้า

ผา-นอ-ผาน-ผาน-เอก-ผ่าน-ผาน-โท-ผ่าน-ผาน-ผ่าน-ผ่าน

เชีย-วอ-เชีย-ว-เชีย-ว-เอก-เชีย-ว-เชีย-ว-โท-เชีย-ว-เชีย-ว-เชีย-ว-เชีย-ว

3.8 คำบางคำยากแก่การแจกลูก จะให้จำเป็นคำไป เช่น ค่ะ นะ จ๊ะ ประเพณี

พยายาม ศาสนา เจริญ ประโยชน์ กษัตริย์ ชื่อสัตย์ ไทย เสร็จ ทิศ แมลง ฤดู สงสาร อธิบาย นาฬิกา มรดก ประเทศ กฎหมาย วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ

4. วิธีสอนแบบผสม คือ สอนเป็นคำ และประโยคที่มีความหมายขณะเดียวกันก็ให้อ่านเทียบเสียงแจกลูกไปด้วย คือ เน้นให้อ่านเป็นคำ ประโยค และเนื้อเรื่องโดยนำคำที่ผันได้ และมีความหมายมาแต่งเป็นเรื่องราวติดต่อกัน มีตัวละครในการดำเนินเรื่องชุดเดียวกันตลอดตั้งแต่ ป.1-ป.6

สรุปได้ว่า งานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมองเห็นว่าการอ่านนั้นนอกจากจะเป็นทักษะสำคัญทางการแสวงหาความรู้แล้วการอ่านมีความสำคัญในแง่อื่น ๆ อีกมากเช่นเป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาอื่น ๆ เป็นเครื่องมือช่วยให้เกิด ความสำเร็จในการประกอบอาชีพ ก่อให้เกิดความรู้ ความเพลิดเพลิน และมีประสบการณ์กว้างขวาง เป็นเครื่องมือถ่ายทอด นอกจากนี้ยังมีผลต่อเนื่องไปถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของพลเมืองในชาติด้วย

2.2.4 การเขียน

2.2.4.1 ความหมายการเขียน

นักการศึกษาหลายท่านอธิบายความหมายของการเขียน ไว้ดังนี้

กองทัพ เคลือบพนิชกุล (2542, น. 123) ได้กล่าวถึง การเขียนคือ ทักษะการใช้ภาษาอย่างหนึ่ง เป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิดตามจินตนาการ ประสบการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งอารมณ์ และความรู้สึกกับข่าวสาร เป็นการสื่อสารหรือสื่อความหมาย โดยมีตัวหนังสือตลอดจนเครื่องหมายต่าง ๆ เป็นสัญลักษณ์แทนถ้อยคำในภาษาพูด เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจตามความมุ่งหมายของผู้เขียนการเขียนจึงเป็นทักษะที่มีหลักฐานถาวร

วรรณิ โสมประยูร (2544, น. 139) ได้กล่าวถึง การเขียน หมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึก นึกคิด และความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์หรือตัวอักษร เพื่อสื่อความหมาย

ให้ผู้อื่นเข้าใจ ได้เพราะการเขียนเป็นทักษะการส่งออกตามของภาษาศิลป์ จากความหมายการเขียนดังกล่าว ทำให้มองเห็นความสำคัญของการเขียนว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่ง ต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น นักเรียนใช้การเขียนบันทึกความรู้ ทำแบบฝึกหัด และตอบข้อสอบบุคคลทั่วไปใช้การเขียนเพื่อเขียนจดหมาย ทำสัญญา พิณยกรรม และคำประกัน พ่อค้าใช้การเขียน เพื่อการโฆษณาสินค้า ทำบัญชี ใบส่งของ ใบเสร็จรับเงิน แพทย์ใช้เขียนเพื่อจดบันทึกประวัติคนไข้เขียนใบสั่งยา และอื่น ๆ นักวิชาการใช้การเขียนเพื่อเขียนบทความ หนังสือ ตำรา รายงาน เป็นต้น

เสนีย์ วิลาวรรณ (2544, น. 156) ได้กล่าวถึงการเขียน หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ความรู้สึกนึกคิด เรื่องราว ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ ไปสู่ผู้อื่น โดยใช้ตัวอักษรเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอด การเขียนเป็นวิธีการสื่อสารที่สำคัญในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และประสบการณ์เพื่อสื่อไปยังผู้รับ ได้อย่างกว้างไกล นอกจากนั้นการเขียนยังมีคุณค่าในการบันทึกเป็นข้อมูลหลักฐานให้ศึกษาได้ยาวนานติดต่อ สื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์โดยอาศัยภาษาตัวอักษรเป็นสื่อ เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดความต้องการ และความในใจของเราให้ผู้อื่นทราบ การเขียนนี้มีลักษณะการสื่อสารที่ถาวรสามารถคงอยู่ยาวนาน ตรวจสอบ ได้เป็นหลักฐานอ้างอิงนานถึงนับพันปีนับหมื่นปี ถ้ามีการเก็บรักษาคงสภาพเดิมไว้

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2545, น. 54) ได้กล่าวถึง การเขียน เป็นทักษะที่ต้องใช้เวลา นานกว่าทักษะอื่นๆ เรื่องตั้งแต่การคัดลายมือ การเขียนตัวหนังสือให้ถูกแบบการสะกดตัวให้ถูกต้อง การถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นตัวหนังสือให้ผู้อื่น อ่านเข้าใจ ตลอดจนการเขียนถ้อยคำสำนวนให้สละสลวย ได้ประโยชน์ตรงตามวัตถุประสงค์

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546, น. 93) ได้กล่าวว่า การเขียนหมายถึง ขีดให้เป็นตัวหนังสือ หรือเลข ขีดให้เป็นเส้นหรือรูปต่าง ๆ

ธนู ทดแทนคุณ และกุลวดี แพทย์พิทักษ์ (2548, น. 58) ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า การเขียนเป็นการเรียบเรียงความคิดในการที่จะสื่อสารเป็นตัวหนังสืออย่างมีจุดมุ่งหมายของผู้เขียนการเขียนจึงเป็นทักษะที่สามารถใช้เป็นหลักฐานอ้างอิง และสามารถตรวจสอบได้

สรุปได้ว่า การเขียนหมายถึงการคิดที่ถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรให้เป็นตัวหนังสือหรือตัวเลขเป็นเส้นหรือรูปต่าง ๆ เป็นการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดอย่างมีจุดมุ่งหมายของผู้เขียน การเขียนมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

2.2.4.2 ความสำคัญของการเขียน

นักการศึกษาหลายท่านอธิบายความสำคัญของการเขียน ไว้ดังนี้

กองทัพ เคลือบพนิชกุล (2542, น. 124-125) สรุปความสำคัญของการเขียนไว้ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือสื่อสาร และสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันใน สังคม
2. เป็นเครื่องมือวัดความเจริญทางด้านอารยธรรมทางภาษารองมนุษย์
3. เป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางสติปัญญาของมนุษย์
4. เป็นอาชีพสุจริตที่สำคัญอย่างหนึ่งในปัจจุบัน
5. เป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าของนักเรียน นักศึกษา
6. เป็นเครื่องมือจรรโลงใจแก่สังคมมนุษย์ที่จะทำให้เกิดความเพลิดเพลนแก่

คนเราทุกเพศทุกวัย

นพดล จันทรเพ็ญ (2542, น. 91) ได้สรุปความสำคัญของการเขียน ไว้ดังนี้

1. การเขียนเป็นการสื่อสารของมนุษย์
2. การเขียนเป็นเครื่องถ่ายทอดความรู้ และสติปัญญาของมนุษย์
3. การเขียนสามารถสร้างความสามัคคีในมนุษยชาติ
4. การเขียนเป็นเครื่องระบายออกทางอารมณ์ของมนุษย์
5. การเขียนสามารถทำให้มนุษย์ประสบความสำเร็จในชีวิต เช่น การเล่าเรียน

วรรณิ โสมประยูร (2544, น. 140 -141) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียน

โดยสรุปไว้ ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดความคิดความเข้าใจ และประสบการณ์ของตนออกเสนอต่อผู้อ่าน
2. เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่น่าสนใจ และเป็นประโยชน์ ซึ่งตนเคยมีประสบการณ์มาก่อน
3. เป็นการระบายอารมณ์อย่างหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องและผู้เขียนเกิดความรู้สึกประทับใจในประสบการณ์ที่ผ่านมา
4. เป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม เช่น ถ่ายทอดจากสมัยหนึ่งไปสู่อีกสมัยหนึ่ง หรือชาติหนึ่งไปสู่อีกชาติหนึ่ง
5. เป็นเครื่องมือพัฒนาสติปัญญาของบุคคล เนื่องจากการเรียนรู้เกือบทุกอย่างต้องอาศัยการเขียนเป็นเครื่องมือสำหรับบันทึกสิ่งที่ได้ฟังหรือได้อ่าน
6. เป็นการสนองความต้องการของมนุษย์ตามความประสงค์ที่มนุษย์แต่ละคน

ปรารถนา เช่น เพื่อต้องการทำให้รู้เรื่องราว ทำให้รัก ทำให้โกรธ และสร้างหรือทำลาย ความสามัคคีของคนในชาติ

7. เป็นการแสดงออกซึ่งภูมิปัญญาของผู้เขียน ทำให้รู้สึกถึงความสามารถของผู้เขียน ได้จากวรรณกรรมหรืองานเขียนอื่น ๆ

8. เป็นอาชีพอย่างหนึ่งที่ได้รับการยกย่องว่ามีเกียรติ และเพิ่มฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้นได้

9. เป็นการพัฒนาความสามารถ และบุคลิกส่วนบุคคลให้มีความเชื่อมั่นในตนเองการแสดงความรู้สึก และแนวความคิด

10. เป็นการพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเอง และสังคม

ธนู ทดแทนคุณ และกุลวดี แพทย์พิทักษ์ (2548, น. 59) สรุปความสำคัญของการเขียนไว้ ดังนี้

1. เป็นเครื่องแสดงออกถึงความรู้ ความคิด และความรู้สึกของมนุษย์
2. เป็นเครื่องมือสำคัญที่แสดงถึงอารยธรรมของมนุษย์ในแต่ละยุคสมัย
3. เป็นเครื่องมือสำหรับสื่อสารของมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพ
4. เป็นเครื่องมือถ่ายทอดวัฒนธรรมที่สำคัญอันเป็นมรดกทางสติปัญญา

ของมนุษย์

5. เป็นเครื่องมือที่ช่วยสนองต่อความต้องการของมนุษย์
6. เป็นบันทึกที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ สามารถสืบค้นเพื่อการเรียนรู้ของ

คนรุ่นหลังได้

7. เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพของคนบางอาชีพ เช่น นักข่าว นักประพันธ์ นักวิชาการ เป็นต้น

สรุปได้ว่า การเขียนเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของมนุษย์ เช่น เครื่องมือสื่อสารเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บบันทึกข้อมูลเป็นการแสดงภูมิปัญญาของผู้เขียน และเป็นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นประโยชน์ต่อตัวเอง และสังคม

2.2.4.3 ความมุ่งหมายของการเขียน

ทัศนีย์ ศุภเมธี (2542, น. 34) ได้สรุปความมุ่งหมายในการสอนเขียนโดยทั่วไปไว้ดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการเขียนที่ถูกต้อง รู้จักใช้ภาษาเขียนที่ดี และถูกต้องตามอักขรวิธี และตามลำดับสากลนิยม

2. เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร ให้ผู้อื่นเข้าใจได้

3. ให้รู้จักสังเกต และเลือกเฟ้นคำสำนวนโวหาร มาใช้ให้ถูกต้องตามหลักภาษา

และตามที่นิยมกัน

4. เพื่อให้เห็นความสำคัญของภาษาเขียนในการติดต่อสื่อความหมายและเข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาเขียน และภาษาพูด

5. ส่งเสริมการเขียนหนังสือได้เร็ว อ่านง่าย ชัดเจน และสะอาดเรียบร้อย

6. ส่งเสริมให้มีจินตนาการ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถถ่ายทอดความนึกคิดออกเป็นเรื่องราวให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายได้อย่างแจ่มแจ้ง

7. ฝึกการเขียนคัดลายมือให้อ่านง่ายชัดเจน สวยงาม เป็นระเบียบเรียบร้อย

8. ให้รู้จักเขียนเรียงความ ย่อความ จดหมาย และการเขียนประเภทอื่น ๆ ที่ควรทราบ สามารถเขียนได้ถูกต้องตามแบบแผน และได้ประโยชน์ตรงตามจุดมุ่งหมาย

9. ให้รู้จักลำดับความคิด และสาระสำคัญ ตลอดจนให้มีศิลปะในการเขียน เพื่อให้เข้าใจง่าย

วรรณิ โสมประยูร (2544, น. 141) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายหลายอย่าง ดังนี้

1. เพื่อคัดลายมือหรือเขียนให้ถูกต้องตามลักษณะตัวอักษรให้เป็นระเบียบชัดเจน และอ่านเข้าใจง่าย

2. เพื่อเป็นการฝึกฝนทักษะการเขียนให้พัฒนางอกงามขึ้นตามควรแก่วัย

3. เพื่อให้มีทักษะการเขียน สะกดคำถูกต้องตามอักขรวิธี เขียนวรรคตอนถูกต้องและเขียนได้รวดเร็ว

4. เพื่อให้รู้จักเลือกภาษาเขียนที่ดี มีคุณภาพเหมาะสมกับบุคคล และโอกาส

5. เพื่อให้สามารถรวบรวม และลำดับความคิดแล้วจัดบันทึกสรุป และย่อใจความเรื่องที่อ่านหรือฟัง ได้

6. เพื่อถ่ายทอดให้มีจินตนาการความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และความรู้สึกนึกคิดเป็นเรื่องราวให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายอย่างแจ่มแจ้ง

7. เพื่อให้สามารถสังเกต จดจำ และเลือกเฟ้นถ้อยคำหรือสำนวนโวหารให้ถูกต้องตามหลักภาษา และสื่อความหมายให้ตรงตามที่ต้องการ

8. เพื่อให้ทักษะการเขียนประเภทต่าง ๆ และสามารถนำหลักการเขียนไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

9. เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการเขียนตามที่ตนเองสนใจ และมีความถนัด

10. เพื่อให้เห็นความสำคัญ และคุณค่าของการเขียนว่ามีประโยชน์ต่ออาชีพ การศึกษาหาความรู้ และอื่น ๆ

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2545, น. 54) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการสอนเขียนไว้ ดังนี้

1. ฝึกการเขียนคัดลายมือให้อ่านง่าย ชัดเจน สวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อย
2. ฝึกการเขียนตัวสะกดให้ถูกต้องตามอักขรวิธี และตามพจนานุกรม
3. ฝึกให้รู้จักลำดับความคิด และสามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นตัวหนังสือให้ผู้อื่นเข้าใจได้
4. ให้รู้จักเขียนเรียงความ ย่อความ จดหมาย และการเขียนประเภทอื่นๆ ที่ควรทราบ สามารถเขียนให้ถูกต้องตามแบบแผนที่นิยมกัน และได้ประโยชน์ตรงตามวัตถุประสงค์
5. รู้จักสังเกต และเลือกเฟ้นถ้อยคำ สำนวนโวหาร มาใช้ให้ถูกต้องตามหลักภาษาที่นิยมกัน
6. ส่งเสริมความเจริญทางจินตนาการความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยใช้การเขียนเป็นสื่อในการแสดงออก

ธนู ทดแทนคุณ และกุลวดี แพทย์พิทักษ์ (2548, น. 59-67) สรุป จุดมุ่งหมายของการสอนเขียน ไว้ดังนี้

1. การเขียนเพื่ออธิบาย และให้ความรู้ เป็นการเขียนที่มุ่งให้ข้อมูล ความรู้ เพื่อให้ผู้อ่านได้รับข้อมูลอย่างละเอียด
2. การเขียนเพื่อเล่าเรื่อง เป็นการเขียนที่มุ่งให้ข้อมูลแก่ผู้อ่านเพื่อให้ได้รับอรรถรสในสิ่งที่ผู้เขียนพบหรือประสบมากับตนเอง
3. การเขียนเพื่อแนะนำหรือให้ข้อคิดเห็น เป็นการเขียนที่มุ่งให้ข้อเสนอแนะหรือให้ข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ของผู้อ่าน
4. การเขียนเพื่อโน้มน้าวใจ เป็นการเขียนที่มุ่งชักจูงโน้มน้าวโฆษณาเพื่อให้ผู้อ่านรู้สึกเห็นด้วยหรือคล้อยตาม และอาจนำไปสู่การประเมินค่าหรือการตัดสินใจได้
5. การเขียนเพื่อสร้างแนวคิดเชิงจินตนาการ เป็นการเขียนที่มุ่งนำเสนอภาพความคิดที่สร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้อ่านสามารถติดตามไปด้วย และนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงได้
6. การเขียนเพื่อล้อเลียน เสียดสี เป็นการเขียนที่มุ่งให้ความรู้สึกในขณะที่ล้อเลียนเสียดสี หรืออาจประชดประชัน เพื่อความสนุกสนานเป็นหลัก
7. การเขียนเพื่อแจ้งให้ทราบข้อเท็จจริง เป็นการเขียนที่มุ่งให้ข้อมูลที่เป็จริงนำเสนอรายละเอียด เพื่อการนำไปปฏิบัติจริง บางครั้งอาจอ้างอิงกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ
8. การเขียนเพื่อให้ข้อมูล เป็นการเขียนที่มุ่งให้รายละเอียดหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้เขียนเอง เพื่อสื่อสารให้กับผู้ที่มิหน้าที่เกี่ยวข้อง ได้รับทราบในประโยชน์ทางธุรกิจ กิจธุระ สิ่งสำคัญของเรา

สรุปได้ว่า ความมุ่งหมายในการสอนเขียน เพื่อให้ผู้เขียนได้เขียนให้ถูกต้องตามหลักพจนานุกรม เป็นการฝึกเขียนคัดลายมือให้อ่านง่าย สวยงาม เพื่อให้ข้อมูล ความรู้ แสดงความคิดเห็น เขียนเพื่อความบันเทิง สร้างจินตนาการถ่ายทอดความรู้สึก การเขียนเพื่อให้ข้อมูลให้ถูกต้อง รู้จักใช้ภาษาเขียนที่ดี สามารถเรียบเรียงคำ และลำดับความคิดจากเรื่องต่าง ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจ ได้ง่ายและได้ประโยชน์ตรงตามจุดมุ่งหมายของผู้เขียน

2.2.4.4 การเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำนับว่าเป็นทักษะการเขียนที่สำคัญมาก ครูผู้สอนทุกคนควรจะได้ฝึกฝนให้นักเรียนเขียน และอ่านสะกดคำให้ถูกต้อง เพราะถ้านักเรียนสามารถสะกดคำอ่านออกเขียนได้ถูกต้องก็จะทำให้นักเรียนเรียนวิชาอื่นได้ และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ ดังนี้

บันลือ พุกกะวัน (2533, น. 26-27) แนะนำการสอนเขียนไทยเบื้องต้นที่เหมาะสมกับการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการให้ออกเสียงโดยการผสมคำอ่านจึงลงมือเขียนโดยให้ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่าน และการเขียน เด็กไม่เบื่อหน่ายเด็กประสบความสำเร็จมีกำลังใจที่จะเขียน นับเป็นการเริ่มเรียนที่ดี

จรูญรัตน์ กางกัน (2538, น. 31) ได้ให้ความหมายของการสะกดคำว่า การสะกดคำคือการถ่ายทอดภาษาเป็นภาษาเขียน โดยครูผู้สอนให้นักเรียนรู้จักกฎเกณฑ์ในการเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ให้ถูกต้องตามหลักภาษา และถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 เพื่อออกเสียงให้ชัดเจนเขียนคำให้ถูกต้อง และมีความหมายสามารถสื่อสารกันได้ เข้าใจสังคมหรือธรรมชาติของผู้ใช้ภาษาเหล่านั้น

วีระศักดิ์ ปัตตลาโพธิ์ (2540, น. 12) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ว่าการเขียนสะกดคำ คือ การจัดเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ให้เป็นคำที่มีความหมายถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน 2525 และสามารถนำคำดังกล่าว ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ณัฐพงศ์ สวางค์ด้อย (2542, น. 20) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ว่าการเขียน สะกดคำ หมายถึง การเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวกรันต์เรียงตามลำดับ ได้อย่างถูกต้อง และมีความหมาย ตรงตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 และสามารถนำคำที่เขียนได้ไปใช้ประโยชน์ และสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

วรรณิ โสมประยูร (2544, น. 156) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ว่าการเขียนสะกดคำ หมายถึง วิธีเขียนคำโดยลำดับตัวอักษรภายในคำหนึ่ง ๆ เพื่อออกเสียง ได้ชัดเจน และสื่อความหมายได้ตามที่ผู้เขียนต้องการ

ชุตติกาญจน์ เทศยรัตน์ (2545, น. 33) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ว่าการเขียนสะกดคำ หมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด และความต้องการของบุคคลออกมา

เป็นสัญลักษณ์หรือตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ รวมทั้งความสามารถในการเขียนคำ โดยเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวการันต์ในภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง และสามารถนำหลักการไปใช้ประโยชน์ได้ด้วย

บัณฑิตา แจ้งจบ (2545, น. 8) ได้ให้ความหมายการเขียนสะกดคำไว้ว่า การนำพยัญชนะต้นมาประสมกับสระ และวรรณยุกต์ บางคำมีตัวสะกดที่ตรงตามมาตรา คือ มีพยัญชนะใช้สะกดตัวเดียว และไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด คือมีพยัญชนะสะกดใช้หลายตัวหรือบางคำมีทั้งตัวสะกด และตัวการันต์

สรุปได้ว่า การสะกดคำ เป็นวิธีการเขียนคำ เรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ให้เป็นคำที่ถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 เพื่อให้นักเรียนออกเสียงถูกต้อง และสามารถนำหลักการไปใช้ประโยชน์ได้ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ได้คำที่อ่าน และเขียนจากหนังสือสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษา แบบเรียนวรรณคดีลำนำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2.2.4.5 ปัญหาการเขียน

ปัญหาการเขียนของนักเรียนในปัจจุบันมีข้อผิดพลาดอยู่มากซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถ การฝึกฝนในการใช้ภาษาของนักเรียน จึงมีบุคคลต่าง ๆ ที่มองเห็นความสำคัญของการเขียนสะกดคำ ได้ศึกษาถึงสาเหตุต่าง ๆ ที่นักเรียนสะกดผิด ดังนี้

เอกฉัท จารุเมธีชน (2537, น. 233-236) ได้กล่าวถึง สาเหตุของการเขียนหนังสือผิด ไว้ดังนี้

1. ใช้พยัญชนะตัวสะกดผิด เพราะไม่รู้ความหมายของคำ และไม่ทราบที่มาของคำศัพท์

2. ผิดที่ตัวการันต์ไม่รู้จักศัพท์เดิม

3. ผิดที่พยัญชนะต้นศัพท์ เพราะคำไทยมีคำพ้องเสียง อาจจะเขียนผิด ได้

4. เขียนผิดเพราะผิด เกิดจากสระเสียงสั้นออกเสียงเป็นสระเสียงยาว

5. ผิดที่ ล ร เพราะสับสนในการใช้ ล ว

6. ผิดที่ใช้วรรณยุกต์ เพราะคำบางคำ รูปกับเสียงวรรณยุกต์ ไม่ตรงกัน

วรรณิ โสมประยูร (2539, น. 157) ได้สรุป สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดไว้ ดังนี้

1. นักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับคำผิดโดยเห็นแบบอย่างทีสะกดผิด

2. นักเรียนไม่รู้หลักภาษา เช่น การใช้ ศ ส ษ หลักสะกดการันต์ หลักการผันวรรณยุกต์ หลักมาตราตัวสะกดและอื่น ๆ

3. นักเรียนไม่ทราบความหมายเพราะคำไทยมีคำพ้องเสียง ทำให้ความหมายสับสน

4. นักเรียนฟังไม่ชัดเพราะคำไทยมีคำควบกล้ำ

5. นักเรียน ไม่สามารถถ่ายทอดคำตามเสียง คำที่มาจากภาษาอังกฤษ ซึ่งเขียนแตกต่างจากเสียงได้

6. นักเรียนใช้คำที่มี ร ล ไม่ถูกต้อง

สรุปได้ว่า สาเหตุของการอ่านผิดนี้มีหลายประการ ส่วนใหญ่เกิดจากนักเรียนเป็นสำคัญ ที่ขาดการหมัดระวัง ขาดประสบการณ์ทางภาษา ขาดความเข้าใจ และขาดการฝึกฝนอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง

2.3 การเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD

2.3.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ภาโฉน เข้มเพชร (2547, น.10) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นเทคนิคที่พัฒนาขึ้นโดย สลาวิน (Slavin) เป็นการเรียนแบบนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนโดยมีความหมายจากคำศัพท์ภาษาอังกฤษ STAD ดังนี้

S-Student หมายถึง กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนที่แตกต่างกัน ซึ่งอยู่รวมกันในห้องเรียนที่มีสภาพแวดล้อมเดียวกัน

T-Team หมายถึง กลุ่มผู้เรียนที่มีสมาชิกที่ละความสามารถทางการเรียนผู้ที่มีความรู้จะต้องอธิบายให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกที่ยังไม่เข้าใจ

A-Achievement หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่ม จะดูได้จากการประเมินตามสภาพของสมาชิกในกลุ่ม และแบบทดสอบที่ผู้สอนสร้างขึ้น

D-Division หมายถึง การแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ กลุ่มละ 4-5 คน โดยมีอัตราส่วนระหว่างนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน เป็น 1:2:1

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2547, น. 170) กล่าวว่า เป็นการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบหนึ่งที่แบ่งผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันออกเป็นกลุ่มเพื่อทำงานร่วมกัน กลุ่มละประมาณ 4-5 คน โดยกำหนดให้สมาชิกของกลุ่มได้เรียนรู้ในเนื้อหาสามารถที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้แล้ว ทำการทดลองความรู้ คะแนนที่ได้จากการทดสอบของสมาชิกแต่ละคนนำเอามาบวกเป็นคะแนนรวมของทีม ผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคการเสริมแรง เช่น การให้รางวัล คำชมเชย เป็นต้น สมาชิกกลุ่มจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกัน และกัน เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

แคทรียา ใจมูล (2550, น.14) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD หมายถึง การเรียนที่จัดให้ผู้เรียนได้เรียนเป็นกลุ่มคละกันในระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ระดับสูง 1 คน ระดับปานกลาง 2 คน และระดับอ่อน 1 คน จุดประสงค์หลัก คือ ช่วยให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมุ่งเน้นให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม

สุคนธ์ สิ้นทพานนท์ และคณะ (2552, น. 38) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD หมายถึง เทคนิคแบ่งปันความสำเร็จมีการพัฒนามาจากเทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (TGT) แต่จะเป็นการร่วมมือระหว่างสมาชิกในกลุ่ม โดยทุกคนจะต้องพัฒนาความรู้ของตนเองในเรื่องที่ผู้สอนกำหนด ซึ่งจะมีการช่วยเหลือแนะนำความรู้ให้แกกัน มีการทดสอบความรู้เป็นรายบุคคลแทนการแข่งขัน และรวมคะแนนเป็นกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนมากที่สุดจะเป็นฝ่ายชนะ นักการศึกษาที่คิดเทคนิค STAD คือ สลาวิน (Slavin)

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการเรียนที่จัดขึ้นโดยให้ผู้เรียนที่ได้แบ่งกลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกัน คือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยมีสมาชิกในกลุ่มประมาณ 4-5 คน มีจุดประสงค์หลัก คือ ช่วยให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมุ่งเน้นให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ซึ่งจะมีการช่วยเหลือแนะนำความรู้ให้แกกันภายในกลุ่ม และทุกคนจะต้องพัฒนาความรู้ของตนเองในเรื่องที่ผู้สอนกำหนด

2.3.2 องค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

Slavin (1995, p. 4) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของเทคนิค STAD ดังนี้

1. รางวัลของกลุ่มโดยกลุ่มจะได้รับรางวัลเมื่อกลุ่มทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้
2. ผลความรับผิดชอบรายบุคคล หมายถึง ความสำเร็จของกลุ่มนั้นจะขึ้นอยู่กับการศึกษาที่สมาชิกทุกคนเข้าใจเนื้อหา นั้น ๆ ดังนั้นสมาชิกทุกคนจะต้องช่วยกันอธิบายให้เข้าใจ เพราะเมื่อมีการทดสอบสมาชิกจะต้องทำด้วยตนเองเป็นรายบุคคลโดยที่ไม่มีผู้ช่วยเหลือ แต่คะแนนที่ได้จากการสอบจะนำมาเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม
3. โอกาสความสำเร็จเท่าเทียมกัน หมายถึง สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีโอกาสที่จะทำได้ดีที่สุด และประสบความสำเร็จอย่างเท่าเทียมกัน เพราะฉะนั้นการมีประสบการณ์ทำงานร่วมกันมาจะช่วยพัฒนาสมาชิกให้มีความก้าวหน้าการเรียนรู้

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2547, น. 171) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD มีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. การเสนอเนื้อหา ผู้สอนทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแล้ว และนำเสนอเนื้อหาสาระหรือความคิดรวบยอดใหม่

2. การทำงานเป็นทีมหรือกลุ่ม ผู้สอนจัดผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน จัดให้คละกัน และชี้แจงให้ผู้เรียนทราบถึงบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มที่จะต้องช่วย และร่วมกันเรียนรู้ เพราะผลการเรียนของสมาชิกแต่ละคนส่งผลต่อผลรวมของกลุ่ม

3. การทดสอบย่อย สมาชิกหรือผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบย่อยเป็นรายบุคคล หลังจากเรียนรู้หรือทำกิจกรรมแล้ว

4. คະแนนพัฒนาการของผู้เรียน เป็นคະแนนการพัฒนาหรือความก้าวหน้าของสมาชิกแต่ละคนซึ่งผู้สอน และผู้เรียนอาจร่วมกันกำหนดคະแนนการพัฒนาเป็นเกณฑ์ขึ้นมาก็ได้

5. การรับรองผลงาน และเผยแพร่ชื่อเสียงของทีม เป็นการประกาศผลงานของทีม เพื่อรับรอง และยกย่องชมเชยในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ปิดประกาศ ให้รางวัล ลงจดหมายข่าว เป็นต้น

สุนันท์ สังข์อ่อง (2550, น. 378-379) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ ได้แก่ การสอนหน้าชั้น ทีม การทดสอบ คະแนนพัฒนาการของแต่ละบุคคล และการได้รับการยอมรับของทีม

สรุปได้ว่า องค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีองค์ประกอบคือ การนำเสนอเนื้อหา การทำงานกลุ่ม การทดสอบย่อยรายบุคคล คະแนนพัฒนาการของแต่ละบุคคล และกลุ่ม รางวัลของกลุ่ม และการได้รับการยอมรับจากทีม

2.3.3 ขั้นตอนการสอนโดยใช้เทคนิค STAD

ขั้นตอนการสอนโดยใช้เทคนิค STAD ได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวคิดรูปแบบการสอนโดยใช้เทคนิค STAD ไว้ดังนี้

Slavin (1995, pp. 71-73) ได้กล่าวถึงรูปแบบการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

1. การนำเสนอข้อมูล (Class Presentation) ครูเป็นผู้นำเสนอข้อมูลโดยใช้วิธีการสอนตรงอาจเป็นการใช้เอกสารหรือการบรรยาย เพื่อให้ผู้เรียนมีความสนใจที่จะเรียน ผู้เรียนจะต้องมีความตั้งใจเพราะผู้เรียนจะต้องลงมือปฏิบัติเอง และมีการทดสอบหลังเรียนจบหัวข้อ หรือบทเรียนหนึ่ง ๆ แล้ว

2. การทำงานร่วมกัน (Teams) ผู้เรียนจะทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม กลุ่มหนึ่งมี 4-5 คน ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ และเพศคละกันหน้าที่สำคัญของกลุ่มคือ การช่วยเหลือกันเรียนร่วมกันเตรียมสมาชิกเพื่อการทดสอบหลังจากครูสอนเนื้อหาจบแล้วสมาชิกจะเข้ากลุ่มเรียนรู้ และทำงานจากใบงานอภิปรายปัญหาาร่วมกันรวมทั้งการตรวจสอบการแก้ไขคำตอบ หัวใจสำคัญอยู่ที่สมาชิกแต่ละคนทุกคนจึงต้องทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด และเรียนรู้เพื่อให้กำลังใจ และเข้าใจร่วมกัน

3. การทดสอบ (Quizzes) เมื่อครูสอนไป 1-2 ครั้ง ผู้เรียนจะเข้าทำการทดสอบในสาระที่เรียน ต่างคนต่างสอบช่วยเหลือกันไม่ได้

4. การปรับปรุงคะแนน (Individual Improvement Scores) จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนอย่างเต็มที่ ผู้เรียนสามารถปรับปรุงคะแนนของตนเองให้สูงขึ้น

5. การตัดสินผลงานของกลุ่ม (Team Recognition) จะพิจารณาผลรวมของการปรับปรุงคะแนนของสมาชิกในกลุ่ม กำหนดระดับผลสำเร็จตามคะแนนที่ได้ของกลุ่ม อาจเป็นคำชมเชย ใบประกาศนียบัตร รางวัล เป็นต้น

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2547, น. 172 -174) ได้ศึกษาขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ไว้ดังนี้

1. ขั้นเตรียมเนื้อหา ประกอบด้วย

1.1 การจัดเตรียมเนื้อหาสาระ ผู้สอนจัดเตรียมเนื้อหาสาระหรือเรื่องที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เป็นเนื้อหาใหม่โดยจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนศึกษา เรียนรู้ด้วยตนเองรวมทั้งสื่อ วัสดุ อุปกรณ์หรือแหล่งเรียนรู้ ใบความรู้ ใบงาน เป็นต้น

1.2 การจัดเตรียมแบบทดสอบย่อย เช่น ข้อทดสอบ กระดาษคำตอบ เกณฑ์การให้คะแนน เป็นต้น

2. ขั้นจัดทีม ผู้สอนจัดกลุ่มให้ผู้เรียนโดยให้คละกันทั้งเพศ และความสามารถ ทีมละประมาณ 4-5 คน เช่น ทีมที่มีสมาชิก 4 คน อาจประกอบด้วยชาย 2 คน หญิง 2 คน เป็นคนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน อ่อน 1 คน เป็นต้น

3. ขั้นเรียนรู้ ประกอบด้วย

3.1 ผู้สอนแนะนำวิธีการเรียนรู้

3.2 ทีมวางแผนการเรียนรู้ โดยแบ่งภาระหน้าที่กัน เช่น ผู้อ่าน ผู้หาคำตอบ ผู้สนับสนุน ผู้บันทึก ผู้ประเมินผล เป็นต้น

3.3 สมาชิกในแต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาสาระ และทำกิจกรรมตามใบงานที่ผู้สอนกำหนด ซึ่งการเรียนรู้โดยวิธีนี้เน้นการให้ความร่วมมือช่วยเหลือกันในทีมมากกว่าการแข่งขันแบบตัวต่อตัว

3.4 ผู้เรียนหรือสมาชิกแต่ละกลุ่มประเมินเพื่อทบทวนความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา

4. ขั้นทดสอบ

4.1 ผู้เรียนแต่ละคนทำการทดสอบย่อย เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระที่ได้เรียนรู้จากข้อทดสอบของผู้สอน

4.2 ผู้สอน และผู้เรียนอาจร่วมกันตรวจผลการทดสอบของสมาชิกแต่ละคน

4.3 ทีมจัดทำคะแนนการพัฒนาของสมาชิกแต่ละคน และคะแนนการพัฒนาของกลุ่ม

4.4 ให้แต่ละทีมนำคะแนนการพัฒนาของทีมไปเทียบกับเกณฑ์ เพื่อหาระดับคุณภาพ ซึ่งอาจกำหนดดังตัวอย่าง ตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.3 เกณฑ์คุณภาพการพัฒนาของทีม

คะแนนการพัฒนา	ระดับคุณภาพ
0 – 30	ต้องปรับปรุง
31 – 60	ควรปรับปรุง
61 – 90	พอใช้
91 – 120	ดี
121 – 150	ดีมาก

5. ขั้นการรับรองผลงาน และเผยแพร่ชื่อเสียงของทีม เป็นการประกาศผลงานของทีมว่าแต่ละทีมอยู่ในระดับคุณภาพใด รับรองยกย่อง ชมเชย ทีมที่มีคะแนนการพัฒนาสูงในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ปิดประกาศ ให้รางวัล ลงจดหมายข่าว ประกาศเสียงตามสาย เป็นต้น

สุนันท์ สังข์อ่อง (2550, น. 378-379) ได้สรุปขั้นตอนการสอนโดยใช้เทคนิค STAD ไว้ดังนี้

1. การสอน (Teach) เป็นการสอนบทเรียนโดยผู้สอน
2. ทำงานกลุ่ม (Teams Study) ผู้เรียนทำงานตามที่กำหนดไว้ในใบงาน
3. ทดสอบ (Test) ผู้เรียนทำแบบทดสอบเป็นรายบุคคล
4. การเป็นที่ยอมรับของทีม (Teams Recognition) มีการประกาศชมเชยผลการพัฒนา

คะแนนโดยจัดทำเป็นเกียรติบัตร ข่าว ติดไว้ที่ป้ายนิเทศ

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้หรือการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบด้วย ขั้นการนำเสนอบทเรียน และสอนเนื้อหา ขั้นการทำงานกลุ่ม ขั้นการทดสอบย่อยเป็นรายบุคคล ขั้นตรวจผลการทดสอบ และประเมินความก้าวหน้าตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น
ขั้นสรุปรับรองผลงาน และยกย่องชมเชย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ของสุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ โดยได้เสนอแนวคิดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เป็นขั้นตอนที่มีรายละเอียดชัดเจนสามารถส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกัน ทักษะทางสังคม ทำให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า และค้นพบความรู้ด้วยตนเอง และยังช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ชั้นเตรียมเนื้อหา เป็นการจัดเตรียมเนื้อหาสาระ ผู้สอนจัดเตรียมเนื้อหาสาระหรือเรื่องที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เป็นเนื้อหาใหม่โดยจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนศึกษา เรียนรู้ด้วยตนเองรวมทั้งสื่อ วัสดุอุปกรณ์หรือแหล่งเรียนรู้ ใบความรู้ ใบงาน เป็นต้น และการจัดเตรียมแบบทดสอบย่อย
2. ชั้นจัดทีมผู้สอนจัดกลุ่มให้ผู้เรียนโดยให้คละกันทั้งเพศ และความสามารถ ทีมละประมาณ 4-5 คน เช่น ทีมที่มีสมาชิก 4 คน อาจประกอบด้วยชาย 2 คน หญิง 2 คน เป็นคนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน อ่อน 1 คน เป็นต้น
3. ชั้นเรียนรู้ ผู้สอนแนะนำวิธีการเรียนรู้ นักเรียนแต่ละทีมวางแผนการเรียนรู้ โดยแบ่งภาระหน้าที่กัน เช่น ผู้อ่าน ผู้หาคำตอบ ผู้สนับสนุน ผู้บันทึก ผู้ประเมินผล เป็นต้น และศึกษาเนื้อหาสาระ และทำกิจกรรมตามใบงานที่ผู้สอนกำหนด ซึ่งการเรียนรู้โดยวิธีนี้เน้นการให้ความร่วมมือช่วยเหลือกันในห้องมากกว่าการแข่งขันแบบตัวต่อตัว
4. ชั้นทดสอบ ผู้เรียนแต่ละคนทำการทดสอบย่อย เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระที่ได้เรียนรู้จากข้อทดสอบของผู้สอน เสร็จแล้วร่วมกันตรวจผลการทดสอบของสมาชิกแต่ละคน จัดทำคะแนนการพัฒนาของสมาชิกแต่ละคน และคะแนนการพัฒนาของกลุ่ม และนำคะแนนการพัฒนาของทีมไปเทียบกับเกณฑ์ เพื่อหาระดับคุณภาพ
5. ชั้นการรับรองผลงาน และเผยแพร่ชื่อเสียงของทีม เป็นการประกาศผลงานของทีมว่าแต่ละทีมอยู่ในระดับคุณภาพใด รับรองยกย่อง ชมเชย ทีมที่มีคะแนนพัฒนาสูงในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ปิดประกาศ ให้รางวัล ลงจดหมายข่าว ประกาศเสียงตามสาย เป็นต้น

2.3.4 ข้อดี และข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2547, น.175) กล่าวถึงข้อดี และข้อจำกัดของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD มีดังนี้

1. ข้อดี

- 1.1 ผู้เรียนมีความเอาใจใส่รับผิดชอบตัวเอง และกลุ่ม ร่วมกับสมาชิกอื่น
- 1.2 ส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันได้เรียนรู้ร่วมกัน
- 1.3 ส่งเสริมให้ผู้เรียนผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำ
- 1.4 ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึก และเรียนรู้ทักษะทางสังคมโดยตรง
- 1.5 ผู้เรียนมีความตื่นตัว สนุกสนานกับการเรียนรู้

2. ข้อจำกัด

- 2.1 ถ้าผู้เรียนขาดความเอาใจใส่ และรับผิดชอบจะส่งผลให้ผลงานกลุ่ม และการเรียนไม่ประสบผลสำเร็จ
- 2.2 เป็นวิธีการที่ผู้สอนจะต้องเตรียมการ ดูแลเอาใจใส่ในกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างใกล้ชิดจึงจะได้ผลดี
- 2.3 ผู้สอนมีภาระงานมากขึ้น

สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความสำเร็จทั้งด้านวิชาการ และทักษะทางสังคม ซึ่งก็มีข้อดีคือ ผู้เรียนได้มีโอกาสช่วยเหลือซึ่งกัน และกัน แต่ละคนมีความเชื่อมั่นในการทำงาน และสนใจในการเรียนมากขึ้น ทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีภายในกลุ่ม และมีการยอมรับซึ่งกัน และกัน และมีข้อจำกัดคือ ถ้าผู้เรียนขาดความเอาใจใส่ในการทำงานกลุ่มก็จะทำให้การเรียนไม่ประสบผลสำเร็จผู้สอนมีภาระงานมากขึ้นในการเตรียมการสอน และผู้สอนจะต้องเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดจึงจะได้ผลดี

2.3.5 การนำวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

ผู้สอนสามารถนำหลักการของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไปจัดการเรียนการสอนของตนได้ โดยการพยายามจัดกลุ่มการเรียนรู้ให้มีองค์ประกอบ 5 ประการดังกล่าวข้างต้น และใช้เทคนิควิธีการต่าง ๆ ในการช่วยให้องค์ประกอบทั้ง 5 สมบูรณ์ ผล การนำวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีประเด็นที่สำคัญ 3 ด้านดังนี้ (ชลนิภาญจน์ ปัตถามัง, 2556, น.19-20)

1. ด้านการวางแผนการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ กำหนดจุดมุ่งหมายของบทเรียน กำหนดขนาดของกลุ่ม กำหนดบทบาทของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม จัดสถานที่ให้เหมาะสมในการทำงาน และการมีปฏิสัมพันธ์กัน จัดสาระ วัสดุ หรืองานที่จะให้ผู้เรียนทำ วิเคราะห์สาระ/งานหรือวัสดุที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้

2. ด้านการสอน ครูควรมีการเตรียมกลุ่มเพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน โดยอธิบายชี้แจงเกี่ยวกับงานของกลุ่ม อธิบายเกณฑ์การประเมินผลงาน อธิบายถึงความสำคัญ และวิธีการของการพึ่งพา และเกื้อกูลกัน อธิบายถึงวิธีการช่วยเหลือกันระหว่างกลุ่ม อธิบายถึงความสำคัญ และวิธีการในการตรวจสอบความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่แต่ละคนได้รับมอบหมาย และชี้แจงพฤติกรรมที่คาดหวัง

3. ด้านการควบคุมกำกับ และการช่วยเหลือกลุ่ม ได้แก่ ดูแลให้สมาชิกกลุ่มมีการปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด สังเกตการณ์การทำงานร่วมกันของกลุ่ม เข้าไปช่วยเหลือกลุ่มตามความเหมาะสม สรุปการเรียนรู้เนื้อหาที่เหมาะสมในการนำวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน คือ เนื้อหาที่ต้องมีการทดสอบหาความรู้ มีกระบวนการในการทำงานกลุ่ม

สรุปได้ว่า การนำวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ไปใช้ในการเรียนการสอนให้ประสบความสำเร็จทั้ง 5 องค์ประกอบ ผู้สอนจะต้องให้ความสำคัญ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการวางแผนการจัดการเรียนการสอน กำหนดจุดมุ่งหมาย ขนาดกลุ่ม บทบาทของสมาชิกให้ชัดเจน 2) ด้านการสอน ต้องอธิบายชี้แจงเกี่ยวกับเนื้อหา การเรียนรู้ร่วมกัน และการทำงานกลุ่ม 3) ด้านการควบคุมกำกับ และการช่วยเหลือกลุ่ม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน และประสบผลสำเร็จโดยเท่าเทียมกัน

จากข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้อีกรูปแบบหนึ่งที่มีชื่อเต็มว่า Student Teams Achievement Divisions เป็นการเรียนรู้ที่จัดขึ้นโดยให้ผู้เรียนที่ได้แบ่งกลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วย

ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกัน คือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยมีสมาชิกในกลุ่มประมาณ 4-5 คน มีจุดประสงค์หลัก คือ ช่วยให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีองค์ประกอบสำคัญคือ การทดสอบย่อยรายบุคคล คະแนนพัฒนาการของแต่ละบุคคล และกลุ่ม การทำงานเป็นทีม รางวัลของกลุ่ม และการได้รับการยอมรับจากทีม โดยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้หรือการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ประกอบด้วย 5 ขั้นตอนหลักดังนี้

1. ขั้นเตรียมเนื้อหา เป็นการจัดเตรียมเนื้อหาสาระ ผู้สอนจัดเตรียมเนื้อหาสาระหรือเรื่องที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เป็นเนื้อหาใหม่โดยจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนศึกษา เรียนรู้ด้วยตนเองรวมทั้งสื่อ วัสดุอุปกรณ์หรือแหล่งเรียนรู้ ใบความรู้ ใบงาน เป็นต้น และการจัดเตรียมแบบทดสอบย่อย

2. ขั้นจัดทีม ผู้สอนจัดกลุ่มให้ผู้เรียนโดยให้คละกันทั้งเพศ และความสามารถ ทีมละประมาณ 4-5 คน เช่น ทีมที่มีสมาชิก 4 คน อาจประกอบด้วยชาย 2 คน หญิง 2 คน เป็นคนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน อ่อน 1 คน เป็นต้น

3. ขั้นเรียนรู้ ผู้สอนแนะนำวิธีการเรียนรู้ นักเรียนแต่ละทีมวางแผนการเรียนรู้ โดยแบ่งภาระหน้าที่กัน เช่น ผู้อ่าน ผู้หาคำตอบ ผู้สนับสนุน ผู้บันทึก ผู้ประเมินผล เป็นต้น และศึกษาเนื้อหาสาระ และทำกิจกรรมตามใบงานที่ผู้สอนกำหนด ซึ่งการเรียนรู้โดยวิธีนี้เน้นการให้ความร่วมมือช่วยเหลือกันในทีมมากกว่าการแข่งขันแบบตัวต่อตัว

4. ขั้นทดสอบ ผู้เรียนแต่ละคนทำการทดสอบย่อย เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระที่ได้เรียนรู้จากข้อทดสอบของผู้สอน เสร็จแล้วร่วมกันตรวจผลการทดสอบของสมาชิกแต่ละคน จัดทำคะแนนการพัฒนาของสมาชิกแต่ละคน และคะแนนการพัฒนาของกลุ่ม และนำคะแนนการพัฒนาของทีมไปเทียบกับเกณฑ์ เพื่อหาระดับคุณภาพ

5. ขั้นการรับรองผลงาน และเผยแพร่ชื่อเสียงของทีม เป็นการประกาศผลงานของทีมว่าแต่ละทีมอยู่ในระดับคุณภาพใด รับรองยกย่อง ชมเชย ทีมที่มีคะแนนการพัฒนาสูงในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ปิดประกาศ ให้รางวัล ลงจดหมายข่าว ประกาศเสียงตามสาย เป็นต้น

2.4 แบบฝึกทักษะ

2.4.1 ความหมายแบบฝึกทักษะ

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง มีผู้เชี่ยวชาญให้ความหมายของแบบฝึก ดังนี้

สมศักดิ์ สินธุระเวช (2545, น.106) ได้อธิบายว่าแบบฝึก หมายถึง การจัดประสบการณ์ฝึกหัด เพื่อให้ผู้เรียนศึกษา และเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และสามารถแก้ปัญหาได้ถูกต้องอย่างหลากหลาย และแปลกใหม่

อนิษฐ์ กรไกร (2549, น.18) ได้สรุปความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อที่สร้างขึ้นเพื่อเสริมสร้างทักษะให้แก่ผู้เรียน มีลักษณะเป็นแบบฝึกหัดที่มีกิจกรรมให้นักเรียนทำ โดยมีการทบทวนสิ่งที่เรียนผ่านมาแล้วจากบทเรียน ให้เกิดความเข้าใจ และเป็นการฝึกทักษะ และแก้ไขในจุดบกพร่องเพื่อให้ผู้เรียนได้มีความสามารถ และศักยภาพยิ่งขึ้นเข้าใจบทเรียนดีขึ้น

ถวัลย์ มาศจรัส (2550, น.18) กล่าวถึงแบบฝึกหัด หมายถึง กิจกรรมพัฒนาทักษะการเรียนรู้ ที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีความหลากหลาย และปริมาณเพียงพอที่สามารถตรวจสอบ และพัฒนาทักษะกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ สามารถนำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอด และหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้ รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจบทเรียนด้วยตนเองได้

ประสพสุข ฤทธิเดช (2558, น.88) แบบฝึกหรือแบบฝึกหัด คือ สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งที่น่ามาใช้ในการฝึกทักษะให้กับผู้เรียน หลังจากที่เรียนจบบทเรียนหรือเนื้อหาในช่วงหนึ่ง ๆ เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2558, น.55-56) แบบฝึกหรือแบบฝึกทักษะ เป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งที่เป็นส่วนเสริมสำหรับให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะความรู้ ความเข้าใจ ซึ่งในหนังสือ ส่วนใหญ่จะมีแบบฝึกหัดอยู่ท้ายบทเรียน และในบางวิชาแบบฝึกหัดจะเป็นแบบฝึกปฏิบัติ หรือเป็นแบบฝึกหัดที่ครูสร้างขึ้นมาเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียน

สรุปได้ว่า แบบฝึก หมายถึง การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนา และฝึกฝนความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยใช้เนื้อหาที่แตกต่างจากในกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และสามารถแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง

2.4.2 ความสำคัญของแบบฝึก

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545, น. 131) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของแบบฝึกทักษะหรือแบบฝึกหัดว่า เป็นเทคนิคการสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง คือ การให้นักเรียนทำแบบฝึกมาก ๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น คือ แบบฝึก เพราะนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, น. 53) ได้สรุปความสำคัญของแบบฝึกทักษะว่า แบบฝึกทักษะมีความสำคัญต่อผู้เรียนไม่น้อย ในการที่จะช่วยส่งเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ และเข้าใจได้เร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้นทำให้การสอนของครู และการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

ประสพสุข ฤทธิเดช (2558, น.89) แบบฝึกเป็นอุปกรณ์การสอนอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ดังนั้น ครูผู้สอนจะต้องสร้างแบบฝึกให้เหมาะสมกับเรื่องที่สอน เพื่อให้เกิดทักษะ และเข้าใจมากขึ้น ครูจึงต้องคำนึงถึงวิธีสอน การเตรียมบทเรียน และการเลือกแบบฝึกหัดประกอบนอกเหนือแบบเรียน เพื่อให้การสอนประสบผลดียิ่งขึ้น

ผู้วิจัยสามารถสรุปความสำคัญของแบบฝึกได้ว่า แบบฝึกเป็นอุปกรณ์ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตน และเข้าใจเรื่องที่ตนเองได้เรียนมามากยิ่งขึ้น

2.4.3 ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

วรรณภา ไชยวรรณ (2549, น.41) ได้อธิบายถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ว่าแบบฝึกทักษะช่วยในการฝึกหรือเสริมทักษะทางภาษา การใช้ภาษาของนักเรียนสามารถนำมาฝึกซ้ำทบทวนบทเรียน และผู้เรียนสามารถนำไปทบทวนด้วยตนเอง จดจำเนื้อหาได้คงทน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย แบบฝึกถือเป็นอุปกรณ์การสอนอย่างหนึ่งซึ่งสามารถทดสอบความรู้ วัดผลการเรียนหรือประเมินผลการเรียนก่อน และหลังเรียนได้เป็นอย่างดี ทำให้ครูทราบปัญหาข้อบกพร่องของผู้เรียนเฉพาะจุดได้ นักเรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง ครูประหยัดเวลา ค่าใช้จ่าย และลดภาระได้มาก

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, น. 53-54) ได้สรุปประโยชน์ของแบบฝึกทักษะดังนี้

1. ทำให้เข้าใจบทเรียนดีขึ้น เพราะเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้
2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน
3. ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่น และสามารถประเมินผลของตนเองได้
4. ฝึกให้เด็กทำงานตามลำพัง โดยมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย
5. ช่วยลดภาระครู
6. ช่วย让孩子ฝึกฝนได้อย่างเต็มที่

7. ช่วยพัฒนาตามความแตกต่างระหว่างบุคคล
8. ช่วยเสริมให้ทักษะคงทน ซึ่งลักษณะการฝึกเพื่อช่วยให้เกิดผลดังกล่าวนี้ได้แก่
 - 8.1 ฝึกทันทีหลังจากที่ได้รู้ในเรื่องนั้น ๆ
 - 8.2 ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง
 - 8.3 เน้นเฉพาะในเรื่องที่ผิด
9. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง
10. ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเอง
11. ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจน
12. ประหยัดค่าใช้จ่ายแรงงาน และเวลาของครู

ประสพสุข ฤทธิเดช (2558, น. 89) แบบฝึกทักษะมีประโยชน์ ดังนี้

1. ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น
2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน
3. ครูได้แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ตาม

ความสามารถของตน

4. ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่น และสามารถประเมินผลงานของตนเองได้
5. ฝึกให้นักเรียนได้ทำงานด้วยตนเอง
6. ฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
7. คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะของตนเอง โดยไม่ต้องคำนึงถึงเวลาหรือความกดดันอื่น ๆ

8. แบบฝึกช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน ลักษณะการฝึกที่จะช่วยให้เกิดผลดังกล่าว ได้แก่ ฝึกทันทีหลังจากเรียนเนื้อหา นั้น ๆ ฝึกซ้ำ ๆ ในเรื่องที่เรียน

ผู้วิจัยสามารถสรุปประโยชน์ของแบบฝึกได้ว่า แบบฝึกจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทำงานด้วยตนเอง ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหาบทเรียนมากยิ่งขึ้น และช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจ และทราบข้อบกพร่องของตนเองจากการทำแบบฝึกอีกด้วย

2.4.4 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

ถวัลย์ มาศจรัส (2550, น.20) ได้อธิบายถึงลักษณะของแบบฝึกหัด และแบบฝึกทักษะที่ดี ดังนี้

1. จุดประสงค์
 - 1.1 จุดประสงค์ชัดเจน
 - 1.2 สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะตามสาระการเรียนรู้ และกระบวนการเรียนรู้

ของกลุ่มสาระการเรียนรู้

2. เนื้อหา

2.1 ถูกต้องตามหลักวิชา

2.2 ใช้ภาษาเหมาะสม

2.3 มีคำอธิบาย และคำสั่งที่ชัดเจน ง่ายต่อการปฏิบัติตาม

2.4 สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ นำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอด และหลักการสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้

2.5 เป็นไปตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคล

2.6 มีคำถาม และกิจกรรมที่ทำทาส่งเสริมทักษะกระบวนการเรียนรู้ของธรรมชาติวิชา

2.7 มีกลยุทธ์การนำเสนอ และการตั้งคำถามที่ชัดเจน น่าสนใจ ปฏิบัติได้สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงการเรียนได้อย่างต่อเนื่อง

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, น.60-61) ได้สรุปลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดีว่า ควรคำนึงถึงหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ความครอบคลุม ความสอดคล้องกับเนื้อหา รูปแบบน่าสนใจ และคำสั่งชัดเจน และได้สรุปลักษณะของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. ใช้หลักจิตวิทยา

2. สำนวนภาษาไทย

3. ให้ความหมายต่อชีวิต

4. คิดได้เร็ว และสนุก

5. ปลุกความน่าสนใจ

6. เหมาะสมกับวัย และความสามารถ

7. อาจศึกษาได้ด้วยตนเอง และได้แนะนำให้ผู้สร้างแบบฝึกทักษะให้ยึดลักษณะของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

7.1 แบบฝึกทักษะที่ดีควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่ง และวิธีทำคำสั่งหรือตัวอย่างวิธีทำที่ใช้ไม่ควรยาวเกินไป เพราะจะทำให้เข้าใจยาก ควรปรับให้ง่ายเหมาะสมกับผู้ใช้ ทั้งนี้เพื่อให้ นักเรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองได้ถ้าต้องการ

7.2 แบบฝึกทักษะที่ดีควรมีความหมายต่อผู้เรียน และตรงตามจุดมุ่งหมายของการฝึกทักษะลงทุนน้อยใช้ได้นาน ๆ และทันสมัยอยู่เสมอ

7.3 ภาษา และภาพที่ใช้ในแบบฝึกทักษะควรเหมาะสมกับวัย และพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน

7.4 แบบฝึกทักษะที่ดีควรแยกฝึกเป็นเรื่อง ๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไป แต่ควรมีกิจกรรมหลายรูปแบบ เพื่อเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจ และไม่น่าเบื่อหน่ายในการทำ

7.5 แบบฝึกทักษะที่ดีควรมีทั้งแบบกำหนดให้โดยเสรี การเลือกซ้ำ ข้อความหรือรูปภาพในแบบฝึกหัด ควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย และตรงกับความสนใจของนักเรียน เพื่อแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นจะได้ก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน และพอใจแก่ผู้ใช้ ซึ่งตรงกับหลักการเรียนรู้ได้เร็วในการกระทำที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งจนเกิดความชำนาญ

7.6 แบบฝึกทักษะที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้ศึกษาด้วยตนเองให้รู้จักค้นคว้า รวบรวมสิ่งที่พบเห็นบ่อย ๆ หรือที่ตนเองเคยใช้จะทำให้ นักเรียนสนใจเรื่องนั้น ๆ มากยิ่งขึ้น และจะรู้จักความรู้ในชีวิตประจำวันอย่างถูกต้อง มีหลักเกณฑ์ และมองเห็นว่าสิ่งที่เขาได้ฝึกฝนนั้นมีความหมายต่อเขาตลอดไป

7.7 แบบฝึกทักษะที่ดีควรจะสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนแต่ละคน จะมีความแตกต่างกันหลาย ๆ ด้าน เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความพร้อม ระดับสติปัญญา และประสบการณ์ ฯลฯ ฉะนั้นการทำแบบฝึกทักษะแต่ละเรื่อง ควรจัดทำให้มากพอ และมีทุกระดับ ตั้งแต่ง่าย ปานกลาง จนถึงระดับค่อนข้างยาก เพื่อว่าทั้งเด็กเก่ง กลาง และอ่อนจะได้เลือกทำได้ตามความสามารถ ทั้งนี้เพื่อให้เด็กทุกคนประสบความสำเร็จ ในการทำแบบฝึกทักษะ

7.8 แบบฝึกทักษะที่ดีควรสามารถเร้าความสนใจของนักเรียนได้ตั้งแต่หน้าปกไปจนถึงหน้าสุดท้าย

7.9 แบบฝึกทักษะที่ดีควรได้รับการปรับปรุงไปคู่กับหนังสือแบบเรียนอยู่เสมอ และควรใช้ได้ทั้งใน และนอกบทเรียน

7.10 แบบฝึกทักษะที่ดีควรเป็นแบบที่สามารถประเมิน และจำแนกความเจริญงอกงามของเด็กได้ด้วย

ประสพสุข ฤทธิเดช (2558, น.89) ได้อธิบายลักษณะของแบบฝึกที่ดีว่า ควรประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. เป็นสิ่งที่นักเรียนเรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับวัย หรือความสามารถของผู้เรียน
3. คำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาที่เหมาะสม คือไม่นานเกินไป
5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจ และท้าทายให้นักเรียนแสดงความสามารถ
6. เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกทั้งแบบตอบแบบจำกัด และตอบอย่างเสรี
7. มีคำสั่งหรือตัวอย่างแบบฝึกที่ไม่ยาวเกินไป และไม่ยากแก่การเข้าใจ
8. ควรมีหลายรูปแบบ มีความหมายแก่นักเรียนที่ทำแบบฝึก

9. ใช้หลักจิตวิทยา
10. ใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย
11. ฝึกให้คิดได้เร็ว และสนุกสนาน
12. ปลุกความสนใจหรือเข้าใจ
13. เหมาะสมกับวัย และความสามารถ
14. สามารถศึกษาด้วยตนเองได้

ผู้วิจัยสามารถสรุปลักษณะของแบบฝึกที่ดีได้ว่า แบบฝึกที่ดีควรจะเหมาะสมกับระดับวัยของผู้เรียน มีเวลาในการทำแบบฝึกที่เหมาะสม มีความน่าสนใจหรือท้าทายความสามารถของผู้เรียน ต้องเป็นสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้ว และสามารถศึกษาค้นคว้าได้จากนอกร่าง

2.4.5 หลักในการสร้างแบบฝึก

พรรณิ ชูทัย (2522, น.39) ได้ให้ความรู้เกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกที่ดี นอกจากจะคำนึงถึงหลักในการสร้าง และหลักในการฝึกแล้ว จะต้องอาศัยหลักสำคัญตามทฤษฎีการเรียนรู้ ประกอบด้วยดังต่อไปนี้

1. ความใกล้ชิด ถ้าใช้สิ่งเร้า และการตอบสนองเกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกัน จะสร้างความพอใจให้แก่ผู้เรียน
2. การฝึกหัด คือ การให้ผู้เรียนได้ทำซ้ำ ๆ เพื่อช่วยสร้างความรู้ ความเข้าใจที่แม่นยำ
3. กฎแห่งผล คือ การให้ผู้เรียนได้ทราบผลการทำงานของตนเองด้วยการเฉลยคำตอบให้ จะทำให้ผู้เรียนทราบข้อบกพร่องเพื่อนำไปปรับปรุง และเป็นการสร้างความพอใจให้แก่ผู้เรียน
4. การจูงใจ คือ การจัดแบบฝึกหัดเรียงลำดับจากแบบฝึกที่ง่าย และสั้นไปสู่เรื่องที่ยาวและยาก ควรมีภาพประกอบ และมีหลายรส หลายรูปแบบ

วรรณภา ไชยวรรณ (2549, น.45) ได้สรุปหลักการสร้างแบบฝึกทักษะดังนี้

1. ความใกล้ชิด คือ ถ้าใช้สิ่งเร้า และการตอบสนองเกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกัน จะสร้างความพอใจให้กับผู้เรียน
2. การฝึก คือ การให้นักเรียนได้ทำซ้ำ ๆ เพื่อช่วยสร้างความรู้ ความเข้าใจที่แม่นยำ
3. กฎแห่งผล คือ การที่ผู้เรียนได้ทราบผลการทำงานของตนเองด้วยการเฉลยคำตอบ จะช่วยให้ผู้เรียนทราบข้อบกพร่องเพื่อปรับปรุงแก้ไข และเป็นการสร้างความพอใจแก่ผู้เรียน
4. การจูงใจ คือ การสร้างแบบฝึกทักษะเรียงลำดับ จากแบบฝึกง่าย และสั้นไปสู่แบบฝึกทักษะเรื่องที่ยาก และยาวขึ้น ควรมีภาพประกอบ และมีหลายรส หลายรูปแบบ

สุวิทย์ มูลคำ และ สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, น.62-64) ได้เสนอแนะรูปแบบการสร้างแบบฝึกทักษะ โดยอธิบายว่าการสร้างแบบฝึกทักษะรูปแบบก็เป็นสิ่งสำคัญในการที่จะจูงใจให้

ผู้เรียนได้ทดลองปฏิบัติ แบบฝึกหัดจึงควรมีรูปแบบที่หลากหลาย มิใช่ใช้แบบเดียวจะเกิดความจำเจน่าเบื่อหน่าย ไม่ท้าทายให้อยากรู้อยากลอง จึงขอเสนอรูปแบบที่เป็นหลักใหญ่ไว้ก่อน ส่วนผู้สร้างจะนำไปประยุกต์ใช้ ปรับเปลี่ยนรูปแบบอื่น ๆ ก็แล้วแต่เทคนิคของแต่ละคน ซึ่งจะเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก ดังนี้

1. แบบถูกผิด เป็นแบบฝึกทักษะที่เป็นประโยคบอกเล่า ให้ผู้เรียนอ่านแล้วใส่เครื่องหมายถูกหรือผิดตามดุลยพินิจของผู้เรียน
2. แบบจับคู่ เป็นแบบฝึกทักษะที่ประกอบด้วยตัวคำถามหรือตัวปัญหา ซึ่งเป็นตัวยืนไว้ในสดมภ์ซ้ายมือ โดยมีที่ว่างไว้หน้าข้อเพื่อให้ผู้เรียนเลือกหาคำตอบที่กำหนดไว้ในสดมภ์ขวามือมาจับคู่กับคำถามให้สอดคล้องกัน โดยใช้หมายเลขหรือรหัสคำตอบไปวางไว้ที่ว่างหน้าข้อความหรือจะใช้การโยงเส้นก็ได้
3. แบบเติมคำหรือเติมข้อความ เป็นแบบฝึกทักษะที่มีข้อความไว้ให้ แต่จะเว้นช่องว่างไว้ให้ผู้เรียนเติมคำหรือข้อความที่ขาดหายไป ซึ่งคำหรือข้อความที่นำมาเติมอาจให้เติมอย่างอิสระหรือการกำหนดตัวเลือกให้เติมก็ได้
4. แบบหลายตัวเลือก เป็นแบบฝึกทักษะเชิงแบบทดสอบ โดยจะมี 2 ส่วน คือส่วนที่เป็นคำถาม ซึ่งจะต้องเป็นประโยคคำถามที่สมบูรณ์ ชัดเจนไม่คลุมเครือ ส่วนที่ 2 เป็นตัวเลือก คือคำตอบซึ่งอาจจะมี 3-5 ตัวเลือกก็ได้ ตัวเลือกทั้งหมดจะมีตัวเลือกที่ถูกที่สุดเพียงตัวเลือกเดียว ส่วนที่เหลือเป็นตัวลวง
5. แบบอัตนัย คือความเรียงเป็นแบบฝึกทักษะที่ตัวคำถาม ผู้เรียนต้องเขียนบรรยายตอบอย่างเสรีตามความรู้ความสามารถ โดยไม่จำกัดคำตอบ แต่จำกัดคำตอบ แต่จำกัดในเรื่องเวลา อาจใช้คำถามในรูปแบบทั่ว ๆ ไป หรือเป็นคำสั่งให้เขียนเรื่องราวต่าง ๆ ก็ได้

สรุปได้ว่าหลักในการสร้างแบบฝึก จะต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ 1) ต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยา 2) เนื้อหาต้องไปยาวเกินไป 3) ควรเป็นสื่อที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ 4) ควรมีหลาย ๆ รูปแบบ หลาย ๆ กิจกรรม 5) ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน

2.5 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.5.1 ความหมายของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เดิมเรียกว่าแผนการสอน นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้แตกต่างกัน ดังนี้

พรพิมล พรพิรชนม์ (2550, น. 220) กล่าวว่า การวางแผนการจัดการเรียนรู้เป็นการเตรียมกิจกรรม และข้อมูลที่จะต้องใช้ในการสอนของผู้สอนล่วงหน้าอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, น. 2) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้คือแนวการดำเนินการ และวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ซึ่งมีส่วนสำคัญประกอบด้วยจุดประสงค์การเรียนรู้เนื้อหา (สาระการเรียนรู้) วิธีการจัดกิจกรรม (กระบวนการเรียนรู้) สื่อการเรียนรู้ (แหล่งการเรียนรู้) และการประเมินผลผู้เรียน (กระบวนการวัด และการประเมินผล)

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550, น. 213) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความหมายเช่นเดียวกับแผนการสอนกล่าวคือ เป็นแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้การใช้สื่อการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผลที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ที่คาดหวังที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551, น.281) กล่าวว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ว่าเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การวัดผลประเมินผล ให้สอดคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าแผนการสอนเป็นแผนที่ผู้สอนจัดทำขึ้นจากคู่มือครูหรือแนวการสอนของกรมวิชาการทำให้ผู้สอนทราบว่าสอนเนื้อหาใดเพื่อจุดประสงค์ใดสอนอย่างไรใช้สื่ออะไร และวัดผลประเมินผลโดยวิธีใด

ชวลิต ชูกำแพง (2553, น.94) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้หมายถึงเอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรของครูผู้สอน ซึ่งเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละครั้งโดยใช้สื่อ และอุปกรณ์การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหา เวลาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนให้เป็นไปอย่างเต็มศักยภาพ

สรุปได้ว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ แผนการที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ล่วงหน้าก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้จริง เพื่อเป็นแนวทางให้ครูสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตรงตามมาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัด สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดประเมินผล สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.5.2 ความสำคัญของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ประภาพร สุขพูล (2544, น. 49) ได้สรุปความสำคัญของแผนการสอน ดังนี้

1. ส่งเสริมให้ครูใฝ่ศึกษาหาความรู้ ทั้งหลักสูตร และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสม

2. ครูได้เตรียมการสอนไว้ล่วงหน้า

3. อำนวยความสะดวกแก่ครูที่ไม่มีประสบการณ์ด้านการสอน

4. ให้เป็นคู่มือสำหรับครูที่มาสอนแทน เมื่อติดธุระหรือลา

5. ทำให้การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

6. เพื่อเป็นแนวทางในการแนะนำหรือนิเทศการเรียนการสอน

สุวิทย์ มูลคำ (2549, น. 58) ให้ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอนที่วิธีเรียนที่ดีที่เกิดจากการผสมผสานความรู้ และจิตวิทยาการศึกษา

2. ช่วยให้ครูผู้สอนมีคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อันทำให้ล่วงหน้าด้วยตนเอง และทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย

3. ช่วยให้ครูผู้สอนทราบว่าการสอนของตนได้เดินไปในทิศทางใด หรือทราบว่าจะสอนอะไรด้วยวิธีใด สอนทำไม สอนอย่างไร จะใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้อะไร และจะวัดผลและประเมินผลอย่างไร

4. ส่งเสริมให้ครูผู้สอนใฝ่ศึกษาหาความรู้ทั้งเรื่องหลักสูตรวิธีการจัดการเรียนรู้ จะจัดทำและใช้สื่อแหล่งเรียนรู้ตลอดจนการวัดผลประเมินผล

5. ใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่มาสอน (จัดการเรียนรู้) แทนได้

6. แผนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปใช้ และพัฒนาแล้วจะเกิดประโยชน์ต่อการศึกษา

7. เป็นผลงานทางวิชาการที่แสดงถึงความชำนาญ และความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน สำหรับประกอบการประเมินเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง และวิทยฐานะครูให้สูงขึ้น

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอนมีความสำคัญในการทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอนที่วิธีเรียนที่ดีที่เกิดจากการผสมผสานความรู้ และจิตวิทยาการศึกษา ช่วยให้ครูผู้สอนมีคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อันทำให้ล่วงหน้าด้วยตนเอง และทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย ทำให้ผู้สอนทราบว่าการสอนของตนได้เดินไปในทิศทางใด หรือทราบว่าจะสอนอะไรด้วยวิธีใด สอนทำไม สอนอย่างไร จะใช้สื่อ และแหล่งเรียนรู้อะไร และจะวัดผล และประเมินผลอย่างไร ส่งเสริมให้ครูผู้สอนใฝ่ศึกษาหาความรู้ทั้งเรื่องหลักสูตรวิธีการจัดการเรียนรู้จะจัดทำ และใช้สื่อแหล่งเรียนรู้ตลอดจนการวัดผลประเมินผล ใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่มาสอนแทนได้ นำไปใช้ และพัฒนาแล้วจะเกิดประโยชน์ต่อวงการศึกษารวมถึงเป็นผลงานทางวิชาการที่แสดงถึง

ความชำนาญ และความเชี่ยวชาญของครูผู้สอนสำหรับประกอบการประเมินเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง และวิทยฐานะครูให้สูงขึ้น

2.5.3 องค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2550, น.27) กล่าวว่าไว้ว่าองค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่มีรูปแบบตายตัวขึ้นอยู่กับหน่วยงานหรือสถานศึกษาแต่ละแห่งจะคิดดัดแปลงตามความเหมาะสม อย่างไรก็ตามลักษณะของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะมีรูปแบบคล้ายกัน โดยองค์ประกอบของแผนการเรียนรู้เกิดขึ้นจากความพยายามตอบคำถามดังต่อไปนี้ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2551, น. 281-282)

1. สอนอะไร (หน่วยหัวเรื่องความคิดรวบยอดหรือสาระสำคัญ)
2. เพื่อจุดประสงค์อะไร (จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม)
3. ตัวสาระอะไร (โครงร่างเนื้อหา)
4. ใช้วิธีการใด (กิจกรรมการเรียนการสอน)
5. ใช้เครื่องมืออะไร (สื่อการเรียนการสอน)
6. ทราบได้อย่างไรว่าประสบความสำเร็จหรือไม่ (วัดผลประเมินผล)

เพื่อสอดคล้องกับคำถามดังกล่าวจึงกำหนดให้แผนการสอนมีองค์ประกอบดังนี้

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้หน่วยที่สอน และสาระสำคัญ (ความคิดรวบยอด) ของเรื่อง
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
3. สาระการเรียนรู้
4. กิจกรรมการเรียนการสอน
5. สื่อการเรียนการสอน
6. วัดผลประเมินผล

ดังนั้น ในการจัดทำแผนการเรียนรู้จึงต้องเขียนให้ครบทุกหัวข้อดังกล่าว (ณัฐฉา ภิจรูญเรือง และคณะ, 2545, น. 54) กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. หัวเรื่อง (Heading)
2. สาระสำคัญ (Concept)
3. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objective)
4. เนื้อหาสาระ (Content)
5. กิจกรรมการเรียนรู้ (Activities)
6. สื่อการเรียนรู้ (Material & Media)
7. การวัด และประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment)

สรุปได้ว่า การจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นการจัดทำเพื่อตอบคำถามว่าสอนอะไรสาระสำคัญคืออะไร เพื่อจุดประสงค์อะไร มีเนื้อหาสาระว่าอย่างไร ใช้วิธีการใด ใช้เครื่องมืออะไร ทราบได้อย่างไร ว่าประสบความสำเร็จหรือไม่ ประกอบด้วย หัวเรื่อง (Heading) สาระสำคัญ (Concept) จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objective) เนื้อหาสาระ (Content) กิจกรรมการเรียนรู้ (Activities) สื่อการเรียนรู้ (Material & Media) การวัด และประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment) ซึ่งในการเขียนต้องให้ครบทุกหัวข้อดังกล่าว

2.5.4 ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2538, น. 19) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หรือแผนการสอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารหลักสูตรฯ และเอกสารค้นคว้าต่างๆ
2. วิเคราะห์คำอธิบายของแต่ละทักษะที่หลักสูตรกำหนด
3. กำหนดจุดประสงค์ย่อย
4. วิเคราะห์จุดประสงค์ในคู่มือครู
5. กำหนดหน่วยการเรียนรู้ และคาบเรียน
6. กำหนดจุดประสงค์ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้
7. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
8. การกำหนดสื่อ และอุปกรณ์
9. การวัด และประเมินผล

ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง และคณะ (2545, น. 74-81) กล่าวว่า การเขียนแผนการเรียนรู้หรือแผนการสอนเป็นงานสำคัญในการกำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้สำหรับครูเพราะเป็นการเตรียม การช่วยเหลือในการสอนบรรลุผลตามเป้าหมาย และมีประสิทธิภาพในการเขียนแผนการเรียนรู้ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ดังนี้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551, น. 288) กล่าวไว้ว่า การเขียนแผนการสอนเป็นงานสำคัญอย่างยิ่งของผู้เป็นครูเพราะเป็นการเตรียมการสอนที่สมบูรณ์ซึ่งจะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุผลตามจุดหมายของหลักสูตรอย่างแท้จริงในการเขียนแผนการสอนผู้สอนต้องศึกษาเอกสารหลักสูตรเป็นเบื้องต้นก่อนที่จะลงมือเขียนโดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษา และวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ที่จะสอน
 - 1.1 จุดประสงค์ประจำวิชา
 - 1.2 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
 - 1.3 คำอธิบายรายวิชา
 - 1.4 โครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษา

1.5 การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้

1.6 แผนการเรียนรู้

2. ศึกษาแนวการสอนของกรมวิชาการเพื่อ

2.1 ศึกษารายละเอียดสาระการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในแต่ละช่วงระดับ และระดับระดับว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่เพื่อเพิ่มเติมอีกให้สมบูรณ์

2.2 วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในกลุ่ม สาระการเรียนรู้หรือไม่ถ้าไม่สอดคล้องควรปรับ และนำมาเขียนในแผนการสอนให้ชัดเจนต่อไป

2.3 นำกิจกรรมในแนวการสอนมาพิจารณาประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในการเขียนแผนการสอนต่อไป

3. ชั้นเขียนแผนการสอน เป็นขั้นสำคัญซึ่งผู้เขียนต้องวางแผนอย่างรอบคอบโดย กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลา กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้จริงกำหนดสื่อการสอน และการวัดผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ การสอนอย่างไรก็ตามควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเป็นกระบวนการ และใช้กระบวนการ ต่าง ๆ เช่น กระบวนการกลุ่มกระบวนการแก้ปัญหากระบวนการ 9 ประการเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะ กระบวนการสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

1. ศึกษา และวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ที่จะสอน เช่น จุดประสงค์ประจำวิชา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบายรายวิชา โครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษา การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ แผนการเรียนรู้ ศึกษาแนวการสอน เขียนแผนการสอน

2. ศึกษาแนวการสอน เพื่อศึกษารายละเอียดสาระการเรียนรู้กับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในแต่ละช่วงระดับ และระดับระดับ วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ และนำกิจกรรมในแนวการสอนมาพิจารณาประกอบการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนในการเขียนแผนการสอนต่อไป

3. ชั้นเขียนแผนการสอน เป็นขั้นตอนสำคัญในการวางแผน โดยกำหนดจุดประสงค์เชิง พฤติกรรม กำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับเวลา กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ กำหนดสื่อการสอน และการวัดผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การสอน

2.5.5 การทำแผนการจัดการเรียนรู้

สำลี รักสุทธี และคณะ (2544, น. 18) กล่าวว่า การทำแผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร ต้องศึกษาหลักสูตรอย่างกว้างขวาง และอย่างลึกในวิชา และรายวิชาที่สอน เช่น ศึกษาโครงสร้างของวิชา จุดประสงค์ของวิชา สื่อการเรียนการสอนที่กำหนดในรายวิชา คำอธิบายรายวิชา และธรรมชาติของวิชา เป็นต้น
2. วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา เวลา และกิจกรรม วิเคราะห์ได้จากคำอธิบายรายวิชา โดยให้สัมพันธ์กับจุดประสงค์ของวิชา และจุดประสงค์ของหลักสูตร
3. หากวิธีสอน กลวิธีสอนจะต้องสอดคล้องกับหลักสูตร โดยใช้ทักษะกระบวนการ และทฤษฎีการเรียนรู้ต่างๆ ตลอดทั้งประสมประสานระหว่างประสบการณ์ และจินตนาการของผู้สอนเองคงจะไม่มีวิธีสอนใดวิเศษสุดในโลก แต่วิธีการสอนที่เหมาะสม และสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้มากที่สุดจะต้องยึดหลักให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติ ให้ค้นพบคำตอบด้วยตนเอง ให้อำนาจการวางแผน และฝึกทักษะเป็นกลุ่ม และรายบุคคล เพื่อให้เด็กเรียนได้เป็นผู้คิดเป็น ทำเป็น และเห็นช่องทางในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ
4. จัดทำสื่อการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนจะต้องสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งอาจจะเป็นสื่อที่ใช้อยู่แล้วหรือสื่อที่คิดขึ้นใหม่ก็ได้ แต่ต้องให้เหมาะสม และสอดคล้องกับเนื้อหาด้วย
5. จัดทำเครื่องมือวัดผล และประเมินผล เครื่องมือวัดผล และประเมินผลให้สอดคล้องกับหลักสูตร โดยเครื่องมือวัดผลจะต้องวัด และประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ตลอดทั้งครอบคลุมถึงกระบวนการวางแผนของนักเรียนทั้งจากสถานการณ์จริง และสถานการณ์จำลองด้วย
6. กำหนดโครงสร้างสำหรับ 1 รายวิชา การกำหนดโครงสร้างสำหรับหนึ่งรายวิชาสามารถปฏิบัติได้ 2 ลักษณะ กล่าวคือ โครงสร้างอย่างสังเขป และโครงสร้างอย่างละเอียด เป็นการวางโครงสร้างโดยสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาเวลา กระบวนการ สื่อการเรียนการสอนการวัดผล และประเมินผลให้เห็นภาพรวมตลอดใน 1 รายวิชา ส่วนโครงสร้างอย่างสังเขปเป็นการวางโครงสร้างโดยสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และเวลา เพื่อให้เห็นภาพรวมทั้งหมดใน 1 รายวิชา
7. เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ขยายจากโครงสร้าง เป็นการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่จะนำไปใช้ในแต่ละคาบ/ชั่วโมงอย่างละเอียด และปฏิบัติได้จริง ทั้งนี้โดยมีส่วนประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยให้การดำเนินการสอนบรรลุเป้าหมาย ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ซึ่งมีมากมายหลากหลายข้อแตกต่างกันไป แต่ส่วนสำคัญที่ขาดไม่ได้จะต้องมีในแผนการจัดการเรียนรู้ คือ

1. สารระสำคัญ
2. จุดประสงค์การเรียนรู้
3. กิจกรรมการเรียนการสอน
4. สื่อการเรียนการสอน
5. การวัดผล และประเมินผล

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดทำแผนการเรียนรู้จะเริ่มจากการศึกษาหลักสูตร วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา เวลา และกิจกรรม หาเทคนิควิธีการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา จัดทำสื่อการเรียนการสอน จัดทำวิธีการวัด และประเมินผล จากนั้นจึงเข้าสู่กระบวนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

2.5.6 ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

สาลี รักสุทธี และคณะ (2546, น. 16) ได้กล่าวว่า จะประเมินตัดสินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ได้อย่างไร ว่าเหมาะสมดีแล้วหรือไม่ ว่าได้ตัดสินโดยการนำแผนการจัดการเรียนรู้นั้นไปใช้จริงในการจัดการเรียนการสอน ว่าสามารถดำเนินการให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้ดีเพียงใด และสามารถให้นักเรียนได้เกิดทักษะกระบวนการ และเกิดการเรียนรู้ต่าง ๆ ครบถ้วนตามจุดประสงค์เพียงใด ถ้าครูมีบทบาทมากในการเป็นผู้ให้ความรู้โดยตรง และนักเรียนไม่มีโอกาสแสดงพฤติกรรมที่สะท้อนการฝึกปฏิบัติให้เกิดทักษะกระบวนการก็จะเป็นเครื่องแสดงความด้อยคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

สุวิทย์ มูลคำ (2549, น. 55-56) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรประกอบด้วยกิจกรรมหลายๆ อย่าง และหลายๆ วิธีการก่อนที่จะใช้แผนการจัดการเรียนรู้ใด ควรจะมีการประเมินผู้เรียนก่อนเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการเลือกวิธีการ และกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสม เพื่อผู้เรียนจะได้ไปสู่พฤติกรรมที่คาดหวัง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องมีรายละเอียดชัดเจนถึงกิจกรรมนักเรียน บทบาทของครู การใช้สื่อการวัดผล จนผู้อ่านมองเห็นภาพพฤติกรรมจริงๆ ในห้องเรียนได้สมบูรณ์ จึงถือว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี และไม่จำเป็นต้องทำบันทึกการสอนอีกก็ได้เพราะแผนการจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจนใช้แทนบันทึกการสอนได้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เข้าลักษณะ 4 ประการ คือ

1. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีกิจกรรมให้ผู้เรียนเป็นผู้ได้ลงมือปฏิบัติให้มากที่สุด โดยครูเป็นเพียงผู้คอยชี้แนะส่งเสริมหรือกระตุ้นให้กิจกรรมดำเนินไปตามความมุ่งหมาย
2. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบคำตอบหรือทำสำเร็จด้วยตนเองโดยครูพยายามลดบทบาทจากผู้บอกคำตอบมาเป็นผู้คอยกระตุ้นด้วยคำถามหรือปัญหาให้ผู้เรียนคิดแก้หรือหาแนวทางไปสู่ความสำเร็จในการทำกิจกรรมเอง

3. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการมุ่งให้ผู้เรียนรับรู้ และนำกระบวนการไปใช้จริง

4. เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่สามารถจัดหาได้ในท้องถิ่น หลีกเลี่ยงการใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูปราคาสูง

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีนั้น นอกจากต้องครอบคลุมกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ลักษณะ คือ ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติเองเปิดโอกาสให้ผู้เรียนค้นพบความรู้ด้วยตนเอง เน้นทักษะกระบวนการ และส่งเสริมให้ผู้เรียน เน้นการใช้วัสดุอุปกรณ์ในท้องถิ่นแล้ว แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีต้องผ่านขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้วย จึงจะทำให้การจัดกิจกรรมประสบผลสำเร็จตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

2.6 ประสิทธิภาพ

2.6.1 ความหมายประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2542, น. 494-499) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้หมายถึง ระดับคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้สร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พึงพอใจว่าหากแผนการจัดกิจกรรมเรียนรู้นั้นมีค่าถึงระดับนั้นแล้วแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นั้นก็จะมีคุณค่าที่จำต้องนำไปจัดการเรียนรู้กับผู้เรียน

เผชิญ กิจระการ (2544, น. 51) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้หมายถึง ผลรวมของการหาคุณภาพ (Quality) ทั้งเชิงปริมาณที่แสดงเป็นตัวเลข (Quantitative) ที่แสดงเป็นภาษาที่เข้าใจได้เป็นผลที่แสดงถึงผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ถูกต้องถึงเกณฑ์ที่คาดหวัง

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (อ้างถึงใน วาสนา บุญชู, 2547, น. 28-30) การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้หมายถึง การนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้แล้วนำผลมาปรับปรุงแก้ไข และนำไปใช้ทดลองจริง เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ระดับคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่วัดได้จากคุณภาพของผู้เรียน

2.6.2 ความสำคัญการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

เผชิญ กิจระการ (2544, น. 49-52) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่มีการพัฒนารูปแบบหรือนวัตกรรมใหม่ ๆ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทดลองใช้ และหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการนำไปใช้ต่อไป

ชวลิต ชูกำแพง (2553, น.131) กล่าวว่า การวิจัยทางหลักสูตร และการสอนนักวิจัยจะ ใช้การจัดการเรียนรู้เป็นนวัตกรรมเป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งต้องหาคุณภาพของนวัตกรรมที่ใช้

บุญชม ศรีสะอาด (2553, น.153) กล่าวว่า เมื่อครูทำการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน หรือวิธีสอน หรือนวัตกรรม จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำการทดลองใช้ และหาประสิทธิภาพของสื่อที่ พัฒนา เพื่อที่จะมั่นใจในการที่จะนำไปใช้ต่อไป

สรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เป็นการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไป ทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุง และนำมาทดลองจริงการทดลองใช้จะช่วย ทำให้เกิดความมั่นใจในการนำไปใช้

2.6.3 หลักการในการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

บุญชม ศรีสะอาด (2552, น. 115) กล่าวว่า การเลือกเกณฑ์เพื่อกำหนดค่าประสิทธิภาพ ของสื่อการสอนหรือนวัตกรรม ควรพิจารณาจากหลายปัจจัย เช่น ประเภทของสื่อ นวัตกรรม สติปัญญาของกลุ่มผู้เรียนวุฒิภาวะของผู้เรียน และวัตถุประสงค์ของการเรียน เป็นต้น โดยทั่วไป นวัตกรรมหรือสื่อการสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะมักจะกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพต่ำกว่าการพัฒนา ความรู้ ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาทักษะต้องใช้เวลามากกว่า ยกตัวอย่างเช่น สื่อหรือนวัตกรรมที่เน้น การพัฒนาความรู้ อาจกำหนด E_1/E_2 ที่ 80/80 ส่วนสื่อหรือนวัตกรรมที่เน้นการพัฒนาทักษะต่าง ๆ อาจกำหนด E_1/E_2 ที่ 75/75 เป็นต้น

ประสาธน์ เนืองเฉลิม (2554, น. 81-87) กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ มีกระบวนการที่สำคัญอยู่ 2 วิธี ได้แก่ การหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) และการหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach)

1. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผลกระบวนการนี้ เป็นการหาประสิทธิภาพโดยใช้ หลักของความรู้ และเหตุผลในการตัดสินคุณค่าของนวัตกรรมการเรียนการสอน โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญ (Panel of Experts) เป็นผู้พิจารณาตัดสินคุณค่าซึ่งเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมในด้านความถูกต้องของการนำไปใช้ (Usability) ผลจากการประเมิน ของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะนำมาหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตร

เมื่อ	CVR	แทน	ประสิทธิภาพเชิงเหตุผล
	N1	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

ผู้เชี่ยวชาญจะประเมินการเรียนการสอนตามแบบประเมินที่สร้างขึ้นในลักษณะของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) (นิยมใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ) นำค่าเฉลี่ยที่ได้จากแบบประเมินของแต่ละคนไปแทนค่าในสูตรสำหรับค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับจะต้องอยู่ในระดับมากขึ้นไปคือค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ถึง 5.00 ค่าที่คำนวณได้ต้องสูงกว่าค่าที่ปรากฏในตารางตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญจึงจะยอมรับว่าสื่อมีประสิทธิภาพถ้าได้ค่าไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดต้องปรับปรุงแก้ไขสื่อ และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาใหม่

2. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์วิธีนี้จะนำสื่อไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือเช่น แผนการจัดการจัดการเรียนรู้แบบฝึกทักษะ เป็นต้น ส่วนมากใช้วิธีการหาประสิทธิภาพด้วยวิธีนี้ ประสิทธิภาพที่วัดส่วนใหญ่จะพิจารณาจากร้อยละของกระบวนการเรียนการสอน โดยแสดงค่าเป็นตัวเลข 2 ตัว เช่น $E_1/E_2 = 75/75$, $E_1/E_2 = 80/80$, $E_1/E_2 = 85/85$ เป็นต้น

เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือว่าเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์เกณฑ์ 80/80

เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 2 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนร้อยละ 80 ทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียนครั้งนั้นได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 3 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่นักเรียนทำเพิ่มขึ้นจากแบบทดสอบหลังเรียนโดยเทียบกับคะแนนที่ทำได้ก่อนการเรียน

เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 4 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียนแต่ละข้อถูกมีจำนวนร้อยละ 80 (ถ้านักเรียนทำข้อสอบข้อใดถูกมีจำนวนไม่ถึงร้อยละ 80 แสดงว่านวัตกรรมการเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพ และชี้ให้เห็นว่าจุดประสงค์ที่ตรงกับขอนั้นมีข้อบกพร่อง)

การยอมรับประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 80/80 ดังนี้

1. สูงกว่าเกณฑ์ คือ ตั้งเกณฑ์ E_1/E_2 ไว้แล้วได้ค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เช่น ตั้งเกณฑ์มาตรฐานไว้ 80/80 แล้วคำนวณค่าประสิทธิภาพพบที่เรียนสำเร็จรูปได้ 80/80

2. เท่าเกณฑ์ คือ ตั้งเกณฑ์ E_1/E_2 ไว้แล้วได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เช่น ตั้งเกณฑ์มาตรฐานไว้ 80/80 แล้วคำนวณค่าประสิทธิภาพพบที่เรียนสำเร็จรูปได้ 80/80

3. ต่ำกว่าเกณฑ์ คือ ตั้งเกณฑ์ E_1/E_2 ไว้แล้วได้ค่าประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ไม่เกินร้อยละ 2.5

สรุปได้ว่าการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือหรือนวัตกรรมการเรียนการสอน (E_1/E_2) เป็นขั้นตอนทำการจริงกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้แล้ว การที่จะสรุปได้นำนวัตกรรมการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพหรือไม่จะต้องมีการกำหนดเกณฑ์เพื่อใช้ในการพิจารณา และยอมรับความผิดพลาดได้ไม่เกินร้อยละ 2.50

2.7 ความพึงพอใจ

2.7.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นนามธรรมที่ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปเป็นร่างได้ ดังนั้นการที่จะทราบว่าบุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่สามารถสังเกตได้จากการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน และเป็นการยากที่จะวัดความพึงพอใจได้โดยตรง แต่สามารถวัดได้โดยทางอ้อม จากการวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้น และการแสดงความคิดเห็นนั้นจะต้องตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงจึงจะสามารถวัดความพอใจนั้นได้ (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2529, น. 15) นอกจากนี้มีนักการศึกษา ตลอดจนนักจิตวิทยาหลายท่านได้กล่าวถึงความพึงพอใจไว้ในทัศนะต่าง ๆ ดังนี้

Morse (1958, p. 19) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาวะจิตที่ปราศจากความเครียดทั้งนี้ เพราะธรรมชาติของมนุษย์มีความต้องการ ถ้าความต้องการได้รับการตอบสนองทั้งหมดหรือบางส่วน ความเครียดก็จะน้อยลง ความพึงพอใจก็จะเกิดขึ้น และในทางกลับกันถ้าความต้องการนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง ความเครียด และความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

Vroom (1970, p. 8) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ผลที่ได้จากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ทัศนคติด้านบวกจะแสดงให้เห็นเป็นสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้น และทัศนคติด้านลบจะแสดงให้เห็นสภาพความไม่พึงพอใจนั่นเอง

Wolman (1973, อ้างถึงใน ภนิตา ชัยปัญญา, 2541, น. 11) กล่าวว่า ความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับความสำเร็จตามที่มุ่งหวัง หรือตามความต้องการ

วิรุฬ พรรณเทวี (2542, น. 18) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะคาดหวังกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมาก และได้รับการตอบสนองด้วยดี จะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ

สิ่งที่ตั้งใจไว้ว่าจะมีมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้ เกณฑ์ (Criteria) ที่แต่ละบุคคลตั้งไว้ รวมทั้งการตัดสินใจ (Judgment) ของบุคคลนั้นด้วย

สมหมาย เปียถนอม (2551, น. 5) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นทัศนคติอย่างหนึ่งที่มีลักษณะเป็นนามธรรมไม่สามารถมองเห็นรูปร่าง เป็นความรู้สึกส่วนตัวที่เป็นสุขเมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการของตน และเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมในการแสดงออกของบุคคลที่มีผลต่อการเลือกที่จะปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ ความพึงพอใจทำให้บุคคลเกิดความสบายใจหรือตอบสนองความต้องการที่ทำให้เกิดความสุขรวมทั้งสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องก็เป็นปัจจัยทำให้เกิดความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมโดยมีพฤติกรรมแสดงออกไปในทางบวก คือ ความรู้สึกชอบ รัก พอใจ หรือเจตคติที่ดีต่องาน ซึ่งเกิดจากการได้รับการตอบสนองความต้องการ สำหรับการวิจัยครั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ในการวัดความพึงพอใจ ได้แก่ แบบสอบถามความพึงพอใจ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ ประกอบด้วยระดับมาก ปานกลาง และน้อย โดยผู้วิจัยได้กำหนดกรอบของข้อคำถามให้ครอบคลุมองค์ประกอบหลักในการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านครูผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัด และประเมินผล

2.7.2 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

Maynard and Shelly (1975, p. 9) ได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ และสรุปไว้ว่าความพึงพอใจเป็นความรู้สึก แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ความรู้สึกในทางบวก และความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกในทางบวกเป็นความรู้สึกที่เมื่อเกิดขึ้นแล้วทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้เป็นความสุขที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ กล่าวคือเป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับ ความสุขสามารถทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ ความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวก และความรู้สึกที่มีความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อน และระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้งสามนี้เรียกว่า ระบบความพึงพอใจ นอกจากนี้ได้มีผู้ศึกษา และแสดงทัศนะ เกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจไว้ พอสรุปได้ดังนี้

Herzberg (1970, pp. 113-115, อ้างถึงใน สุนทร หลักคำ, 2547, น. 44) กล่าวว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานประกอบด้วย 2 ปัจจัย คือ 1) ปัจจัยกระตุ้น (Motivation Factor) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับงานซึ่งมีผลก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น ความสำเร็จของงาน การได้รับการยอมรับนับถือ ลักษณะของงาน ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน 2) ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factor) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน และมีส่วนทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในการทำงาน เช่น เงินเดือน โอกาสที่จะก้าวหน้าในอนาคต สถานะอาชีพ สภาพการทำงาน เป็นต้น

Vroom (1964, อ้างถึงใน วสันต์ เตชะพอง, 2549, น. 8) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นผลจากบุคคลนั้นเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือเข้าไปรับรู้แล้วเกิดความพอใจโดยความหมายของความพึงพอใจสามารถทดแทนความหมายของทัศนคติได้ บางที เรียกว่าทฤษฎี V.I.E. มีองค์ประกอบทฤษฎีที่สำคัญ คือ ความพึงพอใจ (Valence) เครื่องมือ หรือวิถีทางนำไปสู่ความพึงพอใจ (Instrumentality) และ ความคาดหวัง (Expectancy) ภายในตัวบุคคลมีความต้องการ และมีความคาดหวังในหลายสิ่งหลายอย่าง ดังนั้นจึงต้องกระทำด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งเพื่อตอบสนอง ความต้องการหรือสิ่งที่คาดหวังเอาไว้ ซึ่งเมื่อได้รับการตอบสนองแล้วตามที่ตั้งความหวังหรือที่คาดหวังเอาไว้ บุคคลก็จะได้รับความพึงพอใจ และในขณะเดียวกันก็จะคาดหวังในสิ่งที่สูงขึ้นไป อีกเรื่อย ๆ สรุปเป็นสมการได้ดังนี้

$$\text{แรงจูงใจ} = \text{ผลของความพึงพอใจ} + \text{ความพึงพอใจ}$$

ซึ่งหมายถึง แรงจูงใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่งต่อการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่นแรงจูงใจที่บุคคลจะเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนจะเป็นผลที่เกิดจากทัศนคติต่อครูผู้สอนหรือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยรวม ตลอดจนความคาดหวังที่ผู้เรียนคาดหวังไว้ ถ้ามีทัศนคติที่ดีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และได้รับการตอบสนองทั้งรูปธรรม และนามธรรมเป็นไปตามที่คาดหวังไว้ แรงจูงใจที่จะมีความรู้สึกพึงพอใจก็จะสูง แต่ในทางกลับกันถ้ามีทัศนคติในเชิงลบต่อการเรียนรู้ กิจกรรมนั้น ๆ และการตอบสนองไม่เป็นไปตามที่คาดหวังไว้แรงจูงใจที่จะมีความรู้สึกพอใจก็จะต่ำไปด้วย (สมหมาย เปียถนอม, 2551, น. 7)

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจมีความเกี่ยวข้องกับ แรงจูงใจ และความต้องการ เนื่องจากภายในตัวบุคคลมีความต้องการ และมีความคาดหวังในหลายสิ่งหลายอย่าง ดังนั้นจึงต้องกระทำด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งเพื่อตอบสนองความต้องการหรือสิ่งที่คาดหวังเอาไว้ ซึ่งเมื่อได้รับการตอบสนองแล้วตามที่ตั้งความหวังหรือที่คาดหวังเอาไว้ บุคคลก็จะได้รับความพึงพอใจ ซึ่งการที่จะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในสิ่งใดได้ต้องอาศัยแรงจูงใจหรือสิ่งกระตุ้น เพื่อให้บุคคลปฏิบัติในสิ่งนั้น ๆ เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย

2.7.3 การสร้างความพึงพอใจ

เพื่อให้บุคคลเกิดความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ สามารถนำแนวคิดการสร้างความพึงพอใจดังกล่าวถึงต่อไปนี้ มาเป็นกรอบประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ อาทิ

Scott (1967, p. 124) ได้เสนอแนวคิดในเรื่องการจูงใจให้เกิดความพึงพอใจต่อการทำงานที่จะให้ผลเชิงปฏิบัติ มีลักษณะดังนี้

1. งานควรมีส่วนสัมพันธ์กับความปรารถนาส่วนตัว งานนั้นจะมีความหมายสำหรับผู้ทำ

2. งานนั้นต้องมีการวางแผน และวัดความสำเร็จได้ โดยใช้ระบบการทำงาน และการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ

3. เพื่อให้ได้ผลในการสร้างสิ่งจูงใจภายในเป้าหมายของงาน มีวิธีการดังนี้

3.1 คนทำงานมีส่วนในการตั้งเป้าหมาย

3.2 ผู้ปฏิบัติงานได้รับทราบผลสำเร็จในการทำงานโดยตรง

3.3 งานนั้นสามารถทำให้สำเร็จได้

ศุภศิริ โสมาเกต (2544, น. 155) ได้เสนอแนวคิดว่า ในการเรียนการสอน สิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมาย หรือปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ คือ ความพึงพอใจ เนื่องจากปัจจุบันบทบาทของครูผู้สอนเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกหรือให้คำแนะนำปรึกษา ดังนั้นต้องคำนึงถึงความพึงพอใจในการเรียนของผู้เรียน และการทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน เกี่ยวกับเรื่องนี้มีแนวคิดพื้นฐานที่ต่างกัน 2 แนวคิด ได้แก่

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติจริง คือ การตอบสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนอง จากแนวคิดนี้ ผู้สอนที่ต้องการให้กิจกรรมการเรียนรู้บรรลุผลสำเร็จ จะต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศ และสถานการณ์ รวมทั้งสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียน ให้มีแรงจูงใจในการทำกิจกรรม

2. ผลของการปฏิบัติงานที่นำไปสู่ความพึงพอใจ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจ และผลการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่น ๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสม ซึ่งในที่สุดจะนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจ ผลการปฏิบัติงานที่นำไปสู่ความพึงพอใจ ผลการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปแบบของรางวัล หรือผลตอบแทน ซึ่งแบ่งออกเป็นผลตอบแทนภายใน (Inside Rewards) และผลตอบแทนภายนอก (Extrinsic Rewards) โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ ปริมาณของผลตอบแทนที่ปฏิบัติได้รับ นั่นคือ ความพึงพอใจ ความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงานจะถูกกำหนดโดยความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้น และการรับรู้เรื่องเกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทนที่รับรู้แล้ว ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจ แนวคิดผลของการปฏิบัติงานที่นำไปสู่ความพึงพอใจนี้ สามารถนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยคำนึงถึงผลตอบแทนหรือรางวัลภายใน ซึ่งเป็นผลด้านความรู้สึกของผู้เรียนที่เกิดขึ้น เช่น ความรู้สึกต่อความสำเร็จที่ได้รับจากการเอาชนะความยุ่งยากต่าง ๆ และสามารถปฏิบัติงานหรือกิจกรรมที่ยาก ๆ ได้สำเร็จ ส่งผลให้เกิดความภาคภูมิใจ มีความมั่นคง และได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น ส่งผลตอบแทนภายนอกเป็นรางวัลที่ได้จากผู้อื่น เช่น คำชมเชยจากผู้สอน พ่อแม่ ผู้ปกครอง รวมไปถึงผลคะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เป็นที่น่าพอใจ

สรุปได้ว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัย จะต้องออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างแรงจูงใจให้นักเรียน หลังจากเรียนแล้วผู้เรียนจะได้รับการตอบสนองทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้ ทั้งนี้ผู้วิจัยต้องคำนึงถึง องค์ประกอบต่าง ๆ ที่เสริมสร้างความพึงพอใจ และสอดคล้องกับสภาพที่แท้จริงที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ และผู้สอนเป็นเพียงผู้ให้ความช่วยเหลือ และคำแนะนำในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเป็น การส่งเสริมความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน

2.7.4 การวัดความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นทัศนคติที่เป็นนามธรรม หรือพฤติกรรมด้านจิตพิสัย เป็นจุดมุ่งหมายทาง การศึกษาอย่างหนึ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอเกี่ยวกับธรรมชาติ เกี่ยวกับการวัดความพึงพอใจ หลักการวัดประเมินผลการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย และเครื่องมือวัด รายละเอียดดังนี้

อพันตรี พูลพุทธา (2558, น. 95-96) สรุปได้ ธรรมชาติของการวัดความพึงพอใจ ดังนี้

1. เป็นการวัดความรู้สึกของบุคคลจึงไม่มีผิดหรือถูก ดังนั้นเทคนิควิธีการที่นำมาใช้ ต้องสอดคล้องกับคุณลักษณะที่ต้องการวัดอย่างแท้จริง
2. เป็นการวัดทางอ้อม ในทางการวัดผลถือว่าเป็น Typical Performance คือ ให้ ผู้ถูกวัดแสดงความรู้สึกออกมาว่าชอบหรือไม่ชอบ หรือรู้สึกอย่างไร อยากทำสิ่งนั้นหรือไม่ โดยการ ใช้ สถานการณ์จำลองเป็นเงื่อนไขในการวัดหรือเป็นสิ่งเร้าในการกระตุ้น และอาศัยการสังเกตพฤติกรรม ที่แสดงออกมา เช่น การพูด หรือการเขียน ซึ่งคาดว่าจะเห็นถึงความรู้สึกของบุคคลแล้วจึง สรุปถึงจิตพิสัยหรือคุณลักษณะที่วัดนั้นว่าบุคคลเป็นอย่างไร
3. เป็นการวัดที่มีความคลาดเคลื่อนในการวัดเกิดขึ้นได้ง่าย เนื่องจากจิตพิสัยเป็น เรื่องของอารมณ์ และความรู้สึกของบุคคล ที่มีลักษณะไม่คงที่ หรือไม่คงเส้นคงวาสามารถที่จะ เปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ เวลา วุฒิภาวะ และประสบการณ์ของผู้ถูกวัด บางครั้งผู้ถูกวัดอาจมี การเสแสร้ง และบิดเบือนคำตอบ ตอบไม่ตรงความคิดหรือความรู้สึกที่แท้จริง หากทราบว่าคำตอบ ของตนมีส่วนได้ส่วนเสียอย่างใดอย่างหนึ่ง
4. เป็นการวัดที่มักจะได้รับคำตอบของผู้ถูกวัดในลักษณะเป็นไปตามที่สังคมมุ่งหวัง ผู้ตอบทราบว่าสังคมต้องการหรือคาดหวัง หรือยกย่องสิ่งใด ก็มีแนวโน้มในการตอบไปในทิศทางที่พึง ประสงค์ ทั้งที่จริงแล้วอาจไม่ได้มีแนวโน้มว่าจะปฏิบัติเช่นนั้น

นอกจากนี้ยังได้สรุปหลักการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ด้านจิตพิสัยไว้ว่า ประกอบด้วย หลักสำคัญ 4 ประการ ได้แก่

1. วัดให้ครอบคลุมพฤติกรรมหรือคุณลักษณะที่ต้องการวัด เนื่องจากบุคคลมี อารมณ์ ความรู้สึกเดียวกันแต่อาจแสดงออกไม่เหมือนกัน หรือบุคคลที่แสดงออกเหมือนกันอาจมา จากอารมณ์ ความรู้สึกที่ต่างกัน ดังนั้นในการวัดจึงต้องกำหนดขอบเขตของพฤติกรรมให้ชัดเจน และ สร้างเครื่องมือวัดให้ครอบคลุมพฤติกรรมนั้น ๆ

2. วัดหลาย ๆ ครั้ง ด้วยเทคนิคการวัดหลายวิธี เนื่องจากความรู้สึกของบุคคลไม่ คงที่ สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ จึงไม่ควรวัดเพียงครั้งเดียวหรือสถานการณ์เดียว เนื่องจากบางสถานการณ์อาจเหมาะแก่กับวิธีการวัดอย่างหนึ่ง อีกสถานการณ์เหมาะแก่กับวิธีการวัดอีก อย่างหนึ่ง

3. วัดผลอย่างต่อเนื่อง ด้วยวิธีการที่หลากหลาย และวิธีการหรือเทคนิคที่นำมาวัด นั้นจะต้องช่วยให้ผู้ถูกวัดมีความสบายใจ ไม่เครียด และมั่นใจในการให้ข้อมูลว่าไม่มีผลใด ๆ ต่อผู้ให้ ข้อมูล ซึ่งจะช่วยให้ทราบคุณลักษณะที่แท้จริงในด้านจิตใจ อันเป็นลักษณะถาวรของบุคคลนั้น ๆ ทั้งนี้ ต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้ถูกวัดเป็นอย่างดี จึงจะได้ข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริง

4. ใช้ผลการวัดให้ถูกต้อง เพราะการวัดด้านจิตพิสัยเป็นการวัดความรู้สึกที่ไม่มีผิด หรือถูกเหมือนด้านพุทธิพิสัย ผลการวัดจึงไม่ได้เน้นที่การตัดสินว่าผ่านหรือไม่ผ่าน แต่ข้อมูลที่ได้จาก การวัดนำไปใช้เพื่อการปรับพฤติกรรมของผู้เรียนให้เป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์ หรือเป็นข้อมูล สำหรับการช่วยเหลือผู้เรียน

สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจ เป็นการวัดข้อมูลที่ไม่มีผิดหรือถูกเพราะความพึงพอใจ เป็นข้อมูลที่เป็นความรู้สึกซึ่งไม่คงเส้นคงวา สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ตามเวลา สถานการณ์ วุฒิ ภาวะ หรือประสบการณ์ของผู้เรียน จึงทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ง่ายในการวัด ดังนั้นในการวัดจึง ต้องกำหนดขอบเขตของพฤติกรรมให้ชัดเจน และสร้างเครื่องมือวัดให้ครอบคลุมพฤติกรรมนั้น ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็คุณลักษณะที่แท้จริงในด้านจิตใจของผู้เรียน และผลจากการวัดมักถูกนำไปใช้ เพื่อการปรับพฤติกรรมของผู้เรียนให้เป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์

จากการศึกษาสรุปได้ว่าความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกที่เป็นไปในทางบวกของผู้เรียน ที่มีต่อ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งเป็นข้อมูลที่เป็นความรู้สึกไม่สามารถมองเห็นได้ แต่สามารถวัดได้จาก พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก โดยความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนอง หรือบรรลุจุดมุ่งหมาย สำหรับการวิจัยครั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ในการวัดความพึงพอใจ ได้แก่ แบบสอบถามความ พึงพอใจ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ โดยผู้วิจัยได้กำหนดกรอบของข้อคำถามให้ ครอบคลุมองค์ประกอบหลักในการจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านครูผู้สอนด้านเนื้อหา ด้าน กิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัด และประเมินผล

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.8.1 งานวิจัยในประเทศ

กองเหรียญ มอนโรสง (2550, น. 73-77) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่าน และการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 22 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนบ้านหนองตอ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 3 ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่าน และการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 83.34/89.77 ดัชนีประสิทธิผลของนักเรียนที่เรียนด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่าน และการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.6785 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียน ร้อยละ 67.85

สวัสดี สุขโสม (2551, น. 82-87) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องการอ่าน และการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านโนนเจริญ อำเภอบ้านกรวด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ผลการศึกษาพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องการอ่าน และการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 92.52/83.90 ดัชนีประสิทธิผลมีค่า 0.7413 หรือคิดเป็นร้อยละ 74.13 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 และมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโดยการใช้แบบฝึกทักษะอยู่ในระดับมาก

นภาพรณ์ ทาโยธี (2554, น. 110-115) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนคำพื้นฐานโดยใช้แบบฝึกทักษะด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนคำพื้นฐานโดยใช้แบบฝึกทักษะด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางด้านภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) หาดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่าน และการเขียนคำพื้นฐาน 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน และการเขียนคำพื้นฐาน พบว่า แบบฝึกทักษะการอ่าน และการเขียนคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 92.06/94.05 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ดัชนี

ประสิทธิผลเท่ากับ 0.9055 แสดงว่าผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 90.55 คะแนนทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้เรียนมีระดับความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96

นางลักษณ์ วรชิน (2557, น. 113-118) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่าน การเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงมาตรา และไม่ตรงมาตราโดยใช้แผนผังความคิดประกอบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านการเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงมาตรา และไม่ตรงมาตราโดยใช้ผังความคิดประกอบการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) หาค่าประสิทธิผลของนักเรียนการอ่าน และการเขียนคำ 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน และหลัง และ 4) เพื่อศึกษาทักษะการอ่าน และการเขียนของนักเรียน พบว่าแผนการจัดการเรียนการสอน มีประสิทธิภาพ 84.91/82.50 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6327 คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีทักษะการอ่านเฉลี่ย 16.59 คิดเป็นร้อยละ 82.97 โดยนักเรียนทั้งหมดผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

2.8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

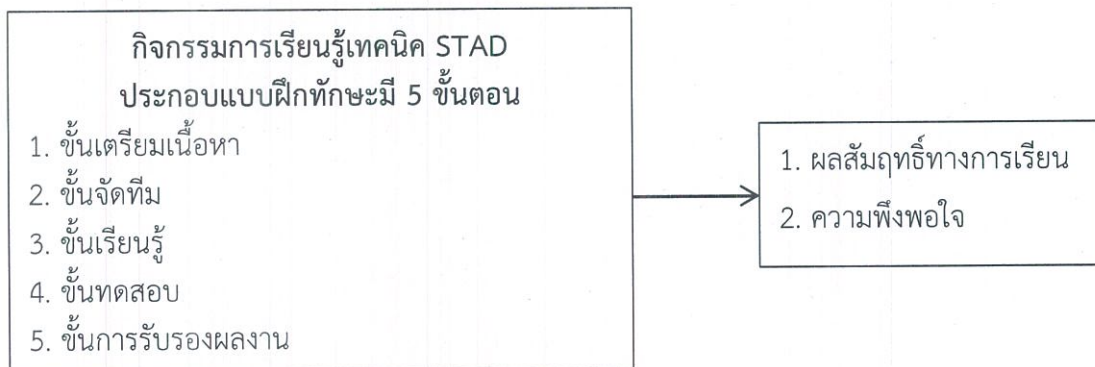
Ahmed (2000) ได้ทำการศึกษาพัฒนาแบบแผนการสะกดคำตามหน่วยเสียง และตามอักขรวิธีในชั้นประถมศึกษาของสหรัฐ โดยได้ออกแบบทดสอบการรู้จักสะกดคำเบื้องต้น และนำไปทดสอบเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ถึง 5 จำนวน 390 คน แบบทดสอบนี้ประกอบด้วยคำที่ไม่มีความหมายพยางค์เดียว และสองพยางค์จำนวน 35 คำ และมุ่งเป้าไปแบบแผนการสะกดคำ 3 แบบ แผนถอดรหัสหน่วยเสียงกับความรู้ เรื่อง กฎทางอักขรวิธีเข้าอยู่ในคำคำเดียว ผลการศึกษาพบว่า มีแนวโน้มทางการพัฒนาที่ชัดเจนในแบบแผนการสะกดคำทั้งสามแบบแผนในทั้ง 4 ระดับชั้น การปฏิบัติการสะกดคำในกลุ่มตัวอย่างอิสระสองกลุ่ม และผลปรากฏว่ามีแนวโน้มของพฤติกรรมเหมือนกัน และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กับ 4 ระหว่าง ชั้นปีที่ 2 กับ 5 ระหว่าง ชั้นปีที่ 3 กับ 4 และระหว่างชั้นปีที่ 3 กับ 5 ภายในแต่ละชั้นมีความหมายแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในการปฏิบัติระหว่างแบบแผนการสะกดคำอย่างเดียวกับแบบแผนการสะกดคำตามอักขรวิธีอย่างเดียวกัน และระหว่างแบบแผนการสะกดแบบถอดรหัสหน่วยเสียงอย่างเดียวกับแบบแผนการสะกดคำแบบถอดรหัสอย่างเดียวกันบวกแบบแผนการสะกดคำตามอักขรวิธี จากแบบแผนการสะกดคำทั้ง 3 แบบแผนที่ประเมินแล้วนั้น คำที่ต้องการความรู้เรื่อง กฎของอักขรวิธียากที่สุด เนื่องจากมีการสะกดคำที่มีการเปลี่ยนแปลงทางหน่วยคำ และทางหน่วยเสียงเป็นอยู่ด้วย ทำให้นักเรียนทั้ง 4 ระดับชั้น มีความผิดพลาดในการสะกดคำมากที่สุด

Bouchard (2002) ได้ศึกษาความรู้เรื่องคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ทั้ง ๆ ที่มีความสัมพันธ์อย่างมากระหว่างการอ่านกับการสะกดคำแต่การปฏิบัติงานการอ่าน และการสะกดคำของนักเรียนก็มักจะยังแสดงให้เห็นความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในความถูกต้อง และความผิดพลาดของคำ การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาการสะกดคำตามความรู้เรื่องคำเชิงพัฒนาใน 4 ด้าน ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า การปฏิบัติงานการอ่านของนักเรียนดีกว่าการปฏิบัติงานการสะกดคำอย่างมีนัยสำคัญ และพบว่ามีผลของงานอย่างมีนัยสำคัญ และพบว่ามีผลของงานอย่างมีนัยสำคัญต่อระดับความรู้ เรื่อง คำของนักเรียน การวิเคราะห์เชิงคุณภาพในความผิดด้านการอ่าน และการเขียนของนักเรียนต่อไปอีก พบว่ามีความผิดพลาดเกี่ยวข้องกับลักษณะทางอักขรวิธีที่เหมือนกันในทุกงาน ในที่สุดได้ศึกษาการให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำ และความรู้เรื่องคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของครู

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งงานวิจัยในประเทศ และต่างประเทศทำให้ผู้รายงานมีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนคำพื้นฐาน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่าย เนื่องจากมีเพื่อนร่วมกลุ่มช่วยอธิบายในส่วนที่ไม่เข้าใจ นักเรียนจึงสามารถอ่าน และสะกดคำได้ถูกต้อง และส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

2.9 กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากบทที่ 2 ได้ใช้แนวคิดการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ STAD ของ สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2547, น. 172-174) มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นเตรียมเนื้อหา 2) ขั้นจัดทีม 3) ขั้นเรียนรู้ 4) ขั้นทดสอบ 5) ขั้นการรับรองผลงาน และได้ใช้แบบฝึกทักษะของ สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, น. 62-64) มี 5 แบบ ดังนี้ 1) แบบถูกผิด 2) แบบจับคู่ 3) แบบเติมคำหรือเติมข้อความ 4) แบบหลายตัวเลือก 5) แบบอัตร้อย โดยมีกรอบแนวคิดดังนี้

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. รูปแบบการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคามเขต 1 จำนวน 8 ห้อง จำนวนนักเรียน 300 คน ที่จัดแบบคละความสามารถ

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/8 จำนวน 36 คน โดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

3.2 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนการทดลองแบบ The Single Group Pre test-Post test Design โดยมีลักษณะการทดลอง ดังนี้ ประวิต เอรารวรรณ (2543, pp. 76-77)

ตารางที่ 3.1 แบบแผนการทดลองแบบ The Single Group Pre-test Post-test Design

กลุ่ม	ทดสอบก่อน	สิ่งทดลอง	ทดสอบหลัง
E	T1	X	T2

E หมายถึง กลุ่มทดลอง

T1 หมายถึง ทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test)

X หมายถึง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน

โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ

T2 หมายถึง ทดสอบหลังการทดลอง (Post-test)

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบกิจกรรมการพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน และการเขียนสะกดคำพื้นฐาน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง

3.3.2 แบบฝึกทักษะการอ่าน และเขียนคำพื้นฐาน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 ชุด

3.3.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

3.3.4 แบบสอบถามความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 3 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

3.4 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

3.4.1 แผนการจัดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 แผน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.4.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3.4.1.2 ศึกษาเทคนิคการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดกระบวนการเรียนรู้และการวัดประเมินผล จากเอกสารหลักสูตรและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ

3.4.1.3 วิเคราะห์หลักสูตร สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด มาจัดทำเป็นหน่วยการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 3.2 แผนการจัดการเรียนรู้

แผนที่	เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
1-2	ฝนตกแดดออก	1. สามารถอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำได้ 2. สามารถบอกความหมายของคำได้ 3. สามารถเรียบเรียงคำเป็นประโยคสั้น ๆ ได้	2
3-4	เรารักเมืองไทย	1. สามารถอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำได้ 2. สามารถบอกความหมายของคำได้ 3. สามารถเรียบเรียงคำเป็นประโยคสั้น ๆ ได้	2
5-6	ตั้งเอ๋ยตั้งไข่	1. สามารถอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำได้ 2. สามารถบอกความหมายของคำได้ 3. สามารถเรียบเรียงคำเป็นประโยคสั้น ๆ ได้	2
7-8	แมวเอ๋ยแมวเหมียว	1. สามารถอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำได้ 2. สามารถบอกความหมายของคำได้ 3. สามารถเรียบเรียงคำเป็นประโยคสั้น ๆ ได้	2
9-10	กระต่ายกับเต่า	1. สามารถอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำได้ 2. สามารถบอกความหมายของคำได้ 3. สามารถเรียบเรียงคำเป็นประโยคสั้น ๆ ได้	2
รวม			10

3.4.1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 10 ชั่วโมง ให้ครอบคลุมเนื้อหา

3.4.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.4.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วนำไปเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อพิจารณาเกี่ยวกับสาระสำคัญ จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผลผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง วุฒิกการศึกษา ศษ.ด. (หลักสูตรและการสอน) อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์ วุฒิกการศึกษา ปร.ด. (หลักสูตรและการสอน) อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ วุฒิกการศึกษา กศ.ด. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา) อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและประเมินผล

4) นายพิพัฒน์ แน่นอุดร วุฒิกการศึกษา กศ.ม. (ภาษาไทย) ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

5) นายบัณฑิต ลอยคลัง วุฒิกการศึกษา กศ.ม. (ภาษาไทย) ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

3.4.1.7 ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของแผนโดยใช้แบบประเมินที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ โดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2552, น. 240-241)

เกณฑ์การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ มี 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

3.4.1.8 นำผลการประเมินแผนโดยการจัดการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ซึ่งต้องได้ค่าตั้งแต่ 3.51 ถึง 5.00 จึงจะถือว่ามีความคุณภาพตามเกณฑ์ที่ใช้ได้ การวิจัยครั้งนี้ ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้ประเมินคุณภาพแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยรวมมีความเหมาะสมระดับมาก $\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.28

3.4.1.9 นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเรื่องการตรวจสอบความถูกต้องของคำ และภาษาที่ใช้ มาปรับปรุงแผนโดยการจัดการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก ให้สมบูรณ์และนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาก่อนนำไปทดลองใช้ต่อไป

3.4.2 การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนคำพื้นฐาน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัย ได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

3.4.2.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับหลักการและวิธีการสร้างแบบฝึกทักษะจากเอกสาร ตำรา หนังสือ คู่มือ ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกทักษะ การเขียนคำพื้นฐาน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3.4.2.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) คู่มือการจัดการเรียนรู้ แบบเรียน แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 1-26) ตัวชี้วัด และสาระมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, น. 14-33) บัญชีคำพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อกำหนดขอบเขตและความครอบคลุมของเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการ

3.4.2.3 ศึกษาเนื้อหาที่จะใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ คือ สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน และสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็นตอน ๆ กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ เรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล เนื้อหาสาระการเรียนรู้ แต่ละตอนในแบบฝึกทักษะ

3.4.2.4 วิเคราะห์หลักสูตรและสร้างจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม เพื่อกำหนดพฤติกรรมที่ ต้องการให้เกิดกับนักเรียน หลังจากเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ

3.4.2.5 วิเคราะห์และกำหนดโครงเรื่องให้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ จุดประสงค์ การเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะ โดยแบ่งเนื้อหาสาระการเรียนรู้แต่ละตอนเป็น หน่วยย่อย ๆ

3.4.2.6 ดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนคำพื้นฐาน นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 จำนวน 10 ชุด

3.4.2.7 นำผลการประเมินแบบฝึกทักษะโดยการจัดการเรียนรู้การอ่านและการเขียน สะกดคำพื้นฐาน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก มาวิเคราะห์ หาค่าเฉลี่ย ซึ่งต้องได้ค่าตั้งแต่ 3.51 ถึง 5.00 จึงจะถือว่ามีความคุณภาพตามเกณฑ์ที่ใช้ได้ การวิจัยครั้งนี้ ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้ประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะ $\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.24 อยู่ในระดับความ เหมาะสมมากที่สุด

3.4.2.8 นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเรื่องการตรวจสอบความถูกต้องของคำ และภาษาที่ใช้ มาปรับปรุงแบบฝึกทักษะโดยการจัดการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก ให้สมบูรณ์และนำเสนอต่อ อาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาก่อนนำไปทดลองใช้ต่อไป

ตารางที่ 3.3 การสร้างแบบฝึกทักษะ

แผนที่	เนื้อหา	จุดประสงค์	แบบฝึกทักษะชุดที่	เวลา (ชั่วโมง)
1-2	ฝนตกแดดออก	1. สามารถอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำได้ 2. สามารถบอกความหมายของคำได้ 3. สามารถเรียบเรียงคำเป็นประโยคสั้น ๆ ได้	ชุดที่ 1 คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีวรรณยุกต์ จำนวน 20 คำ	2

(ต่อ)

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

แผนที่	เนื้อหา	จุดประสงค์	แบบฝึกทักษะชุดที่	เวลา (ชั่วโมง)
3-4	เรารักเมืองไทย	1. สามารถอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำได้ 2. สามารถบอกความหมายของคำได้ 3. สามารถเรียบเรียงคำเป็นประโยคสั้น ๆ ได้	ชุดที่ 2 คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา จำนวน 20 คำ	2
5-6	ตั้งเอ๋ยตั้งไข่	1. สามารถอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำได้ 2. สามารถบอกความหมายของคำได้ 3. สามารถเรียบเรียงคำเป็นประโยคสั้น ๆ ได้	ชุดที่ 3 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 20 คำ	2
7-8	แมวเอ๋ยแมวเหมียว	1. สามารถอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำได้ 2. สามารถบอกความหมายของคำได้ 3. สามารถเรียบเรียงคำเป็นประโยคสั้น ๆ ได้	ชุดที่ 4 คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ จำนวน 20 คำ	2
9-10	กระต่ายกับเต่า	1. สามารถอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำได้ 2. สามารถบอกความหมายของคำได้ 3. สามารถเรียบเรียงคำเป็นประโยคสั้น ๆ ได้	ชุดที่ 5 คำที่มีอักษรนำ จำนวน 20 คำ	2

3.4.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.4.3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

3.4.3.2 ศึกษาคู่มือครูสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบ การวัดและประเมินผลการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.4.3.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่เป็นไปตามเกณฑ์ไว้ใช้จริง จำนวน 20 ข้อ โดยข้อสอบนั้นสอดคล้องกับเนื้อหา ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้ และมีจำนวนข้อสอบที่ออกและที่จะคัดเลือกไว้ใช้จริง

ตารางที่ 3.4 การสร้างแนวข้อสอบ

แผนที่	เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ	
			สร้าง	ใช้จริง
1-2	ฝนตกแดดออก	1. สามารถอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำได้ 2. สามารถบอกความหมายของคำได้ 3. สามารถเรียบเรียงคำเป็นประโยคสั้น ๆ ได้	5	4
3-4	เรารักเมืองไทย	1. สามารถอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำได้ 2. สามารถบอกความหมายของคำได้ 3. สามารถเรียบเรียงคำเป็นประโยคสั้น ๆ ได้	5	3
5-6	ตั้งเอ๋ยตั้งไข่	1. สามารถอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำได้ 2. สามารถบอกความหมายของคำได้ 3. สามารถเรียบเรียงคำเป็นประโยคสั้น ๆ ได้	8	2
7-8	แมว เอ๋ย แมวเหมียว	1. สามารถอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำได้ 2. สามารถบอกความหมายของคำได้ 3. สามารถเรียบเรียงคำเป็นประโยคสั้น ๆ ได้	6	5

(ต่อ)

ตารางที่ 3.4 (ต่อ)

แผนที่	เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ	
			สร้าง	ใช้จริง
9-10	กระต่ายกับเต่า	1. สามารถอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำได้ 2. สามารถบอกความหมายของคำได้ 3. สามารถเรียบเรียงคำเป็นประโยคสั้น ๆ ได้	6	6
รวม			30	20

3.4.3.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับร่างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความถูกต้องและความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในแบบทดสอบ ความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

3.4.3.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับร่างที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.4.3.6 นำผลที่ได้จากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of Item Objective Congruence: IOC) (ไพศาล วรคำ, 2561, น. 285) พิจารณาคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไปถือว่าใช้ได้ ถ้าไม่ผ่านเกณฑ์ดังกล่าวก็จะดำเนินแก้ไขและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ

ให้คะแนน +1 เห็นว่าสอดคล้อง

ให้คะแนน 0 ไม่แน่ใจ

ให้คะแนน -1 เห็นว่าไม่เหมาะสม

จากนั้นหาค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้สูตร IOC (ไพศาล วรคำ, 2561, น. 285)

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (3-1)$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.4.3.7 ดำเนินการจัดพิมพ์และนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ที่ผ่านการเรียน เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน มาแล้ว

3.4.3.8 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาตรวจให้คะแนน โดยตอบถูกให้ 1 คะแนน และตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน

3.4.3.9 นำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (B) โดยใช้สูตรของเบรนนัน (Brennan) จากผลการทดสอบครั้งเดียว โดยต้องผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ตั้งแต่ 0.20-1.00

3.4.3.10 นำข้อสอบที่คัดเลือกไว้จำนวน 20 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับโดยวิธีของโลเวทท์ (Lovett) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.78

3.4.3.11 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 20 ข้อและนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.5.1 ก่อนดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยทำการชี้แจงเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ให้นักเรียนเข้าใจ

3.5.2 นำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ประกอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาทางภาษาไทย ไปทำการทดสอบก่อนการทดลอง ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดสอบเอง ใช้เวลาในการชี้แจงและทดสอบ 1 ชั่วโมง

3.5.3 ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ถึงแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ ตามแผนการเรียนรู้ที่วางไว้

3.5.4 ทดสอบหลังเรียน (Post-test) กับนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ แบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาทางภาษาไทย ฉบับเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

3.5.5 เมื่อดำเนินการสอนเสร็จสิ้น ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก

3.5.6 นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาทางภาษาไทย และแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน มาตรวจให้คะแนนและนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 วิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตรการหาค่า E_1/E_2

3.6.2 วิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก

3.6.3 วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก โดยใช้ \bar{X} และ S.D. โดยเทียบกับเกณฑ์ความพึงพอใจ

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.7.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.7.1.1 ร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร (ไพศาล วรคำ, น. 321) ดังนี้

$$\text{ร้อยละ (\%)} = \frac{f}{n} \times 100 \quad (3-2)$$

เมื่อ f เป็นความถี่ของรายการที่สนใจ

n เป็นจำนวนทั้งหมด

3.7.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^n X_i}{n} \quad (3-3)$$

เมื่อ \bar{X} เป็นค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

X_i เป็นคะแนนของคนที่ i

n เป็นจำนวนสมาชิกของกลุ่มตัวอย่าง

3.7.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) คำนวณจากสูตร ดังนี้

$$S = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X})^2}{n-1}} \quad (3-4)$$

- เมื่อ S เป็นส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
 \bar{X} เป็นค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 X_i เป็นคะแนนของคนที่ i
 n เป็นจำนวนสมาชิกของกลุ่มตัวอย่าง

3.7.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.7.2.1 การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องจากการพิจารณาความสอดคล้อง (Item-Objective Congruency Index: IOC) โดยแปลงความสอดคล้องเป็นคะแนน ดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2562, น. 269)

สอดคล้อง มีคะแนนเป็น +1

ไม่แน่ใจ มีคะแนนเป็น 0

ไม่สอดคล้อง มีคะแนนเป็น -1

และหาค่าดัชนีความสอดคล้องได้จาก

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (3-5)$$

- เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้
 กับจุดประสงค์การเรียนรู้
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.7.2.2 การหาค่าความยาก (Item Difficulty) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยใช้สูตร ดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2562, น. 298)

$$p = \frac{f}{n} \quad (3-6)$$

เมื่อ p แทน ดัชนีความยาก
 f แทน จำนวนผู้ตอบถูก
 n แทน จำนวนผู้เข้าสอบ

3.7.2.3 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้วิธีของเบรนนัม (Brennan's Index) ใช้สูตรดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2562, น. 306-307)

$$B = \frac{f_p}{n_p} - \frac{f_F}{n_F} \quad (3-7)$$

เมื่อ B แทน ดัชนีอำนาจจำแนกของเบรนนัม
 f_p, f_F แทน จำนวนคนที่ตอบข้อนั้นถูกในกลุ่มผ่านเกณฑ์ (Pass) และกลุ่มไม่ผ่านเกณฑ์ (Fail) ตามลำดับ
 n_p, n_F แทน จำนวนคนในกลุ่มผ่านเกณฑ์ และไม่ผ่านเกณฑ์ ตามลำดับ

3.7.2.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของโลเวทท์ (Lovett's Method) ดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2562, น. 292)

$$r_{cc} = 1 - \frac{K \sum x_i^2}{(K-1) \sum (x_{i-c})^2} \quad (3-8)$$

เมื่อ r_{cc} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 K แทน จำนวนข้อสอบทั้งหมด
 x_i แทน คะแนนสอบของนักเรียนแต่ละคน
 C แทน คะแนนจุดตัดการผ่านเกณฑ์
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนนักเรียนทุกคน

3.7.2.5 หาค่าความยาก (p) ของแบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาภาษาไทย แบบทดสอบแบบอัตนัย โดยใช้สูตรของวิทนีย์ และซาเบอร์ส (Whitney & Sabers) ดังนี้ (ไพศาล วรรค้ำ, 2562, น. 299)

$$p = \frac{S_H + S_L - (2nX_{\min})}{2n(X_{\max} - X_{\min})} \quad (3-8)$$

เมื่อ	p	แทน	ดัชนีความยาก
	S_H	แทน	ผลรวมคะแนนในกลุ่มสูง
	S_L	แทน	ผลรวมคะแนนในกลุ่มต่ำ
	n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงหรือต่ำ
	X_{\max}	แทน	คะแนนสูงสุดในข้อนั้น
	X_{\min}	แทน	คะแนนต่ำสุดในข้อนั้น

3.7.2.6 หาค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาภาษาไทย แบบทดสอบแบบอัตนัย โดยใช้สูตรของวิทนีย์ และซาเบอร์ส (Whitney & Sabers) ดังนี้ (ไพศาล วรรค้ำ, 2562, น. 308)

$$D = \frac{S_H - S_L}{n(X_{\max} - X_{\min})} \quad (3-9)$$

เมื่อ	D	แทน	อำนาจจำแนกของข้อสอบ
	S_H	แทน	ผลรวมคะแนนในกลุ่มสูง
	S_L	แทน	ผลรวมคะแนนในกลุ่มต่ำ
	n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ
	X_{\max}	แทน	คะแนนสูงสุดในข้อนั้น
	X_{\min}	แทน	คะแนนต่ำสุดในข้อนั้น

3.7.2.7 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาภาษาไทย และแบบวัดความพึงพอใจ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient Method) ซึ่งคำนวณได้จากสูตร ดังนี้ (ไพศาล วรรค้ำ, 2562, น. 288)

$$\alpha = \left[\frac{k}{k-1} \right] \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right] \quad (3-10)$$

- เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์แอลฟา
 k แทน จำนวนข้อคำถามหรือข้อสอบ
 S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนข้อที่ i
 S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม t

3.7.2.8 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดความพึงพอใจโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม มีสูตรดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2562, น. 309)

$$r_{XY'} = \frac{n \sum XY' - \sum X \sum Y'}{\sqrt{[n \sum X^2 - (\sum X)^2][n \sum Y'^2 - (\sum Y')^2]}} \quad (3-11)$$

- เมื่อ $r_{XY'}$ แทน ดัชนีอำนาจจำแนกของข้อคำถาม
 X แทน คะแนนของข้อคำถามข้อนั้น
 Y แทน คะแนนรวมจากข้อคำถามทั้งหมด (ที่วัดในสิ่งเดียวกัน)
 Y' แทน คะแนนรวมที่หักข้อนั้นออกแล้ว $Y' = Y - X$
 n แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

3.7.2.9 การหาค่าการทดสอบประสิทธิภาพตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 มีสูตรการ

ใช้ดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100 \quad (3-12)$$

- เมื่อ E_1 แทน ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนแบบฝึกหัดท้ายหน่วยระหว่างนักเรียน
 ของนักเรียนทุกคน (N คน)
 A แทน คะแนนเต็มของคะแนนแบบฝึกหัดท้ายหน่วยระหว่างเรียน
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum Y}{N} \times 100 \quad (3-13)$$

- เมื่อ E_2 แทน ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์การเรียนรู้
 $\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบหลังเรียน
 ของนักเรียนทุกคน (N คน)
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3.7.2.10 การหาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ ผู้วิจัยใช้สูตรดังนี้

$$E.I. = \frac{P_2 - P_1}{\text{Total} - P_1} \quad (3-14)$$

- เมื่อ E.I. แทน ดัชนีประสิทธิผล
 P_1 แทน คะแนนทดสอบก่อนเรียน
 P_2 แทน คะแนนทดสอบหลังเรียน
 Total แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบ

3.7.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.7.3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยการทดสอบ วิลคอกซอน ซายน์ แรงค์ (The Wilcoxon signed ranks test) โดยใช้สูตรดังนี้

$$d_i = X_i - Y_i \text{ และ } T = \text{ค่าของ } T^+ \text{ หรือ } T^- \text{ ที่มีค่าน้อยกว่า} \quad (3-15)$$

- เมื่อ d_i แทน ผลต่างระหว่างคะแนน
 X_i แทน คะแนนหลังเรียน
 Y_i แทน คะแนนก่อนเรียน
 T^+ แทน ผลรวมของอันดับที่ของ d_i ที่มีเครื่องหมาย +
 T^- แทน ผลรวมของอันดับที่ข้อ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ลำดับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
t	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบ t

4.2 ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล แปรผล และเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้การเรียนการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะก่อนเรียนกับหลังเรียน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน โดยใช้กิจกรรมเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ในการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากแบบทดสอบย่อยและแบบประเมินกลุ่ม เมื่อนำคะแนนของทุกคนมารวมกันแล้วได้ค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละต้องไม่ต่ำกว่า 80 จึงถือว่ามีประสิทธิภาพ (E_1) และคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน คะแนนเต็ม 20 เมื่อนำคะแนนของทุกคนมารวมกันแล้วได้ค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละต้องไม่ต่ำกว่า 80 จึงถือว่ามีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ผู้วิจัยนำเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละ ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการประเมินประสิทธิภาพของแผนการกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ

ที่	คะแนนระหว่างเรียน										ระหว่างเรียน	หลังเรียน
	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	แผนที่ 6	แผนที่ 7	แผนที่ 8	แผนที่ 9	แผนที่ 10		
	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	คะแนน	คะแนน
\bar{X}	22.54	22.57	22.62	22.30	22.46	22.76	22.65	22.57	22.43	22.70	225.59	18.84
S.D	1.12	1.30	0.89	1.37	0.96	0.76	1.03	0.99	1.12	1.00	6.50	1.40
ร้อยละ	90.16	90.27	90.49	89.19	89.84	91.03	90.59	90.27	89.73	90.81	90.24	94.19

$$E_1 E_2 = 90.24/94.19$$

จากตารางที่ 4.1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการประเมินระหว่าง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ คะแนนจากใบงานและแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 $\bar{x} = 225.59$ จากคะแนนเต็ม 250 คะแนน S.D. = 6.50 คิดเป็นร้อยละ 90.24 และจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 $\bar{x} = 18.84$ จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน S.D. = 1.40 คิดเป็นร้อยละ 94.19 เมื่อพิจารณาค่าประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพ 90.24/94.19 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะก่อนเรียนกับหลังเรียน ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะก่อนเรียนกับหลังเรียน

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	36	20	15.44	3.61	8.11	0.0000
หลังเรียน	36	20	18.81	1.41		

จากตารางที่ 4.2 พบว่า การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านและการเขียนคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก $\bar{x} = 15.44$ คะแนน และ 18.81คะแนนตามลำดับและเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจ

ข้อที่	รายการ	Mean	S.D.	ความพึงพอใจ
1.	นักเรียนชอบแบบฝึกทักษะเรื่องวรรณยุกต์ทรรษา	2.58	0.50	มาก
2.	นักเรียนมีความสุขที่ได้ระบายสีแบบฝึกทักษะเรื่องวรรณยุกต์	2.67	0.48	มาก
3.	นักเรียนสนุกสนานที่ได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนและได้รับคำชมจากคุณครู	2.53	0.51	มาก
4.	นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบผลงานกลุ่ม	2.69	0.47	มาก
5.	นักเรียนชอบที่ได้แบ่งกลุ่มทำแบบฝึกทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด	2.69	0.47	มาก
6.	นักเรียนมีความกล้าแสดงออกในการนำเสนอผลงาน	2.56	0.50	มาก
7.	นักเรียนมีความสุขที่ได้ระบายสีแบบฝึกทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด	2.56	0.56	มาก
8.	นักเรียนสนุกสนานที่ได้ตอบคำถามเรื่องมาตราตัวสะกด	2.67	0.48	มาก
9.	นักเรียนมีความสุขที่ได้ระบายสีแบบฝึกทักษะเรื่องคำควบกล้ำ	2.72	0.45	มาก
10.	นักเรียนชอบในการทำงานกลุ่ม	2.75	0.44	มาก
11.	นักเรียนชอบแบบฝึกทักษะเรื่องอักษรนำ	2.69	0.47	มาก
12.	นักเรียนมีความสุขที่ได้ทำแบบฝึกทักษะเรื่องอักษรนำพร้อมการแจ้จะแนนกลุ่ม	2.67	0.48	มาก
13.	นักเรียนสนุกสนานที่ได้ทำงานกลุ่มและได้รับรางวัล	2.58	0.50	มาก
14.	นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการตอบคำถามเรื่องอักษรนำ	2.58	0.50	มาก
15.	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	2.58	0.50	มาก
ภาพรวม		2.64	0.07	มาก

จากตารางที่ 4.3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะในภาพรวมอยู่ในระดับมาก จำนวน 36 คน $\bar{x} = 2.64$, S.D. = 0.07 ซึ่งถือว่านักเรียนมีความพึงพอใจอย่างมากต่อกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยผลการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัย มีขั้นตอนการศึกษาและสรุปผลการศึกษาลำดับดังนี้

1. สรุป
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

5.1.1 กิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 90.24/94.19 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

5.1.2 นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.64, S.D. = 0.07$)

5.2 อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ มีประเด็นสำคัญนำมาอภิปรายดังนี้

5.2.1 จากผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนาการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพ 90.24/94.19 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นทั้งนี้เนื่องจากการจัดทำแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ได้ผ่านขั้นตอนในการทำอย่าง

เป็นระบบ และวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมโดยได้ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู เนื้อหา เทคนิควิธีการจากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และได้ผ่านการตรวจสอบประเมินความถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญ ผ่านการทดลองปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์ ก่อนนำไปทดลองสอนจริง โดยผู้ศึกษาค้นคว้าได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามองค์ประกอบ คือ เขียนสาระสำคัญให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมพฤติกรรม ทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย โดยการทําวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกการเรียนรู้โดยกิจกรรมเทคนิค STAD ของสุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ มีขั้นตอนการเรียนอยู่ 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นเตรียมเนื้อหา 2) ขั้นจัดทีม 3) ขั้นเรียนรู้ 4) ขั้นทดสอบ 5) ขั้นการรับรองผลงาน จึงส่งผลให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551, น. 281) กล่าวว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ว่าเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การวัดผล ประเมินผล ให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า แผนการสอนเป็นแผนที่ผู้สอนจัดทำขึ้นจากคู่มือครูหรือแนวการสอนของกรมวิชาการทำให้ผู้สอนทราบว่าสอนเนื้อหาใดเพื่อจุดประสงค์ใดสอนอย่างไรใช้สื่ออะไรและวัดผลประเมินผลโดยวิธีใด ในการจัดกิจกรรมการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการเรียนรู้ที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้แบ่งกลุ่มที่มีความสามารถต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าของ นางลักขณ์ วรชิน (2557, น. 107-112) พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านการเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงมาตรา และไม่ตรงมาตราโดยใช้ผังความคิดประกอบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.91/82.50 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

5.2.2 จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนการจัดการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ สรุปได้ว่าการเปรียบเทียบด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน แบบปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ซึ่งพบว่าการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.44 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 18.81 ตามลำดับและเมื่อนำมาเปรียบเทียบกันระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ระดับ .05 นั่น คือ มีความคลาดเคลื่อนของการทดสอบไม่ถึงร้อยละ 5 ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ เป็นเครื่องมือในการพัฒนาความสามารถ ช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น เป็นไปตามแนวคิดทฤษฎีของ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545, น. 131) เพราะในการใช้แบบฝึกทักษะผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนและทำซ้ำด้วยตนเองประกอบกับแบบฝึกมีความน่าสนใจ ทั้งเนื้อหา ภาพประกอบ รวมทั้งกิจกรรม

ในแต่ละแบบฝึก จากง่ายไปหายาก ดังนั้น แบบฝึกจึงเป็นส่วนที่ช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรันยา ธรรมศิริ (2557, น. 106-107) พบว่าผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำมีประสิทธิภาพเท่ากับ 12.23/25.84 ตามลำดับ

5.2.3 จากผลการวิจัยพบว่าการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก (โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.64 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.07) ซึ่งในขณะที่ จัดการเรียนรู้อยู่นั้น นักเรียนได้มีความชอบในการเรียนการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ โดยการจัดการเรียนรู้ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิค STAD ของสุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ ซึ่งมีอยู่ 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นเตรียมเนื้อหา 2) ขั้นจัดทีม 3) ขั้นเรียนรู้ 4) ขั้นทดสอบ 5) ขั้นการรับรองผลงาน มีการทำงานเป็นกลุ่ม จึงทำให้นักเรียนมีความชอบและสนุกสนานที่ได้ทำงานเป็นกลุ่มแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและช่วยกันทำผลงานของกลุ่มตัวเองให้ออกมาดี มีการนำเสนอผลให้ เด็ก ๆ จะได้พูดได้นำเสนอ ทำให้เด็กมีการกล้าแสดงออก การทำแบบฝึกทักษะจะมีหลากหลายแบบ มีทั้งการอ่าน การเขียน ระบายสี แต่เด็กนักเรียนจะมีความสุขในการระบายสีมากที่สุด ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ นักเรียนให้ความสนใจ และมีความสุขต่อการทำกิจกรรมมาก สามารถทำแบบฝึกทักษะ กล้าอ่านและออกเสียงได้อย่างถูกต้องชัดเจน มีความสุขในการเรียนและเกิดความภาคภูมิใจในตนเองส่งผลให้นักเรียนมีความมั่นใจในการตอบคำถามและกล้าที่จะถามเมื่อเกิดความสงสัย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุภาพ มีกิ่ง (2553, น. 72-77) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สวัสดิ์ สุขโสสม (2551, น. 82) พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโดยใช้แบบฝึกทักษะอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทวัน กองธรรม (2556, น. 86-88) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแผนการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

5.3.1.1 ควรนำการจัดกิจกรรมรูปแบบการร่วมมือไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้และครูควรปรับให้สอดคล้องกับสถานการณ์ เช่น จำนวนนักเรียนต่อกลุ่มอาจมีเพิ่มหรือลดลงได้ การกำหนดบทบาทของนักเรียนอาจปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสม

5.3.1.2 ครูผู้สอนจัดกลุ่มนักเรียนและอธิบายขั้นตอนในการจัดกิจกรรมแบบร่วมมือเทคนิค STAD ให้นักเรียนเข้าใจ พร้อมอธิบายขั้นตอนในการทำแบบฝึกทักษะและสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้ถูกต้อง จึงจะทำให้กิจกรรมบรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

5.3.1.3 ครูผู้สอนควรมีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายแตกต่างกันออกไป หลาย ๆ กิจกรรม เพราะจะทำให้ผู้เรียนไม่เกิดการเบื่อหน่าย สนุกสนาน และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำเสนอผลงานตัวเองหรือผลงานกลุ่ม เพื่อให้เกิดทักษะในการคิด การพูด การกล้าแสดงออก ซึ่งจะส่งผลให้การเรียนดีและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ไปใช้ในกลุ่มสาระการเรียนอื่น

5.3.2.2 ควรนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD มาใช้เปรียบเทียบกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมืออื่นด้วย

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กรมวิชาการ. (2545). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2545*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2546). *แนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กัลยา กุลสุวรรณ และคณะ. (2554). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร* (พิมพ์ครั้งที่ 3). ขอนแก่น: คลังน่านาวิทยา.
- กองทัพ เคลือบพนิกกุล. (2542). *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- กองเหรียญ มองโงสง. (2550). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. (การศึกษา ค้นคว้าอิสระ กศ.ม.)*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชนิษฐา แสงภักดี. (2540). *การใช้แบบฝึกพัฒนาการเขียนสรุปความ จากบทร้อยแก้ว “พัฒนากุล” จังหวัดสระบุรี (วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เข็มทอง จิตจักร. (2544). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยาก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนามนพิทยาคม จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีระดับความสามารถทางภาษาไทยแตกต่างกัน ซึ่งเรียนโดยใช้เกมใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะและใช้วิธีการเรียนแบบปกติ (วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จรูญรัตน์ กางกั้น. (2531). *การศึกษาคำภาษาไทยที่สะกดยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ ค.ม.)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). *การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน*. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.
- ชาญชัย อาจิณสมาจาร. (2540). *หลักการสอนทั่วไป*. กรุงเทพฯ: พัทธอักษร.
- ฐะปะนีย์ นาคทรพร. (2545). *การสอนภาษาไทยขั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2550). *Model การจัดการเรียนรู้ ตามปรัชญาพระราชทานเศรษฐกิจพอเพียง*. กรุงเทพฯ: ธารอักษร.
- ทศนา แชมมณี. (2555). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 12)*. กรุงเทพฯ: ด่านสุทธาการพิมพ์.

- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2542). *พฤติกรรมการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ธนู ทดแทนคุณ และกุลวดี แพทย์พิทักษ์. (2548). *ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- นงลักษณ์ วรชิน. (2557). *การพัฒนาทักษะการอ่าน การเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตราโดยใช้แผนผังความคิดประกอบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD กลุ่มสาระภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2* (ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- นพดล จันทรเพ็ญ. (2542). *หลักการใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: แสงศิลป์การพิมพ์.
- นภาพรณีย์ ทาโยธี. (2555). *การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน โดยใช้แบบฝึกทักษะด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1* (วิทยานิพนธ์ ค.ม). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- นันทวัน กองธรรม. (2556). *การพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3* (วิทยานิพนธ์ ค.ม (หลักสูตรและการเรียนการสอน)). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- บรรเทา กิตติศักดิ์. (2541). *โรงเรียนชุมชน*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2552). *พื้นฐานการวิจัยการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กทม.: ประสานการพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2529). *วิธีวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บันลือ พลฤกษ์วัน. (2533). *มิติใหม่ในการสอนอ่านภาคปฏิบัติ อันดับที่ 8*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ประสพสุข ฤทธิเดช. (2558). *นวัตกรรมการศึกษาการสอนภาษาไทย*. มหาสารคาม: อภิชาติการพิมพ์.
- ประสาธน์ เนืองเฉลิม. (2554). *หลักสูตรการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เผชญิ กิจระการ. (2554). *ดัชนีประสิทธิผล เอกสารประกอบการสอน วิชา 503710*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ไพศาล วรคำ. (2562). *การวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 10). มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิต พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: นานามีบุคส์พับลิเคชัน.
- รัฐจิต แก้วจำปา. (2544). *ภาษาไทย 1*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.

- โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม. (2562). รายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา Self Assessment Report: SAR ประจำปีการศึกษา 2562. มหาสารคาม: โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม.
- วิมนรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). หลักสูตรและการสอนภาษาไทย. มหาสารคาม: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิมนรัตน์ สุนทรโรจน์. (2551). การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านจับใจความด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดโดยใช้สมองเป็นฐาน. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิรุฬ พรรณทวี. (2542). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของหน่วยงานกระทรวงมหาดไทยในอำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน (วิทยานิพนธ์ กศ.ม.). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วีระศักดิ์ ปัตตลาโพธิ์. (2540). ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำพื้นฐานในแบบเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม. (วิทยานิพนธ์ กศ.ม.). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วรรณภา ไชยวรรณ. (2549). การพัฒนาแผนการอ่านและการเขียนภาษาไทยเรื่องอักษรควบและอักษรนำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะ. (การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วรรณิ โสมประยูร. (2544). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สนธิ สัตโยภาส. (2545). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น. กรุงเทพฯ: ธารอักษร.
- สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. (2545). สื่อการเรียนรู้ภาษาไทยฉบับสมบูรณ์แบบ 4. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สมหมาย เปียถนอม. (2551). ความพึงพอใจของนักศึกษาในการได้รับการบริการจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- สวัสดี สุขโสสม. (2551). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม.). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุนันท์ สินธพานนท์. (2552). นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน. กรุงเทพฯ: 9119 เทคโนโลยีปริทัศน์.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2542). หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- สุภาพ มีกง. (2553). *การพัฒนาความสามารถด้านการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT. (การศึกษา ค้นคว้าอิสระ กศ.ม.). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- สุวิทย์ มูลคำ. (2549). *กลยุทธ์การสอนคิดสังเคราะห์. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.*
- สุวิทย์ มูลคำ และ สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). *การพัฒนาผลงานทางวิชาการสู่การเลื่อนวิทยฐานะ. กรุงเทพฯ: อี เค บุคส์.*
- สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ. (2546). *21 วิธีจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนากระบวนการผลิต (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.*
- เสนีย์ วิลาวรรณ. (2544). *พัฒนาทักษะภาษา เล่ม 3. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.*
- สำลี รักสุทธี. (2544). *เทคนิควิธีการพัฒนาหลักสูตรแบบบูรณาการ. กรุงเทพฯ: เดอะบุ๊ก.*
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). *หลักการสอน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.*
- Ahmed, Sarah. (2003). *The Development of Phonmic and Orthographic Spelling Patterns: A Method for Assessing Spelling Knowledge in Grades Two Through Five. Dissertation Abstracts Internationnal. 61(6), 157-B 2000.*
- Bouchard, Magaret Pary. (2002). *An Investigation of Students Word Knowledge as Demonstrated By Their Reading and Spelling Errors. Dissertation Abstracts International. 63(2): 541 – A ; August, 2002.*
- Herzberg.F., Bernard, M. and Barbar, B.S. (1970). *The Motivation towork. New York: John Wiley & Son.*
- Slavin. (1995). *Cooperative Learning: Theory, research and Practice. Massachusetts: Simon & Schuster.*
- Vroom,H.V. (1964). *Work and Motivation. New York: Wiley and Sons.*

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

แผนการจัดการเรียนรู้
แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เรื่อง การอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน

เวลา 1 ชั่วโมง

ประกอบแบบฝึกชุดที่ 3 เรื่อง คำที่มีตัวสะกดตรงมาตราแม่เกยและแม่เออว

มาตรฐานและตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท1.1 ป.1/1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจองและข้อความสั้น ๆ

มาตรฐาน ท4.1 ป.1/2 เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

สาระสำคัญ

มาตราตัวสะกดเป็นพยัญชนะที่ใช้บังคับท้ายเสียง หรือพยัญชนะที่ประกอบอยู่ท้ายสระและมีเสียงประสมเข้ากับสระ ทำให้เสียงและความหมายของคำเปลี่ยนไป จะมีทั้งคำที่อ่านและเขียนตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา มาตราตัวสะกดตรงตามแม่มี 4 มาตรา ได้แก่ แม่กง แม่กม แม่เกย และแม่เออว

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนเข้าใจหลักการอ่านและการเขียนของคำได้ถูกต้อง
2. นักเรียนอ่านและเขียนความหมายของคำในมาตราแม่เกยและแม่เออวได้
3. นักเรียนบอกความหมายของคำและประโยคได้
4. นักเรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

การอ่านและเขียนคำที่ตรงตามมาตราตัวสะกด จากคำพื้นฐานในหนังสือเรียนวิชาการรณคดีลำนำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 20 คำ

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นเตรียมเนื้อหา

1. คุณครูชี้แจงกระบวนการเรียนรู้และจุดประสงค์ในการเรียน
2. คุณครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย เรื่องมาตราตัวสะกดที่ตรงตามแม่เกยและแม่เออว จำนวน 10 ข้อ 10 คะแนน

ชั้นเรียนรู้

3. คุณครูอธิบายและให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องมาตราตัวสะกดที่ตรงตามแม่
 - แม่เกย คือคำที่สะกดด้วย ย เช่น ไทย กล้าย หอย รวย อ้อย
 - แม่เกอว คือคำที่สะกดด้วย ว เช่น นัว มะนาว ดาว ข้าว มะพร้าว
4. คุณครูแจกใบงานเรื่องมาตราตัวสะกดให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียนเอง
5. คุณครูพานักเรียนอ่านคำในใบงานโดยให้อ่านตาม 1 รอบ อ่านพร้อมกัน 1 รอบ

และอ่านเอง 1 รอบ

6. คุณครูให้นักเรียนนำใบงานมาส่งทีละคนพร้อมกับอ่านให้คุณครูฟัง

ชั้นจัดทีม

7. คุณครูอธิบายชี้แจงจุดประสงค์ที่จะเรียนในชั่วโมงนี้ โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน 9 กลุ่ม โดยกิจกรรมให้นักเรียนแยกคำพื้นฐานที่คุณครูกำหนดให้ ให้ตรงกับมาตราตัวสะกดของคำ และนำเสนอหน้าชั้นเรียน

ขั้นทดสอบ

8. คุณครูพานักเรียนอ่านคำพื้นฐานบนกระดานจำนวน 20 คำ
9. คุณครูให้นักเรียนทำกิจกรรม

ขั้นการรับรองผลงาน

10. คุณครูให้นักเรียนออกมาแนะนำเสนอหน้าชั้นเรียนทีละกลุ่ม
11. คุณครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายและสรุปบทเรียนที่เรียนในเรื่องมาตราตัวสะกดตรงตามมาตราแม่เกยและแม่เกอว

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. หนังสือเรียนวิชาการรณคดีลำนำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. ใบความรู้เรื่องมาตราตัวสะกดแม่เกยและแม่เกอว
3. ใบงานการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน
4. ใบกิจกรรมการทำงานกลุ่ม
5. แบบทดสอบย่อย

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัดและประเมินผล
 - 1.1 วัดทักษะการอ่านคำพื้นฐาน
 - 1.2 การตรวจใบงานแบบฝึกทักษะ
 - 1.3 ผลงานกลุ่ม

2. เครื่องมือการวัดและประเมินผล
 - 2.1 แบบทดสอบย่อย
 - 2.2 แบบประเมินทักษะการอ่านและการเขียน
 - 2.3 แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
3. เกณฑ์การประเมิน
 - 3.1 การประเมินทักษะการอ่านผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
 - 3.2 การประเมินแบบทดสอบผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
 - 3.3 การประเมินสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ชุดที่ 2

คำที่สะกดตรงตามมาตราตัวสะกด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

โดย

นางสาวประวีณนุช ศิริบุรณ์

นักศึกษาปริญญาโท

สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คำนำ

แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำเรื่อง มาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ชุดที่ 2 คำที่สะกดตรงตามมาตรฐานตัวสะกด ชุดนี้ ได้จัดทำเพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับการสะกดคำตามมาตรฐานตัวสะกด ซึ่งได้กำหนดเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประกอบด้วยใบความรู้ แบบฝึกทักษะ แบบทดสอบย่อย ซึ่งจัดทำให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแบบฝึกทักษะชุดนี้จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้ เสริมความรู้ และเสริมทักษะได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นางสาวประวีณนุช ศิริบุรณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

คำชี้แจง

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่สะกดตรงตามมาตรา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วย

1. ใบความรู้
2. แบบฝึกทักษะ
 - 2.1 ชุดที่ 1 แม่เกย
 - 2.2 ชุดที่ 2 แม่เกอว
 - 2.3 ชุดที่ 3 แม่กง
 - 2.4 ชุดที่ 4 แม่กม
3. แบบทดสอบย่อย
4. เฉลยแบบทดสอบย่อย
5. ใบงานกลุ่ม
6. แบบประเมิน

2. ก่อนสอนครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้และอธิบายเกี่ยวกับใบความรู้ให้นักเรียนเข้าใจ
3. ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะรายบุคคล เมื่อเสร็จแล้วให้รวบรวมส่งและจัดกลุ่มให้เท่า ๆ กัน
4. ในขณะที่นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่มอยู่นั้น ให้คุณครูประเมินการทำงานของนักเรียนเป็นรายบุคคล
5. เมื่อทำกิจกรรมกลุ่มเสร็จแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย
6. สรุปผลการทำงานและคะแนนให้นักเรียนทราบคะแนนของตนเอง

ใบความรู้ที่ 1 เรื่องมาตราตัวสะกด

มาตราตัวสะกดในภาษาไทย

มาตราตัวสะกดมีทั้งที่ใช้ตัวสะกดตรงแม่
และมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงแม่

มาตรา ก กา หรือแม่ ก กา คือ คำหรือพยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด
เช่น มา เสือ ตั้ว มือ เป็นต้น
ส่วนมาตราตัวสะกดมีทั้งหมด ๘ แม่ คือ กก กต กบ กม
เกย เกอว กง กน แบ่งได้ดังนี้

๑ มาตราตัวสะกดตรงแม่
ใช้ตัวสะกดตัวเดียว
มี ๔ มาตรา คือ
แม่กง ใช้ ง สะกด
แม่กม ใช้ ม สะกด
แม่เกย ใช้ ย สะกด
แม่เกอว ใช้ ว สะกด

๒ มาตราตัวสะกดไม่ตรงแม่
มีตัวสะกดหลายตัวในมาตราเดียวกัน
เพราะออกเสียงเหมือนตัวสะกด
เดียวกัน มี ๔ มาตรา คือ
แม่กน ใช้ น ญ ณ ร ล ฟ สะกด
แม่กก ใช้ ก ข ค ม สะกด
แม่กบ ใช้ บ ป ภ พ ฟ สะกด
แม่กต ใช้ ต จ ช ซ ฎ ฏ ฉ ท ฒ
ต ถ ท ฐ ศ ช ส

ใบความรู้ที่ 2 เรื่องมาตราตัวสะกดแม่เกย

มาตราตัวสะกด แม่เกย

แม่เกย พยัญชนะที่เป็นตัวสะกดในมาตรานี้
คือ ย

เช่น เนย ขาย อร่อย ขยาย

ตัวอย่างคำที่สะกดด้วยแม่เกย

สร้อย

อ้อย

กล้วย

ไฟฉาย

ถ้วย

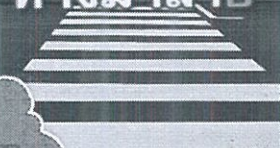
น้อยหน้า

นักมวย

ทางม้าลาย

ผู้ชาย

ป้ายจราจร

ใบความรู้ที่ 3 เรื่องมาตราตัวสะกดแม่เกอว

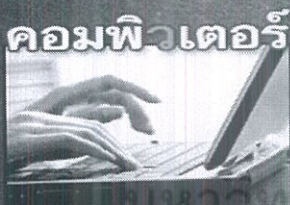

มาตราตัวสะกดแม่เกอว

แม่เกอว พยัญชนะที่เป็นตัวสะกดในมาตรานี้
คือ ก

เช่น คิ้ว นิ้ว หิว ดาว ลาว

ตัวอย่างคำที่สะกดด้วยแม่เกอว

แบบฝึกชุดที่ 1

การอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน เรื่อง คำที่สะกดตรงตามมาตราแม่เกย

ที่	คำ	คัดลายมือ	คัดลายมือ	อ่านได้	อ่านไม่ได้
1.	ไฟฉาย				
2.	เนย				
3.	เหนียว				
4.	อร่อย				
5.	สร้อย				
6.	สบาย				
7.	เมืองไทย				
8.	กล้วย				
9.	อ้อย				
10.	เรียบร้อย				

เกณฑ์การประเมิน

อ่านและเขียนคำได้ร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์

แบบฝึกชุดที่ 2

การอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน เรื่อง คำที่สะกดตรงตามมาตราแม่กอก

ที่	คำ	คัดลายมือ	คัดลายมือ	อ่านได้	อ่านไม่ได้
1.	ก้วยเตี้ยว				
2.	ว่าว				
3.	มะพร้าว				
4.	นิ้ว				
5.	ขาว				
6.	ต้นข้าว				
7.	นกแก้ว				
8.	แมว				
9.	ยาว				
10.	มะนาว				

เกณฑ์การประเมิน

อ่านและเขียนคำได้ร้อยละ 80 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์

แบบทดสอบย่อย

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (x) ลงในช่องว่างที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

(10 ข้อ 10 คะแนน)

1. มาตรการตัวสะกดตรงแม่มีกี่มาตรา

ก. 1 มาตรา ข. 4 มาตรา ค. 8 มาตรา

2. คำในข้อใดอยู่ในมาตราตัวสะกดแม่ เกย

ก. มะพร้าว ข. กระเทียม ค. สบาย

3. คำในข้อใดอยู่ในมาตราตัวสะกดแม่ เกอว

ก. นี้ว ข. กางเกง ค. พัดลม

4. ข้อใดมีตัวสะกดต่างจากพวก

ก. ตู๋เย็น ข. ใบเตย ค. ไฟฉาย

5. ข้อใดอยู่ในมาตราตัวสะกดเดียวกับคำว่า “ ข้าว ”

ก. สาวสวย ข. ฟักทอง ค. มะพร้าว

6. ข้อใดอยู่ในมาตราตัวสะกดเดียวกับคำว่า “ ใบเตย ”

ก. สาวสวย ข. ฟักทอง ค. มะพร้าว

7. พ่อเลี้ยง.....อยู่หลังบ้าน ควรเติมคำใดลงในช่องว่าง

ก. นกแก้ว ข. รถยนต์ ค. ฟักทอง

8. ภาพต่อไปนี้ ตรงกับคำใด

ก. กระเทียม

ข. มะม่วง

ค. มะนาว

9. ภาพต่อไปนี้ ตรงกับคำใด

ก. แก้ว

ข. จาน

ค. ชาม

10. ภาพต่อไปนี้ ตรงกับคำใด

ก. วัว

ข. แมว

ค. นก

เฉลยแบบทดสอบย่อย

1. ข
2. ค
3. ก
4. ก
5. ค
6. ก
7. ก
8. ค
9. ก
10. ข

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ใบงานกลุ่ม

เรื่อง มาตรการตัวสะกดตรงตามมาตราแม่เกยและแม่เกอว

คำชี้แจง ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน โดยแยกคำพื้นฐานที่กำหนดให้ ให้ตรงตาม
มาตรการตัวสะกดแม่เกยและแม่เกอว พร้อมนำเสนอหน้าชั้นเรียน

(10 คะแนน)

รายชื่อสมาชิก

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....

ไฟฉาย	มะพร้าว	ขาว	นกแก้ว	กล้วย
ถ้าย	เมืองไทย	อ้อย	แมว	ยาว
กล้วยเตี้ย	นิ้ว	ต้นข้าว	ทักษาย	เหนียว
ว่าว	สบาย	เรียบร้อย	อร้อย	มะนาว

แม่เกย		แม่เกอว	
1.	6.	1.	6.
2.	7.	2.	7.
3.	8.	3.	8.
4.	9.	4.	9.
5.	10.	5.	10.

ที่	ชื่อ-สกุล	รายการ															สรุป	
		การมีส่วนร่วมในการวางแผน			การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่			การให้ความร่วมมือในการทำงาน			การแสดงความคิดเห็น			การรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย			ผ่าน	ไม่ผ่าน
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1		
33																		
34																		
35																		
36																		

เกณฑ์การให้คะแนนและเกณฑ์การประเมิน

11 - 15 คะแนน หมายถึง ดี

6 - 10 คะแนน หมายถึง พอใช้

1 - 5 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

หมายเหตุ ได้ 10 คะแนนขึ้นไปถือว่า ผ่าน

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้
การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน
โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นลงในแต่ละรายการว่ามีความเหมาะสมเพียงใดแล้วทำเครื่องหมาย

✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมี 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	แผนการจัดการเรียนรู้	มีคุณภาพระดับ	ดีมาก
4	หมายถึง	แผนการจัดการเรียนรู้	มีคุณภาพระดับ	ดี
3	หมายถึง	แผนการจัดการเรียนรู้	มีคุณภาพระดับ	ค่อนข้างดี
2	หมายถึง	แผนการจัดการเรียนรู้	มีคุณภาพระดับ	พอใช้
1	หมายถึง	แผนการจัดการเรียนรู้	มีคุณภาพระดับ	ควรปรับปรุง

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก

มี 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมเนื้อหา
2. ขั้นจัดทีม
3. ขั้นเรียนรู้
4. ขั้นทดสอบ
5. ขั้นการรับรองผลงาน

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. สารสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตร					
1.2 ครอบคลุมขอบข่ายสาระการเรียนรู้ที่สำคัญ					
1.3 มีความชัดเจนของภาษาที่ใช้					
1.4 สอดคล้องกับตัวชี้วัดในหลักสูตร					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด					
2.2 มีความชัดเจนของภาษาที่ใช้					
2.3 ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย					
3. สาระการเรียนรู้					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
3.2 มีความถูกต้องของสาระการเรียนรู้					
3.3 การแบ่งสาระการเรียนรู้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD					
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
4.2 เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน					
4.3 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
4.4 เหมาะสมกับเวลาที่สอน					
4.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม					
4.6 กิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง					
4.7 กิจกรรมส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำยาก					
5. ด้านสื่อการเรียนการสอน					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
5.2 สอดคล้องกับเนื้อหา					
5.3 ได้รับความสนใจของผู้เรียน					
5.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ					
5.5 เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน					
6. ด้านการวัดและประเมินผล					
6.1 สอดคล้องกับเนื้อหา					
6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
6.3 การวัดผลสามารถประเมินผลได้					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ.

(.....)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
แบบประเมินความสอดคล้องแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่องมาตราตัวสะกดตรงตามมาตรา
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้มีจำนวนทั้งหมด 20 ข้อ 20 คะแนน
2. แบบทดสอบฉบับนี้มี 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 3 ตัวเลือก ก ข และ ค จำนวน 14 ข้อ และตอนที่ 2 โยงเส้นจับคู่คำให้มีความหมายจำนวน 6 ข้อ
3. ให้ทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก ข ค ที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียวลงในกระดาษแบบทดสอบ

ตอนที่ 1 ข้อ 1-14 แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก ก ข หรือ ค

1. คำในข้อใดอยู่ในมาตราตัวสะกดแม่เกอว

- ก. นีว
- ข. กางเกง
- ค. พัดลม

2. คำในข้อใดอยู่ในมาตราตัวสะกดแม่กง

- ก. นีว
- ข. กางเกง
- ค. พัดลม

3. คำในข้อใดอยู่ในมาตราตัวสะกดแม่กม

- ก. นีว
- ข. กางเกง
- ค. พัดลม

4. ข้อใดมีตัวสะกดต่างจากพวก

- ก. ตู๋เย็น
- ข. ใบเตย
- ค. ไฟฉาย

5. ข้อใดอยู่ในมาตราตัวสะกดเดียวกับคำว่า “ ข้าว ”

- ก. สาวสวย
- ข. ฟักทอง
- ค. มะพร้าว

6. พี่สาวรีด.....ให้น้อง

- ก. มะละกอ
- ข. กระโปรง
- ค. กระต่าย

7. คำในข้อใดต่อไปนี้เป็นชนิด

- ก. รongเท้า
- ข. กระเป๋
- ค. มะพร้าว

8. พี่ให้อาหาร.....อยู่หลังบ้าน

- ก. แมว
- ข. ตู้เย็น
- ค. รถยนต์

9.เทียม ควรเติมข้อใดลงในช่องว่าง

- ก. กระ
- ข. กะ
- ค. กละ

10. ภาพต่อไปนี้ ตรงกับคำใด

- ก. กระเทียม
- ข. มะม่วง
- ค. มะนาว

11. ภาพต่อไปนี้ ตรงกับคำใด

- ก. แก้ว
- ข. จาน
- ค. ชาม

12. ภาพต่อไปนี้ ตรงกับคำใด

- ก. แตงกวา
- ข. ส้ม
- ค. แตงโม

13. ภาพต่อไปนี้ ตรงกับข้อใด

- ก. หมวก
- ข. กระโปรง
- ค. จาน

14. ภาพต่อไปนี้ ตรงกับคำใด

- ก. วัว
- ข. แมว
- ค. นก

ตอนที่ 2 ข้อ 15-20 โยงเส้นจับคู่คำให้มีความหมาย

15. ไฟ	○	○	พริ้ว
16. มะ	○	○	ฉาย
17. คน	○	○	แข็ง
18. เข็ม	○	○	ไทย
19. แมว	○	○	สี
20. หนังสือ	○	○	เหมียว

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	คำตอบ	ข้อที่	คำตอบ
1.	ก	11.	ก
2.	ข	12.	ค
3.	ค	13.	ข
4.	ก	14.	ข
5.	ค	15.	ไฟฉาย
6.	ข	16.	มะพร้าว
7.	ค	17.	คนไทย
8.	ก	18.	เข็มแข็ง
9.	ก	19.	แมวเหมียว
10.	ค	20.	หนังสือ

แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความสอดคล้องของข้อสอบกับ
จุดประสงค์การเรียนรู้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานโดยใช้

กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อที่แนบมาให้ว่าวัดได้ตรงจุดประสงค์หรือไม่โดย

กาเครื่องหมาย ✓ ในช่อง

+ 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่ได้วัดตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความคิดเห็น		
		+1	0	-1
อ่านคำได้	1. คำในข้อใดอยู่ในมาตราตัวสะกดแม่เกอว ก. นี้ว ข. กางเกง ค. พัดลม			
	2. คำในข้อใดอยู่ในมาตราตัวสะกดแม่กง ก. นี้ว ข. กางเกง ค. พัดลม			
	3. คำในข้อใดอยู่ในมาตราตัวสะกดแม่กม ก. นี้ว ข. กางเกง ค. พัดลม			
	4. ข้อใดอ่านออกเสียงสระ โะะ ทุกคำ ก. นกบิน ข. คนล้ม ค. พัดลม			

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความคิดเห็น		
		+1	0	-1
อ่านคำได้	5. ข้อใดอยู่ในมาตราตัวสะกดเดียวกับคำว่า “ ชั่ว ” ก. สาวสวย ข. ฟักทอง ค. มะพร้าว			
เขียนคำได้	6. ข้อใดมีตัวสะกดต่างจากพวก ก. ตู๋เย็น ข. ใบเตย ค. ไฟฉาย			
	7. คำในข้อใดต่อไปนี้เขียนผิด ก. รองเท้า ข. กระเป๋า ค. มะพร้าว			
เขียนคำได้	8. ข้อใดสะกดถูกต้องทุกคำ ก. กากบาท น้ำตก ข. ตักบาตร เงินบาตร ค. อำนาจ วาสนา			
	9. ข้อใดเขียนถูกต้อง ก. สนุกสนาน ข. สดวกสะบาย ค. กระสับกระส่าย			
	10.เติม ควรเติมข้อใดลงในช่องว่าง ก. กระ ข. กะ ค. กละ			

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความคิดเห็น		
		+1	0	-1
แต่งประโยคได้	11. พี่สาวรีด.....ให้น้อง ก. มะละกอ ข. กระโปรง ค. กระต่าย			
	12. พี่ให้อาหาร.....อยู่หลังบ้าน ก. แมว ข. ตู๋เย็น ค. รถยนต์			
	13. คุณยายชอบตัด.....ทุกเช้า ก. บาด ข. บาตร ค. บาท			
	14. พ่อบอกว่าสุนัขเป็น.....ที่ชื่อ.....ต่อเจ้าของ มาก ควรเติมคำใด ก. สัตว์ สัตย์ ข. สัต สัตย์ ค. สัตย์ สัตว์			
	15. ทุกวัน.....คุณแม่จะร้อยพวงมาลัยไปถวาย พระ.....รูป ควรเติมคำในข้อใด ก. พระ พุด ข. พระ พุทธ ค. พุด พุด			

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความคิดเห็น		
		+1	0	-1
บอก ความหมาย ของภาพได้	16. ภาพต่อไปนี้ ตรงกับคำใด ก. กระเทียม ข. มะม่วง ค. มะนาว			
	17. ภาพต่อไปนี้ ตรงกับคำใด ก. แก้ว ข. จาน ค. ชาม			
	18. ภาพต่อไปนี้ ตรงกับคำใด ก. แตงกวา ข. ส้ม ค. แตงโม			
	19. ภาพต่อไปนี้ เขียนอย่างไร ก. หมวก ข. กระโปรง ค. จาน			
	20. ภาพต่อไปนี้ ตรงกับคำใด ก. วัว ข. แมว ค. นก			

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	ความคิดเห็น		
		+1	0	-1
แต่งประโยคได้	21. มัง..... ควรเติมข้อใดลงในช่องว่าง ก. กุด ข. คุด ค. มุด			
	22. ฉันช่วยแม่หั่น.....อยู่ในครัว ก. หมวก ข. แตงกวา ค. จาน			
	23. พ่อชอบทาน..... ก. ทุเรียน ข. แว่นตา ค. ผลไม้			
บอกความหมาย ภาพได้	24. ภาพต่อไปนี้ ตรงกับคำใด ก. เป็ด ข. กระจ่าง ค. นก			

จับคู่คำให้มี ความหมายได้ ถูกต้อง	25. ไฟ	☐	☐	พริ้ว			
	26. มะ	☐	☐	ฉาย			
	27. คน	☐	☐	แข็ง			
	28. เข็ม	☐	☐	ไทย			
	29. แมว	☐	☐	สือ			
	30. หนัง	☐	☐	เหมียว			

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ
(.....)

...../...../.....

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามความพึงพอใจ

แบบประเมินความสอดคล้องแบบสอบถามความพึงพอใจ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน
โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ
(สำหรับนักเรียน)

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ให้ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน

ระดับ 3 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจมาก

ระดับ 2 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 1 หมายถึง นักเรียนพึงพอใจน้อย

ข้อที่	รายการการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ		
		3	2	1
1.	นักเรียนชอบแบบฝึกทักษะเรื่องวรรณยุกต์हररा			
2.	นักเรียนมีความสุขที่ได้ระบายสีแบบฝึกทักษะเรื่องวรรณยุกต์			
3.	นักเรียนสนุกสนานที่ได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนและได้รับคำชมจากคุณครู			
4.	นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบผลงานกลุ่ม			
5.	นักเรียนชอบที่ได้แบ่งกลุ่มทำแบบฝึกทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด			
6.	นักเรียนมีความกล้าแสดงออกในการนำเสนอผลงาน			
7.	นักเรียนมีความสุขที่ได้ระบายสีแบบฝึกทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด			
8.	นักเรียนสนุกสนานที่ได้ตอบคำถามเรื่องมาตราตัวสะกด			
9.	นักเรียนมีความสุขที่ได้ระบายสีแบบฝึกทักษะเรื่องคำควบกล้ำ			
10.	นักเรียนชอบในการทำงานกลุ่ม			
11.	นักเรียนชอบแบบฝึกทักษะเรื่องอักษรนำ			
12.	นักเรียนมีความสุขที่ได้ทำแบบฝึกทักษะเรื่องอักษรนำพร้อมการแจ้จคะแนนกลุ่ม			
13.	นักเรียนสนุกสนานได้ทำงานกลุ่มและได้รับรางวัล			
14.	นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการตอบคำถามเรื่องอักษรนำ			
15.	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้			

แบบประเมินความสอดคล้องแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก ดังนี้

+1 เมื่อ แน่ใจว่าข้อความนั้นวัดได้ สอดคล้องตามคำนิยามความพึงพอใจ

0 เมื่อ ไม่แน่ใจว่าแบบประเมินนั้นวัดได้ สอดคล้องตามคำนิยามความพึงพอใจ

-1 เมื่อ แน่ใจว่าแบบประเมินนั้นวัดได้ ไม่สอดคล้องตามคำนิยามความพึงพอใจ

ข้อที่	รายการการประเมิน	ความสอดคล้อง		
		+1	0	-1
1.	นักเรียนชอบแบบฝึกทักษะเรื่องวรรณยุกต์ทรรษา			
2.	นักเรียนมีความสุขที่ได้ระบายสีแบบฝึกทักษะเรื่องวรรณยุกต์			
3.	นักเรียนสนุกสนานที่ได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนและได้รับคำชมจากคุณครู			
4.	นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบผลงานกลุ่ม			
5.	นักเรียนชอบที่ได้แบ่งกลุ่มทำแบบฝึกทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด			
6.	นักเรียนมีความกล้าแสดงออกในการนำเสนอผลงาน			
7.	นักเรียนมีความสุขที่ได้ระบายสีแบบฝึกทักษะเรื่องมาตราตัวสะกด			
8.	นักเรียนสนุกสนานที่ได้ตอบคำถามเรื่องมาตราตัวสะกด			
9.	นักเรียนมีความสุขที่ได้ระบายสีแบบฝึกทักษะเรื่องคำควบกล้ำ			
10.	นักเรียนชอบในการทำงานกลุ่ม			
11.	นักเรียนชอบแบบฝึกทักษะเรื่องอักษรนำ			
12.	นักเรียนมีความสุขที่ได้ทำแบบฝึกทักษะเรื่องอักษรนำพร้อมการแจ้จะแนนกลุ่ม			
13.	นักเรียนสนุกสนานที่ได้ทำงานกลุ่มและได้รับรางวัล			
14.	นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการตอบคำถามเรื่องอักษรนำ			
15.	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้			

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ง

การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ง.1 ผลการประเมินกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							ระดับความเหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	S.D	ค่าเฉลี่ย	
สาระสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้								
1. ถูกต้องได้ใจความ	4	5	4	5	4	0.55	4.40	มาก
2. แสดงความคิดเห็นหลักได้ชัดเจน	5	5	4	4	4	0.55	4.40	มาก
3. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	5	4	5	0.55	4.60	มากที่สุด
จุดประสงค์การเรียนรู้								
1. นำไปสู่การปฏิบัติได้	4	4	5	5	5	0.55	4.60	มากที่สุด
2. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	5	5	5	0.45	4.80	มากที่สุด
3. สอดคล้องกับกิจกรรม	5	4	5	4	5	0.55	4.60	มากที่สุด
4. ระบุพฤติกรรมที่วัดประเมินได้ชัดเจน	4	5	4	5	5	0.55	4.60	มากที่สุด
5. ครอบคลุมพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยทักษะพิสัยและจิตพิสัย	4	5	5	4	4	0.55	4.40	มาก
สาระการเรียนรู้/กิจกรรมการเรียนรู้								
1. สาระการเรียนรู้ สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	4	4	0.45	4.20	มาก
2. สาระการเรียนรู้เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชา	5	4	5	4	5	0.55	4.60	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ ง.1 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							ระดับความเหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	S.D	ค่าเฉลี่ย	
3. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย	5	5	4	4	4	0.55	4.40	มาก
4. กิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาคุณลักษณะผู้เรียนได้ชัดเจน	5	4	4	5	5	0.55	4.60	มากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนรู้เน้นผู้เรียนให้แสวงหาความรู้	4	5	4	4	5	0.55	4.40	มาก
6. กิจกรรมเหมาะสมกับระดับผู้เรียน	5	5	5	4	4	0.55	4.60	มากที่สุด
7. กิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอนของการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD	5	5	5	5	5	0.00	5.00	มากที่สุด
สื่อ อุปกรณ์/แหล่งเรียนรู้								
1. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้และกิจกรรม	4	4	3	5	4	0.71	4.00	มาก
2. สื่อเหมาะสมผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้	5	4	4	3	4	0.71	4.00	มาก
3. สนองต่อจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้	4	3	3	5	4	0.84	3.80	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ ง.1 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	S.D	ค่าเฉลี่ย	
การวัดและประเมินผล								
1. การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้และสาระสำคัญ	5	5	4	5	4	0.55	4.60	มากที่สุด
2. ใช้เครื่องมือวัดและ ประเมินผลได้เหมาะสม	5	4	4	4	5	0.55	4.40	มาก
3. วัดและประเมินผลได้ ครอบคลุมพฤติกรรมด้าน พุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและ จิตพิสัย	4	4	5	5	4	0.55	4.40	มาก
4. มีการวัดและประเมินผล ตามสภาพจริง	5	5	5	4	5	0.45	4.80	มากที่สุด
โดยรวม						0.28	4.46	มาก

ตารางที่ ง.2 ผลการประเมินแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							ระดับความเหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	ค่าเฉลี่ย	S.D.	
1. คำชี้แจงประกอบการใช้แบบฝึกทักษะมีความชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย	5	4	4	3	4	4.00	0.71	มาก
จุดประสงค์การเรียนรู้								
2. สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
3. ภาษาที่ใช้ชัดเจนเข้าใจง่าย	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
เนื้อหา								
4. เนื้อหาและภาษาที่ใช้เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
5. มีความยากง่ายพอเหมาะ	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
6. น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
7. เนื้อหาเหมาะกับเวลาเรียน	4	5	4	4	5	4.40	0.55	มาก
รูปแบบของแบบฝึกทักษะ								
8. น่าสนใจ สวยงาม	5	4	4	5	4	4.40	0.55	มาก
9. ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสม	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มาก
10. แบบฝึกทักษะเข้าใจง่ายและเป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาอื่น ๆ ด้วย	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
โดยรวม						4.50	0.24	มาก

ตารางที่ ง.3 ผลการประเมินความสอดคล้องแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการอ่าน และการเขียนสะกดคำพื้นฐาน โดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ

ข้อสอบที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
ข้อ 1	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 2	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 3	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 4	-1	-1	1	-1	1	-0.20	ตัดทิ้ง
ข้อ 5	1	1	-1	1	1	0.60	ใช้ได้
ข้อ 6	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 7	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 8	-1	-1	-1	-1	-1	-1.00	ตัดทิ้ง
ข้อ 9	1	-1	1	-1	1	0.20	ตัดทิ้ง
ข้อ 10	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 11	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 12	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 13	-1	-1	0	0	1	-0.20	ตัดทิ้ง
ข้อ 14	-1	0	-1	0	-1	-0.60	ตัดทิ้ง
ข้อ 15	-1	0	-1	0	-1	-0.60	ตัดทิ้ง
ข้อ 16	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 17	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 18	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 19	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 20	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 21	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 22	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 23	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ ง.3 (ต่อ)

ข้อสอบที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
ข้อ 24	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 25	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 26	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 27	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 28	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 29	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 30	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
โดยรวม						0.70	ใช้ได้

ตารางที่ ง.4 ผลการประเมินความสอดคล้องแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน โดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
ข้อ 1	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 2	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 3	1	0	1	1	0	0.60	ใช้ได้
ข้อ 4	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 5	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 6	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 7	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 8	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 9	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 10	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 11	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 12	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 13	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ข้อ 14	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อ 15	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
โดยรวม						0.91	ใช้ได้

ตารางที่ ง.5 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ

เลขที่	คะแนน 20 คะแนน		D
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	10	16	6
2	16	19	3
3	17	20	3
4	19	20	1
5	10	16	6
6	16	20	4
7	13	17	4
8	19	20	1
9	16	19	3
10	15	19	4
11	15	19	4
12	20	20	0
13	10	16	6
14	15	18	3
15	11	19	8
16	18	20	2
17	10	18	8
18	15	19	4
19	18	20	2
20	11	18	7
21	18	19	1
22	12	18	6
23	10	18	8
24	20	20	0

(ต่อ)

ตารางที่ ง.5 (ต่อ)

เลขที่	คะแนน 20 คะแนน		D
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
25	20	20	0
26	14	18	4
27	11	16	5
28	20	20	0
29	10	16	6
30	20	20	0
31	20	20	0
32	18	20	2
33	16	19	3
34	19	20	1
35	18	20	2
36	16	20	4
$\sum x$	556	677	121
\bar{X}	15.44	18.81	3.37
S.D	3.61	1.41	2.2
ร้อยละ	77.84	94.19	16.35

ตารางที่ ง.6 ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน
โดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ

เลขที่	แผนที่ 1		แผนที่ 2		แผนที่ 3		แผนที่ 4		แผนที่ 5		แผนที่ 6		แผนที่ 7		แผนที่ 8		แผนที่ 9		แผนที่ 10		รวมคะแนน 250 คะแนน
	แบบทดสอบย่อย	แบบสังเกตพฤติกรรมการกลุ่ม	แบบทดสอบย่อย	แบบสังเกตพฤติกรรมการกลุ่ม	แบบทดสอบย่อย	แบบสังเกตพฤติกรรมการกลุ่ม	แบบทดสอบย่อย	แบบสังเกตพฤติกรรมการกลุ่ม	แบบทดสอบย่อย	แบบสังเกตพฤติกรรมการกลุ่ม	แบบทดสอบย่อย	แบบสังเกตพฤติกรรมการกลุ่ม	แบบทดสอบย่อย	แบบสังเกตพฤติกรรมการกลุ่ม	แบบทดสอบย่อย	แบบสังเกตพฤติกรรมการกลุ่ม	แบบทดสอบย่อย	แบบสังเกตพฤติกรรมการกลุ่ม	แบบทดสอบย่อย	แบบสังเกตพฤติกรรมการกลุ่ม	
	10	15	10	15	10	15	10	15	10	15	10	15	10	15	10	15	10	15	10	15	
1	7	13	8	13	7	15	8	13	7	15	9	13	8	15	8	15	7	13	8	14	216
2	8	14	9	14	8	13	7	14	8	13	9	14	7	13	7	13	8	14	7	14	213
3	9	15	7	14	9	15	6	14	9	15	8	14	8	15	8	15	9	14	8	13	225
4	8	13	8	15	8	14	7	15	8	14	9	15	9	14	9	14	8	15	8	15	226
5	7	15	9	14	7	14	8	14	8	14	8	14	8	14	8	14	9	14	8	14	221
6	6	14	8	14	8	15	9	14	6	15	9	14	9	15	9	15	8	14	9	15	226
7	8	14	9	14	8	13	8	14	8	13	8	14	8	13	8	13	8	14	8	13	216
8	9	15	6	15	9	14	9	15	8	14	9	15	9	14	8	14	6	15	9	15	228
9	8	13	8	15	8	13	7	15	8	13	9	13	9	15	9	13	8	15	9	14	222
10	9	14	9	13	8	14	8	13	8	14	8	14	8	13	8	14	9	13	8	14	205
11	8	14	8	15	9	14	8	15	9	14	9	14	9	15	8	14	8	15	8	15	229
12	9	15	9	14	8	15	9	14	6	15	8	15	8	14	9	15	8	14	9	13	227
13	8	14	8	14	9	14	8	14	9	14	9	14	9	14	8	14	8	14	8	14	224
14	9	14	9	15	8	14	9	15	8	14	8	14	8	15	9	14	9	15	9	15	231
15	8	14	6	13	9	14	6	13	9	14	9	14	9	13	8	14	8	13	8	15	217
16	9	15	8	14	9	15	8	14	8	15	9	15	8	14	9	15	9	14	8	15	231
17	8	14	9	15	8	15	7	13	9	15	8	15	8	15	9	13	7	14	8	14	224
18	8	14	8	14	9	14	8	14	9	14	9	14	9	14	8	14	8	14	8	14	224
19	9	15	9	14	8	15	9	14	6	15	8	15	8	14	9	15	8	14	9	13	227
20	8	14	8	14	9	14	8	14	9	14	9	14	9	14	8	14	8	14	8	14	224

(ต่อ)

ตารางที่ ง.6 (ต่อ)

เลขที่	แผนที่ 1		แผนที่ 2		แผนที่ 3		แผนที่ 4		แผนที่ 5		แผนที่ 6		แผนที่ 7		แผนที่ 8		แผนที่ 9		แผนที่ 10		รวมคะแนน 250 คะแนน
	แบบทดสอบย่อย	แบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม	แบบทดสอบย่อย	แบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม	แบบทดสอบย่อย	แบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม	แบบทดสอบย่อย	แบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม	แบบทดสอบย่อย	แบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม	แบบทดสอบย่อย	แบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม	แบบทดสอบย่อย	แบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม	แบบทดสอบย่อย	แบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม	แบบทดสอบย่อย	แบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม	แบบทดสอบย่อย	แบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม	
	10	15	10	15	10	15	10	15	10	15	10	15	10	15	10	15	10	15	10	15	
21	9	14	9	15	8	14	9	15	8	14	8	14	8	15	9	14	9	15	9	15	216
22	8	14	6	13	9	14	9	13	9	14	9	14	9	13	8	14	8	13	8	15	220
23	9	15	8	14	9	15	8	14	8	15	9	15	8	14	9	15	9	14	8	15	231
24	9	14	9	15	8	14	9	15	8	14	8	14	8	15	9	14	9	15	9	15	231
25	9	14	9	15	8	14	9	15	8	14	8	14	8	15	9	14	9	15	9	15	231
26	8	14	9	15	8	15	7	13	9	15	8	15	8	15	9	13	7	14	8	14	224
27	8	14	8	14	9	14	8	14	9	14	9	14	9	14	8	14	8	14	8	14	224
28	9	14	9	15	8	14	9	15	8	14	8	14	8	15	9	14	9	15	9	15	231
29	9	14	9	13	8	14	8	13	8	14	8	14	8	13	8	14	9	13	8	14	219
30	8	14	8	15	9	14	8	15	9	14	9	14	9	15	8	14	8	15	8	15	214
31	9	15	9	14	8	15	9	14	8	15	8	15	8	14	9	15	8	14	9	13	229
32	8	14	8	14	9	14	8	14	9	14	9	14	9	14	8	14	8	14	8	14	224
33	9	14	9	15	8	14	9	15	8	14	8	14	8	15	9	14	9	15	9	15	231
34	8	14	9	13	9	14	10	13	9	14	9	14	9	13	8	14	8	13	8	15	224
35	9	14	9	13	8	14	8	13	8	14	8	14	8	13	8	14	9	13	8	14	219
36	8	14	8	15	9	14	8	15	9	14	9	14	9	15	8	14	8	15	8	15	229
รวม	809		810		812		800		806		817		813		810		805		815		8097
\bar{X}	22.54		22.57		22.62		22.30		22.46		22.76		22.65		22.57		22.43		22.70		225.59
S.D.	1.12		1.30		0.89		1.37		0.96		0.76		1.03		0.99		1.12		1.00		6.50

ตารางที่ ง.7 การหาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

เลขที่	คะแนนกิจกรรม										รวม	ทดสอบ หลังเรียน
	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	แผนที่ 6	แผนที่ 7	แผนที่ 8	แผนที่ 9	แผนที่ 10	E ₁	E ₂
คะแนน เต็ม	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	250	20
1	20	21	22	21	22	22	23	23	20	22	216	16
2	22	23	21	21	21	22	20	20	22	21	213	19
3	24	21	24	20	24	22	23	23	23	21	225	20
4	21	23	22	22	22	24	23	23	23	23	226	20
5	22	23	21	22	22	22	22	22	23	22	221	16
6	20	22	23	23	21	23	24	24	22	24	226	20
7	22	23	21	22	21	22	21	21	22	21	216	17
8	24	21	23	24	22	24	23	22	21	24	228	20
9	21	23	21	22	21	22	24	22	23	23	222	19
10	23	22	22	21	22	22	21	22	22	22	219	19
11	22	23	23	23	23	23	24	22	23	23	229	19
12	24	23	23	23	21	23	22	24	22	22	227	20
13	22	22	23	22	23	23	23	22	22	22	224	16
14	23	24	22	24	22	22	23	23	24	24	231	18
15	22	19	23	19	23	23	22	22	21	23	217	19
16	24	22	24	22	23	24	22	24	23	23	231	20
17	22	24	23	20	24	23	23	22	21	22	224	18
18	22	22	23	22	23	23	23	22	22	22	224	19
19	24	23	23	23	21	23	22	24	22	22	227	20
20	22	22	23	22	23	23	23	22	22	22	224	18

(ต่อ)

ตารางที่ ง.7 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนกิจกรรม										รวม	ทดสอบ หลังเรียน
	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	แผนที่ 6	แผนที่ 7	แผนที่ 8	แผนที่ 9	แผนที่ 10	E ₁	E ₂
คะแนน เต็ม	25	25	25	25	25	25	25	25	25	25	250	20
21	23	24	22	24	22	22	23	23	24	24	231	19
22	22	19	23	22	23	23	22	22	21	23	220	18
23	24	22	24	22	23	24	22	24	23	23	231	18
24	23	24	22	24	22	22	23	23	24	24	231	20
25	23	24	22	24	22	22	23	23	24	24	231	20
26	22	24	23	20	24	23	23	22	21	22	224	18
27	22	22	23	22	23	23	23	22	22	22	224	16
28	23	24	22	24	22	22	23	23	24	24	231	20
29	23	22	22	21	22	22	21	22	22	22	219	16
30	22	23	23	23	23	23	24	22	23	23	229	20
31	24	23	23	23	23	23	22	24	22	22	229	20
32	22	22	23	22	23	23	23	22	22	22	224	20
33	23	24	22	24	22	22	23	23	24	24	231	19
34	22	22	23	23	23	23	22	22	21	23	224	20
35	23	22	22	21	22	22	21	22	22	22	219	20
36	22	23	23	23	23	23	24	22	23	23	229	20
รวม											8097	677
เฉลี่ย											225.59	18.84
S.D.											6.50	1.40
ร้อยละ											90.24	94.19

ตารางที่ ง.8 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ

ข้อที่	ความยาก	แปลผล	อำนาจจำแนก กลุ่ม สูง-กลุ่มต่ำ 27%	แปลผล	แปลผลคุณภาพ ของข้อสอบ
1	0.50	ใช้ได้	0.20	ใช้ได้	ใช้ได้
2	0.64	ใช้ได้	0.30	ใช้ได้	ใช้ได้
3	0.50	ใช้ได้	0.20	ใช้ได้	ใช้ได้
4	0.72	ใช้ได้	0.60	ใช้ได้	ใช้ได้
5	0.64	ใช้ได้	1.00	ใช้ได้	ใช้ได้
6	0.72	ใช้ได้	0.30	ใช้ได้	ใช้ได้
7	0.64	ใช้ได้	1.00	ใช้ได้	ใช้ได้
8	0.64	ใช้ได้	0.30	ใช้ได้	ใช้ได้
9	0.64	ใช้ได้	0.70	ใช้ได้	ใช้ได้
10	0.58	ใช้ได้	0.50	ใช้ได้	ใช้ได้
11	0.42	ใช้ได้	0.20	ใช้ได้	ใช้ได้
12	0.64	ใช้ได้	0.70	ใช้ได้	ใช้ได้
13	0.53	ใช้ได้	1.00	ใช้ได้	ใช้ได้
14	0.56	ใช้ได้	0.60	ใช้ได้	ใช้ได้
15	0.50	ใช้ได้	0.60	ใช้ได้	ใช้ได้
16	0.47	ใช้ได้	0.20	ใช้ได้	ใช้ได้
17	0.64	ใช้ได้	1.00	ใช้ได้	ใช้ได้
18	0.72	ใช้ได้	0.30	ใช้ได้	ใช้ได้
19	0.64	ใช้ได้	1.00	ใช้ได้	ใช้ได้
20	0.64	ใช้ได้	0.30	ใช้ได้	ใช้ได้

หมายเหตุ. ค่าความเชื่อมั่น 0.7895

ภาคผนวก จ

หนังสือขอความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ ยว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๗๙๑๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๕๐๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นายพิพัฒน์ แน่นอุดร

ด้วย นางสาวประวีณนุช ศิริบุรณ์ รหัสประจำตัว ๖๒๘๐๑๐๔๒๐๑๑๐ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณ
 มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นักวิจัย จันทนุมา)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ ๒1 ๐๖๑๙.๐๒/1 ๒๕๖๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน นายบัณฑิต ลอยคลัง

ด้วย นางสาวประวิณนุช ศิริบุรณ์ รหัสประจำตัว ๖๒๘๐๑๐๕๒๐๑๑๐ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนากลยุทธ์ด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทร์หอม)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓

ที่ ฮว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๗๙๓๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม
๔๕๐๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหลักเมืองมหาสารคาม

ด้วย นางสาวประวิมล สุขศิริบูรณ์ รหัสประจำตัว ๖๒๘๐๑๐๕๒๐๑๑๐ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าใช้เครื่องมือวิจัยและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑/๘ เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ญัฐชัย จันทชุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐๔๓-๗๑๒๒๓๓๓

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร.๑๘๒
ที่ ลสภ ว ๑๔๕ /๒๕๖๓ วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๓
เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์

ด้วย นางสาวประวีณนุช ศิริบุรณ์ รหัสประจำตัว ๖๒๘๐๑๐๕๒๐๑๑๐ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฏฐชัย จันทร์ชุม)
คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร.๑๘๒
 ที่ ลสบ ว ๑๔๕ /๒๕๖๓ วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๓
 เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ

ด้วย นางสาวประวิมล สุขศิริบุรณ์ รหัสประจำตัว ๖๒๘๐๑๐๕๒๐๑๑๐ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณมา
 ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทชุม)
 คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม โทร.๑๘๒
 ที่ ลสบ ว ๑๕๖ /๒๕๖๓ วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๓
 เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองแดง

ด้วย นางสาวประวีณนุช ศิริบุรณ์ รหัสประจำตัว ๖๒๘๐๑๐๕๒๐๑๑๐ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษาในเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐาน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภูษิต จันทชุม)
 คณบดีคณะครุศาสตร์

การเผยแพร่ผลงานวิจัย

ประวีณัฐ ศิริบุรณ. (2564). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานโดยใช้
กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1. ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 2 และนานาชาติ ครั้งที่ 1.
วันที่ 18 มิถุนายน 2564. (น. 582-594). สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวประวีณนุช ศิริบูรณ์
วันเกิด	25 มิถุนายน 2539
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 132 หมู่ 8 ตำบลภูดิน อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ 46000
เบอร์โทรศัพท์	093-357-2428
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2562	ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2564	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม